

GŁOS POMORZA

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok XXIV Nr 274 (7511)

KOSZALIN, SŁUPSK. Wtorek, 9 grudnia 1975 r.

A

Cena 1 zł

OBRADUJE VII ZJAZD

POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Wczoraj, — 8 bm. o godz. 16.00 rozpoczął się w Warszawie VII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — najwyższe forum kierowniczej siły naszego budującego socjalizm narodu.

VII Zjazd PZPR stanowi wielkie wydarzenie w życiu kraju i całego naszego społeczeństwa. Dokonując wszechstronnego bilansu imponujących osiągnięć naszego narodu w okresie ostatnich 4 lat, w okresie od poprzedniego, VI Zjazdu partii, otwiera on jednocześnie nowy, ważny etap budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, etap umocnienia socjalistycznych stosunków społecznych, unowocześnienia każdej z dziedzin naszego życia, rozwoju kulturalnego, wzrostu dobrobytu. Nakreślony przez VI Zjazd PZPR i skorygowany w górę przez I Krajową Konferencję Partyjną, program dynamicznego rozwoju Polski nowoczesnej partia konsekwentnie wcielała w życie w ciągu minionych 4 lat. Przy realizacji tego programu pracowała ofiarnie klasa robotnicza, całe społeczeństwo, każdy z nas.

VII Zjazd partii określi, jakie będą dalsze kierunki tego marszu Polski w przyszłość. Jak kontynuując strategię społeczno-ekonomicznego rozwoju jeszcze szybciej rozwijać kraj, podnosić jego zamożność, umacniać pozycję Polski Socjalistycznej w świecie.

W VII Zjeździe PZPR uczestniczy ok. 1.800 delegatów — mandatariuszy

2.359 tys. członków i kandydatów partii, najlepszych reprezentantów naszego narodu. Stanowią oni reprezentację wszystkich środowisk; są to ludzie dobrej roboty, najgłębiej zaangażowani w sprawy kraju i we własną pracę — zawodową, polityczną, społeczną.

Trzy miesiące trwała w całym kraju — poprzedzająca VII Zjazd ogólnonarodowa dyskusja nad przedłożonymi przez XVIII Plenum KC PZPR, Wytycznymi, określającymi zadania w dziedzinie dalszego socjalistycznego rozwoju Polski. Debata ta stanowiła szeroką partyjną i społeczną konsultację przedstawionych w tym dokumencie założeń dalszego społeczno-gospodarczego rozwoju kraju, umacniania socjalistycznego państwa i pogłębiania demokracji socjalistycznej oraz doskonalenia pracy partyjnej.

Ta gospodarska dyskusja, prowadzona na spotkaniach kierownictwa partii i państwa z przedstawicielami poszczególnych środowisk zawodowych, na naradach aktywu, konferencjach i zebraniach partyjnych — ukazała także przełomowe dla rozwoju kraju znaczenie zadań, które już wykonaliśmy i które wykonywać będziemy w całym dziesięcioleciu 1971—1980.

Klasa robotnicza, całe społeczeństwo witają VII Zjazd w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku, pełnej satysfakcji z ogromnych dokonań, z taką du-

(dokończenie na str. 3)



VII Zjazd PZPR. Na zdjęciu przewodniczący delegacji zagranicznych (od lewej na pierwszym planie): Janos Kadar, Todor Żiwkow, Leonid Breżniew i Edward Gierek. CAF — Langda-telefoto

Cały kraj było wielkim wydarzeniem, jakim jest rozpoczęty wczoraj w Warszawie VII Zjazd PZPR.

Z wielkich zakładów miast i wsi napłynęły tego dnia informacje od korespondentów PAP, świadczące nie tylko o wielkim zainteresowaniu, ale także o konkretnym poparciu czynu polityki partii, która na Zjeździe przedstawia program dalszego, dynamicznego rozwoju naszej Ojczyzny. Z tych doniesień dowiadujemy się więc o zaciągnięciu przez załogi fabryk i przedsiębiorstw — WART ZJAZDOWYCH o przyjęciu w szeregi PZPR nowych członków, o podejmowaniu nowych zobowiązań produkcyjnych, dzięki którym wzbogaci się przede wszystkim nasz rynek.

Z dużym zainteresowaniem spotkały się relacje radiowe i telewizyjne o ostatnich przygotowaniach do Zjazdu, przyjeździe delegatów z różnych stron kraju oraz gości zagranicznych. Sama zaś stolica przy-

KRAJ W DNIACH ZJAZDU

strojona odświętnie serdecznie przywitała w poniedziałek zjazdowych gości.

W dniu rozpoczęcia VII Zjazdu PZPR, liczne załogi zakładów pracy zaciągnęły WARTY ZJAZDOWE.

W woj. wrocławskim np. na watach stanęli przedstawiciele ponad stu zakładów i przedsiębiorstw, a wśród nich robotnicy „Dolmela” i „Pafawagu”.

W zakładach woj. śląskich natomiast, warty zaciągnęła głównie młodzież m. in. w Fabryce Samochodów Małolitrażowych i w śląskiej „Befamie”.

W przeciwnym krańcu Polski — w Stoczni Gdańskiej im. Lenina, na watach stanęło ok. tysiąca stoczniowców.

Na największej krajowej inwestycji — Huty „Katowice”, na watach zjazdowych stanęło ponad 360 zespołów, skupiających blisko 6 tys. osób. Efektem zjazdowych warty są wyniki, liczące się w bilansie naszej gospodarki.

Dzień rozpoczęcia obrad VII Zjazdu był szczególną okazją do wręczenia legitymacji nowym członkom i kandydatom PZPR. Zwraca uwagę fakt, że wśród nich znajduje się wielu młodych ludzi — robotników, techników, rolników, naukowców.

Legitymacje wręczono tego dnia m. in. w tarnobrowskim „Siarkopolu” i w hucie „Hortensja” w Piotrkowie Trybunalskim. Uroczystości przyjęcia kandydatów do partii odbyły się także w WSK w Rzeszowie, w Wytwórni Filtrów w Sędziszowie, w niektórych zakładach Tarnowa i wielu innych zakładach pracy w całym kraju.

SKŁAD PREZYDIUM

Edward Gierek
Edward Babiuch
Henryk Jabłoński
Mieczysław Jagielski
Piotr Jaroszewicz
Wojciech Jaruzelski
Władysław Kruczek
Stefan Olszowski
Jan Szydłak
Józef Tejchma
Kazimierz Barcikowski
Zdzisław Grudzień
Stanisław Kania
Józef Kępa
Stanisław Kowalczyk
Wincenty Kraśko
Jerzy Łukaszewicz
Józef Pińkowski
Andrzej Werblan
Ryszard Frelek
Zdzisław Zandarowski
Edmund Apollnarski — dyrektor Państwowego Ośrodka Hodowli Zarodowej w Osowej Sieni, woj. łeszczynskie
Wiesław Bajon — pracownik naukowy, I sekretarz Komitetu Uczelnianego Politechniki Warszawskiej
Kazimierz Balawajder — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Krośnie
Adam Baldys — górnik przyrodowy Kopalni „Czerwone Zagłębie” w Sosnowcu, woj. katowickie
Zbigniew Białecki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Suwałkach
Janusz Brych — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Szczecinie
Józef Buziński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Bielsku Białym
Szymon Chybiński — walcownik w Hucie „Warszawa”
Stanisław Cieślak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Legnicy
Stanisław Ciosek — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Jeleniej Górze
Maria Czenczek — koronkarka z Fabryki Koronek w Brzozowie, woj. krośnieńskie
Kazimiera Czerwńska — robotnica w Zakładach Przemysłu Gumowego „Stomil” w Krakowie
Danuta Dębicka-Małkowska — ordynator Oddziału Dziecięcego Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Bydgoszczy

(ciąg dalszy na str. 3)

NA ANTENIE PR I TV

Dziś tj. 9 grudnia br. Telewizja Polska o godz. 7.30 w programie I (w kolorze) oraz Polskie Radio o godz. 8.00 w programie II nadadzą sprawozdanie z pierwszego dnia obrad VII Zjazdu PZPR.

O godz. 11.15 Telewizja Polska w programie I (w kolorze) oraz Polskie Radio również w programie I przeprowadzą bezpośrednią

transmisję z obrad Zjazdu. O godz. 17.25 kolejna transmisja z obrad Zjazdu w programach I i II Polskiego Radia i Telewizji Polskiej (w kolorze).

Sprawozdania z drugiego dnia obrad Zjazdu Polskie Radio nada w programie I o 15.05 i 21.05 a Telewizja Polska we wszystkich wydaniach dzienników telewizyjnych.

Przemówienie tow. Edwarda Gierka otwierające obrady VII Zjazdu PZPR

TOWARZYSZE DELEGACI! SZANOWNI GOŚCIE!

VII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej rozpoczyna swoje obrady.

Zbieramy się na naszym Zjeździe po raz siódmy od historycznego Kongresu Zjednoczeniowego i prawie dokładnie w trzydziście I Zjazdu Polskiej Partii Robotniczej. Żywnym głęboki szacunek dla naszych poprzedników, dla bojowników sprawy narodowej i społecznej, twórców i budowniczych Polski Ludowej. Jesteśmy ich spadkobiercami!

Wybrani przez naszą blisko dwu i pół — milionową partię, obdarzeni jej najszczytniejszym mandatem — w jej imieniu, w imieniu całego narodu, któremu partia nasza w budowie socjalistycznej Polski przewodzi, radzić będziemy nad najważniejszymi sprawami kraju.

Podstawowym naszym zadaniem jest wydobyć wnioski z doświadczeń partii i narodu w ostatnich latach oraz wytyczenie głównych kierunków dalszego socjalistycznego rozwoju naszego kraju w następnym pięcioleciu.

Okres, który upłynął od VI Zjazdu i z którego dziś się rozliczamy, miał pod każdym względem doniosłe znaczenie. Pięć lat temu, przezwyciężając powstałe trudności i usuwając ich przyczyny, partia nasza wypracowała strategię rozwoju, której węzłowym i spójnym celem jest umocnienie socjalizmu, jest poprawa warunków życia ludzi pracy i wzrost siły Polski.

Konsekwentna realizacja tej strategii przyniosła wydatny postęp w społeczno-gospodarczym rozwoju kraju, w umocnieniu naszej partii i naszego ludowego państwa.

Dorobek ostatnich lat stanowił zasadnicze wzbogacenie osiągnięć naszego narodu w całym okresie Polski Ludowej, której 30-lecie obchodziliśmy w ubiegłym roku. Kontynuujemy bowiem i rozwijamy dzieło zapoczątkowane historycznym przełomem w losach i życiu narodu, kontynuujemy i rozwijamy generalną linię naszej partii. Jest to linia wierności niezawodnej nauce marksizmu-leninizmu, twórczego jej stosowania w warunkach naszego kraju.

Na tej podstawie nakreślać będziemy program następnego pięciolecia. Myślą naszą przewodnią jest zapewnienie dalszego wszechstronnego rozwoju socjalistycznej Polski, umocnienie braterskich związków z socjalistyczną wspólnotą, ugruntowanie godnego miejsca naszej Ojczyzny w Europie i świecie.

Świadomość mocnej wlezi z ludźmi pracy, ich gorące poparcie dla polityki partii pozwala nam programować dalszy rozwój — na miarę wielkich i twórczych sił naszego narodu, na miarę historycznych dokonań jego starszych pokoleń oraz potrzeb aspiracji młodego pokolenia.

TOWARZYSZE!

Rozpoczynając obrady VII Zjazdu, skierujmy myśl naszą, ku tym towarzyszom, których w okresie od VI Zjazdu śmierć wyrwała z naszych szeregów.

Uczcijmy chwilą milczenia pamięć wybitnych działaczy naszej partii i członków jej centralnych władz: towarzyszy Wiesława Olepki, Ed-

munda Wasilewskiego, Henryka Stachyzyka, Mariana Gołowca, Teodora Mikusia; delegata na VII Zjazd, naszej partii towarzysza Stanisława Walendowskiego; weteranów polskiego ruchu robotniczego, byłych działaczy Komunistycznej Partii Polski, lewicy Polskiej Partii Socjalistycznej, Polskiej Partii Robotniczej i partii komunistycznych innych krajów: towarzyszy Alfreda Fiderkie wicza, Franciszka Łęczyckiego, Hilarego Minca, Stanisława Popławskiego, Piotra Gajewskiego, Franciszka Mazura, Mariana Mazura, Konstantego Dąbrowskiego, Jana Izidorczyka, Wacława Komara, Józefa Tkaczowa, Henryka Altmanna, Zygmunta Duszynskiego, Jacka Groszkiewicza, Stanisława Januszewskiego, towarzyszy Maril Jarochofskiej, Stefana Jedryszczaka, Michała Kaczorowskiego, Stanisława Łapota, Mariana Minora, Teodora Piotrowskiego, Stanisława Zielińskiego, Stanisława Skibińskiego i wielu innych.

Oddajmy cześć wszystkim członkom naszej partii, wszystkim naszym rodakom, którzy wespół z partią pracowali ofiarnie nad budową socjalistycznej Ojczyzny i których dziś nie ma już z nami.

Każdy postęp w rozwoju socjalistycznej Polski jest patriotycznym dziełem wszystkich jej córek i synów. Idąc ciągle naprzód pamiętamy o tej nieustannej sztafecie budowniczych socjalizmu.

TOWARZYSZE DELEGACI!

W wytyczeniu kierunków dalszego rozwoju naszej Ojczyzny, tak jak zawsze, towarzyszy nam świadomość ideowej jedności, niezłomnej solidarności i przyjaźni wsparcia bratnich krajów socjalistycznych. Przyjaźń, sojusz i współpraca z nimi to jedna z kluczowych przesłanek pomyślnej budowy socjalistycznej Polski, której rosnąca siła pomaża z kolei potencjał i umacnia pozycję całej socjalistycznej wspólnoty. W stałym zacieśnianiu tego nierozdzielnej związku nasza partia i nasz naród widzą rejonie dalszych sukcesów wspólnej sprawy SOCJALIZMU I POKOJU.

Z największą serdecznością — w imieniu Zjazdu,

całej naszej partii i narodu witam delegację Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — czołowego oddziału międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, Partii Lenina. Witam z całego serca sekretarza generalnego KC KPZR, tow. LEONIDA BREŻNIEWA — przywódcę komunistów radzieckich, serdecznego przyjaciela Polski.

Witam członków delegacji Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego: członka Biura Politycznego KC KPZR, I sekretarza KC Komunistycznej Partii Ukrainy, tow. Władimira Szerbickiego, sekretarza KC KPZR, tow. Konstantina Katuszewa, I sekretarza KC Komunistycznej Partii Litwy tow. Petrasa Griskiewiczusa, członków KC KPZR, doradcę sekretarza generalnego KC KPZR tow. Konstantina Rusakowa i ambasadora ZSRR w Polsce tow. Stanisława Pilotowicza.

Niech umacnia się braterstwo naszych partii i narodów!

Witam gorąco:

delegację Komunistycznej Partii Czechosłowacji pod przewodnictwem sekretarza generalnego KC, tow. Gustava Husaka,

delegację Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności pod przewodnictwem I sekretarza KC, tow. Ericha Honckera,

delegację Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej pod przewodnictwem I sekretarza KC, tow. Janosa Kadara,

delegację Bułgarskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem I sekretarza KC tow. Todora Ziwwowa,

delegację Mongolskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem I sekretarza KC tow. Jumdzagijna Cedenbala,

delegację Rumuńskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego Komitetu Wykonawczego, sekretarza KC, tow. Cornelia Burticel,

delegację Komunistycznej Partii Kuby pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Sergio del Valle, i delegację Związku Komunistów Jugosławii pod przewodnictwem sekretarza w Komitecie Wykonawczym Prezydium KC, tow. Vojislava Srzenticza,

delegację Partii Pracujących Wietnamu pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Nguyen Duy Trinh,

delegację Narodowego Frontu Wyzwolenia Wietnamu Południowego pod przewodnictwem członka Prezydium KC, tow. Nguyen Hun The,

delegację Partii Pracy Korei pod przewodnictwem członka Komitetu Politycznego KC, tow. So Chzola.

Z głębokim zadowoleniem witamy na naszym zjeździe wszystkie delegacje braterskich partii międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, którego nasza partia jest wiernym od działem:

delegację Niemieckiej Partii Komunistycznej pod

przewodnictwem przewodniczącego partii, tow. Herberta Miesa,

delegację Francuskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, towarzyszy Madeleine Vincent,

delegację Włoskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem sekretarza KC, tow. Ugo Pecchioli,

delegację Komunistycznej Partii Finlandii pod przewodnictwem sekretarza generalnego KC, tow. Arvo Aalto,

delegację Komunistycznej Partii Urugwaju pod przewodnictwem sekretarza KC, tow. Rodnaya Arismendi,

delegację Libańskiej Partii Komunistycznej w osobie sekretarza generalnego KC, tow. Nicolasa Chaoui,

delegację Komunistycznej Partii Chile w osobie członka Komisji Politycznej KC, tow. Manuela Cantero,

delegację Komunistycznej Partii Argentyny pod przewodnictwem członka Komitetu Wykonawczego, sekretarza KC, tow. Athosa Favi,

delegację Komunistycznej Partii Austrii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Jozefa Progscha,

delegację Komunistycznej Partii Belgii pod przewodnictwem zastępcy przewodniczącego KC, tow. Jean Terfva,

delegację Socjalistycznej Partii Jedności Berlina Zachodniego w osobie zastępcy przewodniczącego partii, tow. Ericha Zieglera, i delegację Brazylijskiej Partii Komunistycznej,

delegację Postępowej Partii Ludu Pracującego Cypru w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Kyriakosa Christou,

delegację Komunistycznej Partii Danii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Villy Fuglsanga,

delegację Komunistycznej Partii Ekwadoru w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Gabriela Gonzalo Villalva Coloma,

delegację Komunistycznej Partii Grecji pod przewodnictwem zastępcy sekretarza KC, tow. Nicolasa Kaloudisa i delegację Komunistycznej Partii Hiszpanii w osobie członka KC, tow. Manuela Mendi,

delegację Komunistycznej Partii Indii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Kalishankera Shula,

delegację Komunistycznej Partii Indonezji

delegację Irackiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Karima Ahmeda,

delegację Komunistycznej Partii Irlandii w osobie członka Narodowego Komitetu Wykonawczego, tow. Johna Nolana,

delegację Komunistycznej Partii Izraela w osobie członka KC, tow. Moshe Sisera,

delegację Komunistycznej Partii Kanady w osobie członka Biura Politycznego, sekretarza KC, tow. Bruce Magnusona,

delegację Kongijskiej Partii Pracy pod przewodnictwem członka KC, tow. Laurenta Manna,

delegację Komunistycznej Partii Luksemburga w osobie przewodniczącego KC, tow. Dominique'a Urbany'ego,

delegację Komunistycznej Partii Malty w osobie sekretarza KC, tow. Paola Agiusa,

delegację Partii Postępu i Socjalizmu Maroka w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Chouaiba Rifi,

delegację Meksykańskiej Partii Komunistycznej w osobie członka Komitetu Wykonawczego KC, tow. Antonio Franco Gutierrez,

delegację Komunistycznej Partii Norwegii pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Arne Joergensena,

delegację Ludowej Partii Panamy w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Thomasa Luthera,

delegację Peruwiańskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Komitetu Politycznego KC, tow. Alfredo Abarca,

delegację Portugalskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Jaime Serra,

delegację Komunistycznej Partii San Marino w osobie przewodniczącego KC, tow. Ermenegildo Gasperoniego,

delegację Komunistycznej Partii Sri Lanki w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Herberta Gunawardena,

delegację Syryjskiej Partii Komunistycznej pod przewodnictwem zastępcy sekretarza generalnego KC, tow. Jusufa Fajsala,

delegację Szwajcarskiej Partii Pracy w osobie członka Biura Politycznego i Sekretariatu KC, tow. Hansjoerga Hofera,

delegację Szwedzkiej Partii Lewicy — Komunistów pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC, tow. Nilsa Berndtssona,

delegację Komunistycznej Partii Turcji w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Durmaza Siko,

W imieniu VII Zjazdu, w chwili rozpoczęcia jego obrad przekazuję gorące pozdrowienia wszystkim członkom Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Wasza ofiarność i oddanie ideom partii — Drodzy Towarzysze — jest najważniejszym źródłem dotychczasowych dokonań i podstawową gwarancją pomyślnej realizacji uchwał, które Zjazd podejmie!

Słemy gorące pozdrowienia robotnikom, rolnikom i inteligencji, kobietom i młodzieży — całemu polskiemu społeczeństwu. Służąc narodowi, partia nasza najwyższą przywiązuje wagę do jego zespolenia wokół programu budowy socjalistycznej Polski!

W imieniu Komitetu Centralnego ogłaszam VII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej za otwarty.

delegację Komunistycznej Partii Stanów Zjednoczonych w osobie członka Biura Politycznego, sekretarza KC, towarzyszy Betty Smith,

delegację Komunistycznej Partii Wenezueli w osobie członka Biura Politycznego KC, tow. Jorge Santana,

delegację Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii pod przewodnictwem członka Komitetu Wykonawczego KC, tow. Gerald Cohena, redaktora naczelnego „Problemów Pokoju i Socjalizmu”, tow. Konstantina Zarodowa.

Cieszymy się, że na nasz Zjazd przybyli także przedstawiciele reprezentujący ruchy narodowowyzwoleńcze i postępowe ugrupowania, które wespół z siłami socjalizmu tworzą wielki front antyimperialistyczny. Witam przedstawicieli Frontu Wyzwolenia Narodowego Algierii pod przewodnictwem Mohammeda Benyahia, Organizacji Wyzwolenia Palestyny, Partii Socjalistycznego Odrodzenia Arabskiego (BAAS) z Iraku, Partii Socjalistycznego Odrodzenia Arabskiego Syrii.

Radzi jesteśmy, że na naszym VII Zjeździe gościmy obserwatorów z partii socjalistycznych. Widzimy w tym potwierdzenie zacieśniających się kontaktów między komunistami i socjalistami w walce o pokój i postęp.

Witam obserwatorów z ramienia Belgijskiej Partii Socjalistycznej, Socjalistycznej Partii Chile, Francuskiej Partii Socjalistycznej, Włoskiej Partii Socjalistycznej, Ludowej Partii Socjalistycznej Hiszpanii.

Witam serdecznie przedstawicieli sojuszników stronnictw, które wspólnie z naszą partią od 31 lat budują Polskę socjalistyczną.

Witam delegację Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego pod przewodnictwem prezesa Naczelnego Komitetu, Stanisława Gucwy.

Witam delegację Stronnictwa Demokratycznego pod przewodnictwem przewodniczącego Centralnego Komitetu, Andrzeja Benesza.

Witam wybitnych obywateli bezpartyjnych, działaczy Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, którzy goszcząc dzisiaj na tej sali zaświadcza wagę i żywotność myśli patriotycznej, leżącej u podstaw frontu jednolitej, Polska Rzeczpospolita Ludowa, jej rozwój, jej pomyślność jest wspólną sprawą partyjnych i bezpartyjnych — sprawą całego narodu.

Z PRAC VII ZJAZDU PZPR

(dokończenie ze str. 1)

ma teraz bilansowanych. Witają Zjazd świadomi również nowych zadań, jakie zawarte zostaną w uchwałach zjazdowych. Świadomi są przy tym szans i możliwości, jakie w realizacji zadań, stojących przed krajem i narodem, wynikają z naszej przynależności do wspólnoty socjalistycznej, z bliskich, braterskich więzów łączących nas z Krajem Rad i innymi krajami socjalistycznymi.

Ekipa sprawozdawców PAP relacjonuje z sali obrad VII Zjazdu:

Miejscem plenarnych obrad VII Zjazdu PZPR jest Sala Kongresowa Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.

Od godz. 15 sala zapelnia się — w fotelach zajmują miejsca delegaci, zgrupowani według swych regionów.

Na podium — pęk czerwonych i białoczerwonych sztandarów, obok nich napis: „VII Zjazd PZPR”. Obok wielkie popiersie Lenina. Z lewej strony — wielki bukiet białoczerwonych kwiatów. Po przeciwnej stronie, wokół balkonów widnieje hasło — myśl przewodnia Wytycznych na VII Zjazd: „O dynamiczny rozwój budownictwa socjalistycznego, o wyższą jakość pracy i warunków życia narodu”.

O godz. 16.00 wchodzi na salę, witani długotrwałą owacją, członkowie kierownictwa partii: Edward Gierek, Henryk Jabłoński, Piotr Jaroszewicz, Edward Rabinowicz, Mieczysław Jagielski, Wojciech Jarużelski, Władysław Kruczek, Stefan Olszowski, Jan Szydłak, Józef Tejchma, Kazimierz Barcikowski, Zdzisław Grudzień, Stanisław Kania, Józef Kepa, Stanisław Kowalczyk, Wincenty Krasko, Jerzy Łukasiewicz, Józef Pińkowski, Andrzej Werblan, Ryszard Frelek, Zdzisław Żandarowski.

Długo nie milkną oklaski. Zrywają się okrzyki na cześć partii i jej Komitetu Centralnego, na cześć Edwarda Gierka.

Niezwykle gorąco witana

jest delegacja Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z sekretarzem generalnym KC KPZR Leonidem Breżniewem. Rozlegają się okrzyki na cześć bratniego Kraju Rad, partii będącej czołową siłą światowego ruchu komunistycznego i jej przywódcy. Leonid Breżniew zwraca się ku sali, odpowiada na pozdrowienia.

Serdeczna owacja wita przybyłe na Zjazd delegacje partii komunistycznych i robotniczych oraz przedstawicieli ruchów narodowowyzwoleńczych i postępowych ugrupowań, które wraz z siłami socjalizmu tworzą wielki front antyimperialistyczny.

Zebrani śpiewają „Międzynarodówkę”.

Głos zabiera następnie I sekretarz KC PZPR Edward Gierek.

Zbieramy się na naszym Zjeździe po raz siódmy od historycznego Kongresu Zjednoczonej Partii Robotniczej — powiedział E. Gierek. Wybrani przez naszą partię obdarzeni jej najszczytniejszym mandatem — w jej imieniu, w imieniu całego narodu, któremu partia nasza przewodzi, radzicie się nad najważniejszymi sprawami kraju. Naszym podstawowym zadaniem jest wydobycie wniosków z doświadczeń partii i narodu w ostatnich latach oraz wytyczenie głównych kierunków rozwoju, socjalistycznego rozwoju kraju w następnym 5-leciu — stwierdził E. Gierek.

Rozpoczynając obrady VII

Zjazdu — powiedział Edward Gierek — skierujemy naszą myśl ku tym towarzyszom, których w okresie od VI Zjazdu śmierć wyrwała z naszych szeregów.

Zebrani uczcili chwilą milczenia pamięć wybitnych działaczy partii i członków jej centralnych władz, wymienionych przez I sekretarza KC PZPR, pamięć wszystkich zmarłych członków partii, wszystkich zmarłych rodaków, którzy wespół z partią pracowali ofiarnie nad budową socjalistycznej ojczyzny.

Następnie Edward Gierek powitał przybyłe na Zjazd delegacje partii komunistycznych i robotniczych, przedstawicieli ruchów narodowowyzwoleńczych i postępowych ugrupowań frontu antyimperialistycznego, obserwatorów z partii socjalistycznych.

Długotrwałe gorące oklaski towarzyszyły powitaniu delegacji Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z sekretarzem generalnym KC KPZR Leonidem Breżniewem.

E. Gierek powitał serdecznie przedstawicieli stronnictw sojuszniczych, które wspólnie z partią od 31 lat budują Socjalistyczną Polskę — delegację Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego z prezesem NK ZSL Stanisławem Guwą oraz delegację Stronnictwa Demokratycznego z przewodniczącym CK SD Andrzejem Benessem.

W imieniu Komitetu Centralnego Edward Gierek ogłasza VII Zjazd Polskiej

Zjednoczonej Partii Robotniczej za otwarty.

Następnie Zjazd jednomyślnie zaaprobował propozycję składu Prezydium — skonsultowaną wcześniej z delegatami — zgłoszoną przez Franciszka Teklińskiego — I sekretarza KW PZPR w Płocku. W Prezydium Zjazdu znaleźli się najgodniejsi reprezentanci ponad 2,3-milionowej rzeszy członków i kandydatów PZPR, ci którzy w szczególny sposób przyczynili się do realizacji programu VI Zjazdu PZPR i sukcesów ostatnich lat, przedstawiciele wszystkich regionów i zawodów, zasłużeni działacze ruchu robotniczego, przedstawiciele nauki i kultury, administracji państwowej i gospodarczej, Wojska Polskiego i Milicji Obywatelskiej, ludzie wyróżniający się w pracy zawodowej i społecznej.

Zgodnie z powszechnie wyrażoną wolą delegatów — w skład Prezydium wszedł Edward Gierek, członkowie najwyższych władz partyjnych, a także I sekretarze komitetów wojewódzkich partii, będący delegatami na VII Zjazd PZPR.

Edward Gierek zaprasza do prezydium delegację Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego oraz przewodniczących delegacji partii komunistycznych i robotniczych.

I sekretarz KC PZPR zaprasza również do Prezydium Zjazdu przewodniczących delegacji bratnich stronnictw ZSL i SD.

Przewodnictwo obrad obejmują Zdzisław Grudzień — zastępca członka Biura Politycznego KC, I sekretarz KW PZPR w Katowicach.

Zjazd zatwierdza jednomyślnie porządek dzienny i regulamin obrad.

Porządek obrad VII Zjazdu PZPR jest następujący

1. Referat programowy Biura Politycznego: „O dal-

szy dynamiczny rozwój budownictwa socjalistycznego — o wyższą jakość pracy i warunków życia narodu”, który wygłosi I sekretarz KC PZPR Edward Gierek.

2. Referat „Założenia społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w latach 1976—1980, który wygłosi członek Biura Politycznego KC PZPR, prezes Rady Ministrów, Piotr Jaroszewicz.

3. Dyskusja nad sprawozdaniem Komitetu Centralnego PZPR z działalności między VI a VII Zjazdem partii oraz nad wygłoszonymi na Zjeździe referatami.

4. Wybory Komitetu Centralnego i Centralnej Komisji Rewizyjnej.

5. Przyjęcie uchwał Zjazdu.

Z kolei Kazimierz Balawajder — I sekretarz KW PZPR w Krośnie przedstawił, skonsultowane wcześniej z delegatami, propozycje składu Sekretariatu Zjazdu oraz zjazdowych komisji: Mandatowej, Uchwał i Rezolucyj oraz Statutowej. Propozycje Zjazd przyjął jednomyślnie.

Owacyjne oklaski i okrzyki „Niech żyje” witają wstępującego na mównicę Edwarda Gierka, który rozpoczyna wygłaszanie referatu programowego Biura Politycznego KC PZPR: „O dalszy dynamiczny rozwój budownictwa socjalistycznego — o wyższą jakość pracy i warunków życia narodu”.

Komitet Centralny wybrany na VI Zjeździe składa sprawozdanie z realizacji przyjętych wówczas uchwał i przedstawia projekt programu dalszego budownictwa socjalistycznego — oświadczył na wstępie E. Gierek. Społeczeństwo nasze żyje dziś lepiej, bardziej dostatnio niż przed 5 laty. Wzrost płać objął wszystkich zatrudnionych w gospodarce społecznej, wzrosły renty,

emerytury i świadczenia socjalne. Towarzyszył temu dynamiczny rozwój produkcji i dostaw rynkowych. Nie ma dziedziny życia, w której w ciągu ostatnich lat nie zaznaczyłby się rozwój, postępowy twórczy ruch naprzód.

Przedstawiając kierunki rozwoju kraju w przyszłym 5-leciu, E. Gierek podkreślił, że partia jest zdecydowana kontynuować w tej dziedzinie politykę przyjętą na VI Zjeździe.

O godz. 18.45 nastąpiła półgodzinna przerwa w obradach. Po jej zakończeniu, przewodnictwo obrad objął Grzegorz Wojciechowski — weteran ruchu robotniczego.

Edward Gierek kontynuował wygłaszanie referatu. Słowa I sekretarza KC przygłoszone były długotrwałymi oklaskami. Gorąco przyjmowali zebrani stwierdzenia, że socjalistyczne państwo — to najwyższe dobro narodu polskiego, że socjalizm — to internacjonalizm. Serdeczne owacje rozlegały się po słowach akcentujących nierozdzielność, jedność, sojusz, braterstwo i głęboką przyjaźń narodów Polski i ZSRR. Na rece Leonida Breżniewa — Edward Gierek przekazał braterskie pozdrowienia dla komunistów radzieckich, najlensze życzenia dla całego narodu radzieckiego.

Długo nie milkły oklaski, gdy Edward Gierek zakończył wygłaszanie referatu. Wszyscy zebrani wstają z miejsc, rozlegają się okrzyki: „Niech żyje”. Przewodniczący obradom Grzegorz Wojciechowski serdecznie podziękował przywódcę partii za wygłoszenie referatu programowego.

Na tym zakończyły się obrady pierwszego dnia Zjazdu. Zostaną one wznowione dziś tj. we wtorek o godz. 8.30. (PAP)

Skład Prezydium

(ciąg dalszy ze str. 1)

Kazimierz Dobrowolski — starszy monter w Węzle PKP w Katowicach

Wit Drapich — I sekretarz Komitetu Krakowskiego

Zdzisław Drewniowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Przemyśle

Ludwik Drożdż — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego we Wrocławiu

Jerzy Dudek — ślusarz w elektrowni Pątnów, woj. konińskie

Jerzy Dziura — I sekretarz Komitetu Gminnego w Olszance, woj. opolskie

Jan Figus — kapitan żeglugi wielkiej w Przedsiębiorstwie Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Gryf” w Szczecinie

Tadeusz Fiszbach — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Gdańsku

Bolesław Franke — brygadysta w Nadodrzańskich Zakładach Przemysłu Organicznego „Rokita” w Brzegu Dolnym, woj. wrocławskie

Stanisław Gabrielski — przewodniczący Zarządu Głównego Związku Socjalistycznej Młodzieży Wiejskiej

Maria Gawarżyńska — cerowaczka w Mazowieckich Zakładach Przemysłu Wełnianego „Mazovia” w Tomaszowie Maz., woj. piotrkowskie

Stanisław Gebala — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Tarnowie

Tadeusz Grabski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Koninie

Elżbieta Graczyk — pielęgniarka w Szpitalu Wolskim w Warszawie

Jerzy Grochmalicki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Wałbrzychu

Józef Grygiel — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Częstochowie

Marian Hajduk — instruktor nawigator w Polskich Linach Lotniczych LOT w Warszawie

Mieczysław Hebda — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Zielonej Górze

Zofia Hejna — dziewiarka w Zakładach Dziewiarskich we Wrocławiu

Czesław Hernas — górnik w kopalni „1 Maja” w Wodzisławiu woj. katowickie

Witold Jarosiński — sekretarz Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu

Zenon Jaśkowiak — I sekretarz Komitetu Zakładowego w Zakładach Przemysłu Metalowego „HCP” w Poznaniu

Józef Jan Jonek — rektor Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach

Władysław Juszkiwicz — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białymstoku

Mieczysław Kaczor — zasłużony działacz ruchu robotniczego w Rzeszowie

Franciszek Kaim — wiceprezes Rady Ministrów

Alojzy Karkoszka — wiceprezes Rady Ministrów

Eugenia Kempa — przewodnicząca Zarządu Głównego Ligi Kobiet

Wiktor Kinecki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Siedlcach

Józefa Kinowska — robotnica w PGR Smogóry, woj. gorzowskie

Zenon Klejbor — rolnik, wieś Basław, woj. bydgoskie

Leon Klonica — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Olsztynie

Wojciech Kolatorowicz — I sekretarz Komitetu Zakładowego w Hucie im. M. Nowotki w Ostrowcu Świętokrzyskim, woj. kieleckie

Piotr Kompalka — górnik, kopalni „Pstrowski” w Zabrze woj. katowickie

Marian Konieczny — artysta-rzeźbiarz rektor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie

Bolesław Koperski — I sekretarz Komitetu Łódzkiego

Stanisław Kopystyński — dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Wyróbów Odlewniczych w Radomiu

Henryk Kostecki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Nowym Sączu

Leon Kotarba — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Rzeszowie

Adam Kowalik — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Tarnobrzegu

Alfred Kowalski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Pile

Władysław Kozdra — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Koszalinie

Stanisław Kulesza — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lesznie

Adam Kulupa — rolnik, wieś Połajewo, woj. pilskie

Zdzisław Kurowski — przewodniczący Rady Głównej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej

Jerzy Kusiak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Kaliszu

Zofia Kuźniarek — naczelnik miasta i gminy Stęszew, woj. poznańskie

Daromila Łaskowska — nauczycielka w Liceum Ekonomicznym w Kutnie, woj. płockie

Jadwiga Lewicka — zasłużony działacz ruchu robotniczego w Katowicach

Zdzisław Luciński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Ciechanowie

Ryszard Łabuś — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Gorzowie

Arkadiusz Łaszewicz — przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej

Stanisław Mach — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Słupsku

Józef Majchrzak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Bydgoszczy

Zdzisław Malicki — dyrektor naczelny Kombinatu Budowy Maszyn Budowlanych — Huta Stalowa Wola, woj. tarnobrzeskie

Jadwiga Mazek — rolniczka, wieś Lubiec, woj. siedleckie

Ludwik Maźnicki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Zamościu

Eugeniusz Mielcarek — przewodniczący Zarządu Głównego Socjalistycznego Związku Studentów Polskich

Jan Mielkowski — przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich

Maria Milczarek — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Skierniewicach

Stefan Misiaszek — przewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej

Tadeusz Misztal — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Olsztynie

Bernard Młodziejewski — górnik w kopalni „Nowa Ruda”, woj. wałbrzyskie

Zygmunt Najdowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Toruniu

Stefan Niedzielski — inż. leśnik, dyrektor Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Toruniu

Zenon Nowak — ambasador PRL w Moskwie

Alina Obidniak — dyrektor teatru im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze

Kazimierz Olszewski — wiceprezes Rady Ministrów

Józef Pacer — szlifler w Stoczni Gdańskiej im. Lenina

Władysław Pajek — ślusarz w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Starachowicach, woj. kieleckie

Czesław Pińczak — rolnik, wieś Zamysłowo, woj. poznańskie

Antoni Połowniak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Elblągu

Tadeusz Porębski — rektor Politechniki Wrocławskiej

Władysław Porzycki — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Gdyni

Janusz Prokopiak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Radomiu

Jerzy Pryma — zasłużony działacz ruchu robotniczego w Łodzi

Tadeusz Pyka — wiceprezes Rady Ministrów

Ireneusz Pyrzyński — major WP, pilot I klasy

Teodor Pytel — przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Wólce Nurzeckiej, woj. białostockie

Stanisław Skłodowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Piotrkowie Trybunalskim

Adolf Skorupa — aparaturowy w Zakładach Chemicznych „Blażownia” w Kędzierzynie, woj. opolskie

Janina Skowron — nauczycielka, dyrektor Gminnej Szkoły Zbiorczej w Złotnikach Kujawskich, woj. bydgoskie

(dokończenie na str. 4)

Z PRAC VII ZJAZDU PZPR

(dokończenie ze str. 3)

Skład Prezydium

Stanisława Słupska — rolniczka, wieś Osiecznica, woj. zielonogórskie
 Jerzy Smyczyński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Ostrołęce
 Ryszard Socha — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Sieradzu
 Tadeusz Stasiak — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej
 Irena Szczerba — mistrz produkcji w Zakładach Rybnych w Gdańsku
 Roman Szenborn — tokarz w Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego
 Janina Szydłowska — I sekretarz Komitetu Zakładowego w Przedsiębiorstwie Czesankowej im. Gwardii Ludowej w Łodzi
 Edward Szymański — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego we Wrocławiu
 Eugeniusz Szyr — przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki Materialowej
 Henryk Świdzki — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Chełmie
 Franciszek Tekliński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Płocku
 Kazimierz Tomalak — rolnik, wieś Bilczew, woj. kaliskie
 Krzysztof Trębaczewicz — przewodniczący Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej
 Włodzimierz Trzebiatowski — prezes Polskiej Akademii Nauk
 Henryka Umiastowska — nauczycielka, dyrektor Zespołu Szkół Zawodowych CRS w Szczecinku, woj. koszalińskie
 Jan Urbańczyk — ślusarz w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku, woj. lubelskie
 Józef Walaszczyk — ślusarz maszynowy w Bielskiej Fabryce Maszyn „Befama” w Bielsku Białym
 Janina Wdowiak — kierownik gminnej służby rolnej w Gremboszowie, woj. tarnowskie
 Grzegorz Wojciechowski — zasłużony działacz ruchu robotniczego w Warszawie
 Jerzy Wojciechowski — naczelnik Związku Harcerstwa Polskiego
 Jerzy Wojtasik — brygadysta w Hucie im. B. Bieruta w Częstochowie
 Ryszard Wójcik — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lublinie
 Stanisław Wróński — redaktor naczelny „Nowych Drog”, prezes ZG Związku Bojowników o Wolność i Demokrację
 Tadeusz Wrzaszczyk — wiceprezes Rady Ministrów, przewodniczący Komisji Planowania
 Janina Zalewska — robotnica w Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Juliana Marchlewskiego w Łodzi
 Aleksander Zarajczyk — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Kielcach
 Jerzy Zasada — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Poznaniu
 Józef Zawada — górnik w Zakładach Górniczych „Polkowice” woj. legnickie
 Stefan Zawodziński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Łomży
 Jerzy Ziętek — członek Rady Państwa
 Andrzej Zabiński — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Opolu
 Zbigniew Żuk — dyrektor Przedsiębiorstwa Konstrukcji Stalowych „Mostostal” w Zabrze, woj. katowickie (PAP)

Sekretariat Zjazdu

Jerzy Łukaszewicz — sekretarz Komitetu Centralnego
 Zbigniew Białocki — I sekretarz KW w Suwałkach
 Krystyna Dąbrowska — I zastępca kierownika Wydziału Organizacyjnego Komitetu Centralnego
 Ryszard Frelek — członek Sekretariatu KC, kierownik Wydziału Zagranicznego Komitetu Centralnego
 Włodzimierz Janiurek — wiceminister, rzecznik prasowy rządu
 Wiesław Kilmczak — kierownik Wydziału Pracy Ideo wo-Wychowawczej Komitetu Centralnego
 Adam Kowalik — I sekretarz KW w Tarnobrzegu
 Jarema Maciszewski — kierownik Wydziału Nauki i Oświaty Komitetu Centralnego
 Teodor Palimaka — kierownik Wydziału Administracyjnego Komitetu Centralnego
 Kazimierz Rokoszewski — kierownik Wydziału Prasy, Radia i TV Komitetu Centralnego
 Janusz Roszkowski — naczelny redaktor PAP
 Włodzimierz Sawczuk — szef Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego
 Jerzy Waszczuk — kierownik Kancelarii Sekretariatu Komitetu Centralnego
 Jerzy Wójtecki — kierownik Wydziału Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Komitetu Centralnego
 Stefan Zawodziński — I sekretarz KW w Łomży
 Zbigniew Zieliński — kierownik Wydziału Ekonomicznego Komitetu Centralnego
 Zdzisław Zandarowski — członek Sekretariatu KC, kierownik Wydziału Organizacyjnego Komitetu Centralnego

Komisja Mandatowa

Teresa Bartosiak — brygadystka Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Teresinie woj. skierniewickie
 Zdzisław Biernaczyk — komendant wojewódzki MO we Wrocławiu
 Jadwiga Błaszczak — rolniczka, członek Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej Kokorzyn woj. leszczyński

Henryka Brzostowska — nauczycielka Szkoły Podstawowej nr 2 w Nowym Dworze Gdańskim woj. elbląskie
 Michał Chudy — kierownik-operator w Zarządzie Budownictwa Leśnego w Ustrzykach Dolnych woj. krośnińskie
 Stanisław Dąbrowski — ślusarz w Fabryce Samochodów Specjalnych „Polmo-SHL” w Kielcach
 Zygmunt Demicki — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Toruniu
 Jerzy Dudek — ślusarz Elektrowni Pątnów woj. konińskie
 Stefan Fiuk — robotnik PKP w Siedlcach
 Stefan Florczyk — górnik-operator w Zakładach Górniczych „Lubin” woj. legnickie
 Krystyna Franiak — robotnica z Poznańskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego „Modena” I sekretarz OOP
 Stanisław Galecki — I sekretarz Komitetu Dzielnicego Praga-Północ w Warszawie
 Leonard Giero — maszynista węzła PKP w Częstochowie
 Bronisław Glapa — górnik Kopalni Soli w Wapnie woj. piłskie
 Franciszek Gorlo — kierownik gminnej służby rolnej w Goldapi woj. suwalskie
 Ryszard Gorycki — dyrektor Państwowego Ośrodka Maszynowego w Kozielu woj. radomskie
 Henryk Grabowski — rybak z Państwowego Gospodarstwa Rybackiego w Pelniku woj. olsztyńskie
 Daniela Grochowska — brakarz w Pomorskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Kobra” w Bydgoszczy
 Mieczysław Grudzień — minister ds. kombatanów
 Józef Gruszka — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Opolu
 Maria Górniak — dyrektor Gminnej Szkoły Zbiorczej w Bodaczewie woj. zamojskie
 Kazimierz Janiak — wojewoda plocki
 Karol Janik — działacz społeczny
 Elżbieta Jasik — tkaczka z Zambrowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego woj. łomżyńskie
 Bogusława Jechna — robotnica w Wyszowskiej Fabryce Mebli woj. ostrołęckie
 Jerzy Kaliszewski — robotnik Cukrowni „Ciechanów” woj. ciechanowskie
 Ryszard Kielb — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Łańcucie woj. rzeszowskie
 Irma Kowalska — robotnica w Zakładach Przemysłu Dzielnicego „Koral” w Myśliborzu woj. gorzowskie
 Stanisław Kowalski — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Żywcu woj. bielskie
 Stefan Kozłowski — robotnik w Hucie im. M. Buczka w Sosnowcu woj. katowickie
 Szczepan Kozyra — zbrojarz w Słupskim Przedsiębiorstwie Budowlanym
 Franciszek Kozioł — drwal-motorniczy w Nadleśnictwie Drawsko Pomorskie woj. koszalińskie
 Bożena Krysztofiak — naczelnik gminy Michałowo woj. białostockie
 Bogdan Marcinak — rolnik ze wsi Opojowice woj. sieradzkie
 Henryk Masłowski — operator koparki w Kopalni Węgla Brunatnego „Turów” woj. jeleniogórskie
 Wojciech Michałowicz — dźwigowy Zarządu Portu Gdynia woj. gdańskie
 Janina Młynarczyk — szwaczka w Fabryce WYROBÓW Runowych „Runotex” w Kaliszu
 Eugeniusz Olubek — kierownik Wydziału Ogólnego Komitetu Centralnego
 Fryderyk Pasek — I sekretarz Komitetu Zakładowego Tarnobrzkiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego
 Tadeusz Popielea — rektor Akademii Medycznej w Krakowie
 Henryk Prawda — redaktor naczelny „Głosu Szczecińskiego”
 Zdzisław Reszotnik — rolnik ze wsi Krzyżew woj. białkopodlaskie
 Anna Rzeszowska — lekarz w Państwowym Przedsiębiorstwie „Uzdrowiska — Ciechocinek” woj. wrocławskie
 Mieczysław Solecki — I zastępca ministra rolnictwa, prezes Centralnego Zarządu Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
 Bronisław Szmyd — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Przemyślu
 Janina Szczupak — robotnica w Okocimskich Zakładach Piwowarskich w Brzesku woj. tarnowskie
 Stanisława Świdzka — I sekretarz Komitetu Zakładowego w Widzewskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. 1 Maja w Łodzi
 Ryszard Wójcik — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lublinie
 Leszek Wysłocki — wojewoda piotrkowski
 Władysław Zaręba — przewodniczący Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych w Zielonej Górze
 Janina Zielińska — rolniczka ze wsi Majdan Ostrowski woj. chełmskie
 Juliusz Zieliński — inżynier z Zakładów Metalowych w Świebodzicach woj. wałbrzyskie
 Marian Zieliński — dyrektor Nowosądeckich Zakładów Przemysłu Terenowego w Nowym Sączu.

Komisja Statutowa

Edward Babiuch
 Józef Tejchma
 Józef Pińkowski
 Andrzej Werblan
 Władysław Adamczyk — przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Modelu woj. plockie
 Eugeniusz Białic — formierz staliwa w „Zamechu” w Elblągu
 Zdzisław Borkowski — I sekretarz Komitetu Gminnego w Sokołowie Podlaskim woj. siedleckie
 Janusz Brych — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Szczecinie
 Józef Cichowias — I sekretarz Komitetu Dzielnicego Poznań—Grunwald
 Lech Ciupa — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Koninie
 Ewa Choraży — krawczyni Zakładów Przemysłu Odzieżowego „Vistula” w Krakowie
 Tadeusz Dziekan — generał, szef Zarządu Politycznego Pomorskiego Okręgu Wojskowego
 Barbara Drózd — I sekretarz Komitetu Zakładowego Fabryki Obuwia w Skarżysku Kamiennej woj. kieleckie
 Ludwik Dutkowski — kontradmirał, szef zarządu politycznego Marynarki Wojennej
 Gabriela Fonferek — rolniczka ze wsi Stare woj. piłskie
 Tadeusz Gasiorek — ślusarz w Kopalni Siarki „Machów” woj. tarnobrzyskie
 Stanisław Gębała — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Tarnowie
 Edward Głowska — robotnik Odlewni Radomskich
 Władysław Juszkiewicz — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białymstoku
 Władysław Kandefer — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Krośnie
 Edward Karelus — kierownik wydziału w Komitecie Centralnym, I sekretarz Komitetu Zakładowego w KC
 Władysław Kala — sekretarz Komitetu Warszawskiego
 Józef Kochański — ślusarz Raciborskiej Fabryki Kotłów „Rafako” w Raciborzu, woj. katowickie
 Józef Kor. 1a — operator w Piotrowskim Przedsiębiorstwie Budowlanym
 Leon Kotarba — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Rzeszowie
 Czesława Kotarska — naczelnik gminy Przystajna woj. częstochowskie
 Stanisław Kulesza — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Lesznie
 Arkadiusz Łaszewicz — przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej
 Adam Łopata — kierownik zespołu w Instytucie Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu przy KC PZPR
 Stanisław Malinowski — rolnik, sołtys wsi Czarny Dunajec woj. nowosądeckie
 Stanisław Mantyka — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Lublinie
 Henryk Marian — z-ca przewodniczącego Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej
 Henryk Masłowski — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Gdańsku
 Józef Matusik — dyrektor Kombinatu PGR Sycewice woj. śląskie
 Stefan Misiaszek — przewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej
 Herman Mleczko — I sekretarz Komitetu Zakładowego Kopalni „Halemba” w Rudzie Śląskiej woj. katowickie
 Zdzisław Minkina — I sekretarz Komitetu Dzielnicego Wrocław — Fabryczna
 Zygmunt Najdowski — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Toruniu
 Henryk Nogaś — I sekretarz Komitetu Miasta i Gminy w Międzybóżu woj. gorzowskie
 Józef Nowotny — I sekretarz Komitetu Fabrycznego Huty im. W. I. Lenina w Krakowie
 Janusz Owczarek — wojewoda legnicki
 Andrzej Ozga — zastępca kierownika Wydziału Organizacyjnego Komitetu Centralnego
 Marian Piątek — rolnik ze wsi Karzewo woj. poznańskie
 Barbara Polak — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Koszalinie
 Edward Remplakowski — I sekretarz Komitetu Zakładowego Kopalni Węgla Kamiennego „Nowa Ruda” woj. wałbrzyskie
 Józefa Salek — przewodnicząca Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej w Bielsku-Białym
 Andrzej Smoliński — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Ostródzie woj. olsztyńskie
 Ryszard Socha — I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej
 Bronisława Sokołowska — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Jeleniej Górze
 Kazimierz Suchecki — I sekretarz Komitetu Miejsko-Gminnego w Głogówku woj. opolskie
 Wiktor Soporowski — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Bydgoszczy
 Zofia Tarnowska — brygadystka Zakładów Przemysłu Cukrowniczego im. 22 Lipca w Warszawie
 Stanisław Witula — robotnik w Zakładach Celulozowo-Papierniczych im. J. Marchlewskiego we Wrocławiu
 Włodzimierz Wesolowski — I zastępca dyrektora Instytutu Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu przy KC PZPR.

REFERAT PROGRAMOWY BIURA POLITYCZNEGO:

O dalszy dynamiczny rozwój budownictwa socjalistycznego

- o wyższą jakość pracy i warunków życia narodu

wygłoszony przez I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka

I. Wstęp

KOMITET Centralny wybrany na VI Zjeździe składa Wam, Towarzysze Delegaci, składa całej partii i całemu narodowi sprawozdanie z realizacji przyjętych wówczas uchwał i przedstawia projekt programu dalszego budownictwa socjalistycznego.

Partia nasza jest sternikiem spraw narodu. Służba narodowi — to nasz najwyższy obowiązek, a jego dobro — to nasz naczelnny cel. PZPR jest częścią światowego ruchu komunistycznego i robotniczego, a kraj nasz stanowi niezłomne ogniwo socjalistycznej wspólnoty narodów. Radzi więc jesteśmy z Waszej obecności na Zjeździe — Szanowni Towarzysze — przedstawiciele bratnich partii marksistowsko-leninowskich, a także szanowni goście z postępowych ugrupowań i ruchów społecznych liczących krajów świata.

W br. polska klasa robotnicza, cały naród polski czcili siedemdziesiąt rocznicę rewolucji 1905—1907 roku i trzydziestą rocznicę zwycięstwa nad hitlerowskim faszyzmem w II wojnie światowej. W ubiegłym roku obchodziliśmy 30-lecie powstania Polski Ludowej. Wszystkie te wielkie wydarzenia wyrosły z tego samego nurtu ideowego, wyznaczały zasadnicze etapy walki wielu pokoleń Polaków o wolność narodową i społeczną, o Socjalistyczną Polskę.

Pełne zwycięstwo sprawy wyzwolenia narodu i społecznego przyniosło powstanie Polski Ludowej.

Było to zwycięstwo ostateczne i nieodwracalne. Dokonało się na polach bitewnych i w duszy narodu, przeobraziło Polskę i Polaków. Przyniosło pomyślne rozwiązanie podstawowych problemów naszego bytu narodowego. Potwierdziło prawdę, iż droga do wolności Polski prowadzi poprzez klasowy i narodowy sojusz z Krajem Rad.

U źródeł tego zwycięstwa znajdowała się myśl polityczna Polskiej Partii Robotniczej, polskich komunistów i współdziałających z nimi sił demokracji, a zwłaszcza lewicy socjalistycznej i ludowej, ideała jedności z komunistami radzieckimi, polsko-radzieckie braterstwo broni. Czołowym jego twórcami byli ideowi spadkobiercy bojowników 1905 roku, całej rewolucyjnej i wyzwoleńczej tradycji naszego narodu.

Skierujemy więc dziś słowa uznania i najserdeczniejszej wdzięczności do weteranów walk o narodowe i społeczne wyzwolenie, do kombatantów wojny przeciw hitleryzmowi, do działaczy naszej partii i całego obozu demokracji polskiej, którzy ustanawiali władzę ludową, do bohaterów pracy lat odbudowy i socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

Przed blisko pięć laty — w bardzo trudnej sytuacji — partia nasza radząc się klasie robotniczej i całemu narodowi określiła założenia polityki społeczno-ekonomicznej, której przyswiewały dwa główne cele: wzrost pomyślności społeczeństwa i wzrost siły Polski.

Politykę tę, rozwiniętą i zaakceptowaną przez VI Zjazd, realizowaliśmy wytrwale i konsekwentnie, uzyskując we wszystkich dziedzinach dobre, znacznie przewyższające założenia wyniki. Dokonał się doniosły postęp na drodze socjalizmu. Słowa partii znalazły pełne potwierdzenie w czynach. Bilansujemy obecnie najbardziej owocne pięćdziesiąt lat historii Polski Ludowej.

Dziś społeczeństwo nasze żyje lepiej, bardziej dostatnio niż 5 lat temu. Prace realne wzrosły średnio rocznie o 7 proc., czyli 4-krotnie szybciej niż w obu poprzednich pięćdziesiątach.

Średnia płaca nominalna netto, która w 1970 roku wynosiła 2.235 złotych, sięga obecnie 3.500 złotych. Wzrost płac objął wszystkich zatrudnionych w gospodarce u-społecznionej — przeszło 11 milionów ludzi. Zbliżony do wzrostu płac w gospodarce u-społecznionej był wzrost dochodów chłopów. Na ogólny wzrost dochodów ludzi pracy i ich rodzin złożyły się także: wielki przyrost zatrudnienia, podniesienie rent, emerytur i świadczeń społecznych.

Mamy pełne prawo stwierdzić, że w najważniejszej dziedzinie warunków materialnych ludzi pracy — w dziedzinie wzrostu

płac i dochodów realnych — zadania określone w Uchwale VI Zjazdu zostały wykonane i przekroczone. Tak wysokiego i powszechnego wzrostu płac i dochodów nie zanotowano w żadnym poprzednim okresie.

Wzrostowi płac i dochodów towarzyszył dynamiczny rozwój produkcji i dostaw towarów rynkowych, 2-krotnie wyższy niż przewidywaliśmy przed czterema laty. Zdecydowanie chroniliśmy — pokonując niemałe trudności — korzystny dla ludzi pracy poziom kosztów utrzymania. Przez całe pięćdziesiąt lat utrzymaliśmy niezmienione ceny podstawowych artykułów żywnościowych.

Dzięki temu nastąpił bezprecedensowy wzrost spożycia żywności, artykułów przemysłowych i usług. Równocześnie jednak wysoki wzrost płac i dochodów oraz będący tego konsekwencją wzrost popytu spowodował, że — mimo znacznego zwiększenia produkcji — zaopatrzenie rynku w nie które artykuły, zwłaszcza w mięso, napotyka nadal na trudności. Widzimy te trudności. Ich przezwyciężenie uważamy za jedno z najważniejszych zadań naszej polityki.

W rezultacie wielostronnych przedsięwzięć i ogromnego wysiłku w upływającym pięćdziesiątce zostało zbudowanych 1.125 tys. nowych mieszkań o większej powierzchni i wyższym standardzie. Jest to o 183 tys. więcej niż w poprzednim 5-leciu i o 50 tys. więcej niż zakładał program VI Zjazdu. Podwojona została produkcja cementu, powstało około 100 nowoczesnych fabryk domów i wytwórni elementów prefabrykowanych, rozwinęto i zmodernizowano przedsiębiorstwa budowlane.

Tak więc i w tej, niezwykle ważnej sprawie dokonał się przełom. Z nadwyżką wykonaliśmy postanowienia VI Zjazdu, otworzyliśmy perspektywę rozwiązania kwestii mieszkaniowej.

Postęp szczególnie istotny osiągnęliśmy w kształtowaniu lepszych warunków rozwoju rodziny oraz w poprawie sytuacji nisko zarabiających. Unowocześniliśmy ustawodawstwo pracy, znosząc różnice w uprawnieniach społecznych między pracownikami fizycznymi i umysłowymi. Zostały przedłużone, płatne urlopy macierzyńskie. Rozszerzono uprawnienia do płatnych zwolnień w celu opieki nad chorym dzieckiem. Utworzony został Państwowy Fundusz Alimentacyjny dla matek samotnych i opuszczonych rodzin. Zwiększono dodatki rodzinne w ogóle, a zwłaszcza dodatki na dzieci kalekie.

Zbudowano wiele nowych szpitali, przychodni i wiejskich ośrodków zdrowia. Bezpłatna opieka zdrowotna objęta została ludność rolnicza, to jest 6,5 mln osób. Utworzony został Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia.

W tysiącach zakładów pracy wydatnie poprawili się warunki pracy, bezpieczeństwo, higiena i estetyka. Duże znaczenie ma utworzenie i wprowadzenie we wszystkich działach gospodarki zakładowych funduszy — socjalnego i mieszkaniowego. Szerze się dziś możliwości wypoczynku dla pracowników i ich rodzin. Dwukrotnie wzrosła liczba dzieci i młodzieży korzystających z kolonii i obozów wypoczynkowych.

Zapewniliśmy stopniowo zwiększenie rent i emerytur. Poproszone zostały warunki życia weteranów walk wyzwoleniczych i byłych więźniów hitlerowskich obozów koncentracyjnych.

W roku 1974 wprowadziliśmy 6, a w bieżącym roku 12 dodatkowych dni wolnych od pracy oraz rozszerzyliśmy zakres 4-brygadowego systemu pracy.

Tak więc również w polityce społecznej wykonaliśmy i przekroczyliśmy zadania VI Zjazdu. Mamy prawo stwierdzić: społeczeństwo nasze szerzej i powszechniej korzysta dziś z socjalnych zdobyczy socjalizmu.

Pięćdziesiąt lat ofiarnej i owocnej pracy narodu zamyka się dziś 62-procentowym wzrostem dochodu narodowego, 73-procentowym wzrostem produkcji przemysłowej i 22-procentowym wzrostem produkcji rolniczej. Więcej aniżeli podwojone zostały obroty handlu zagranicznego. Znacznie wzrosła wydajność pracy.

W gospodarce narodowej uzyskaliśmy więc dynamiczny rozwój, znacznie wyższy niż w poprzednich pięćdziesiątach, wysoko przekroczyliśmy założenia przyjęte na VI Zjeździe.

W rozbudowę i modernizację potencjału gospodarczego Polski zainwestowaliśmy łącznie 1.900 mld zł. Jest to 450 mld więcej niż planowaliśmy na VI Zjeździe, a 900 mld, czyli blisko dwa razy tyle co w poprzednim pięćdziesiątku. Nigdy jeszcze w naszej historii rozmiary inwestycji nie były tak znaczne.

Wartość majątku narodowego wzrosła o 1400 mld złotych. Zwiększyło się techniczne uzbrojenie pracy, powstały lepsze warunki do uzyskania wyższej jakości i nowoczesności produkcji, do coraz lepszego zaspokajania potrzeb społecznych.

W gospodarce narodowej powstało 1.850 tys. nowych miejsc pracy, a łącznie z miejscami zwalnianymi przez przechodzących na emeryturę liczba nowo zatrudnionych wyniosła 3 mln osób. Dziś w naszym kraju czynnych zawodowo jest 17 mln obywateli, to jest połowa ogółu ludności. Jest to wskaźnik aktywności zawodowej najwyższy w naszych dziejach i jeden z najwyższych we współczesnym świecie.

Zapoczątkowana została realizacja reformy oświatowej, mającej na celu upowszechnienie szkół średniej. Udział nakładów na rozwój nauki zwiększono do 2,5 proc. dochodu narodowego, a II Kongres Nauki Polskiej nakreślił dla niej ambitne zadania.

Rozwinęliśmy instytucje demokracji socjalistycznej, wzbogaciliśmy je o metody konsultacji społecznych i bezpośrednich kontaktów z ludźmi pracy. Przeprowadziliśmy reformę struktury administracji państwowej, powołaliśmy gminy i nowe województwa. Zbliżyliśmy władzę ludową do podstawowych ogniw życia społecznego i produkcyjnego. Doskonaliśmy stale metody planowania i zarządzania. Możemy powiedzieć: nie ma dziedzin życia w naszym kraju, gdzie w ciągu ostatnich lat nie zaznaczyłby się rozwój, postęp, twórczy ruch naprzód!

W procesie dynamicznych przemian społeczno-gospodarczych, w pracy nad umocnieniem Socjalistycznej Polski, jej miejsca w Europie i jej znaczenia w świecie — pogłębiła się jedność naszego narodu. Stanowi ona główne źródło naszej siły i podstawową przesłankę dalszego pomyślnego rozwoju Socjalistycznej Ojczyzny!

Wielokrotnie w tych latach zwracaliśmy się do klasy robotniczej, do rolników, do inteligencji o pomoc i poparcie, o dodatkową produkcję. Nasze społeczeństwo nigdy nie zawiodło, każdy apel partii i władz państwowych znajdował odpowiedź w czynach, w wartościach materialnych i moralnych.

II. Kierunki społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w przyszłym pięćdziesiątku

PARTIA jest zdecydowana kontynuować przyjętą na VI Zjeździe politykę społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Wyrażać się to będzie przede wszystkim w utrzymaniu współzależności między rozwojem społecznym i gospodarczym. Mamy warunki, aby w przyszłym pięćdziesiątku uzyskać zwiększenie dochodu narodowego o 40—42 proc. Zakładamy, że wartość produkcji przemysłowej w 1980 r. będzie o około 48—50 proc. wyższa niż w 1975 r., a jej udział w tworzeniu dochodu narodowego wyniesie 62 proc.

W nowym pięćdziesiątku szczególne znaczenie mają dwie sprawy. Po pierwsze — musimy poważnie zwiększyć produkcję towarów rynkowych i usług, aby zapewnić realność dotychczasowego i dalszego wzrostu dochodów pieniężnych ludności. Po drugie — konieczny jest dalszy szybki rozwój produkcji proeksploatacyjnej, umożliwiający kontynuację aktywnej polityki w handlu zagranicznym.

Realizację tych zadań sprzyjać będzie dynamiczny wzrost produkcji, decydującej o postępie technicznym i technologicznym oraz rozbudowa tych gałęzi przemysłu, w których specjalizujemy się i w których mamy największe doświadczenie.

Dotyczy to przede wszystkim przemysłu wydobywczego. Będziemy zwiększać wydo-

Skierujemy dziś, Towarzysze Delegaci, w imieniu VII Zjazdu i w imieniu całej naszej partii słowa najwyższego uznania do polskiej klasy robotniczej, do narodu polskiego, których interesy i dążenia partia nasza wyraża.

Osiągnięcia upływającego pięćdziesiątku uzyskane zostały pod kierownictwem naszej partii, jej organizacji i instancji. To nasza partia, wszyscy jej członkowie i kandydaci szli w awangardzie dokonania narodu, przewodziłi w pracy, nadawali wysoki rytm życia społeczeństwa. Skierujemy więc dzisiaj w imieniu VII Zjazdu słowa uznania do wszystkich polskich komunistów.

Doniosłym czynnikiem, który umożliwił pomyślną realizację Uchwał VI Zjazdu była braterska jedność i współdziałanie jakie łączy nasz kraj z Krajem Rad i naszą partią z partią Lenina. Ta jedność i współdziałanie były dla nas pomocą i oparciem w chwilach trudnych, we wszystkich wysiłkach zmierzających do przyspieszenia socjalistycznego rozwoju Polski. Będziemy stale umacniać jedność, przyjaźń i braterstwo komunistów polskich i radzieckich.

Podstawowe zasady realizowanej przez nas polityki są tożsame z kierunkami rozwoju budownictwa socjalistycznego i komunistycznego, które wytyczył XXIV Zjazd KPZR. Są zbliżone z procesem socjalistycznej integracji gospodarczej, z dążeniem do pogłębiania ideowej i politycznej jedności wspólnoty socjalistycznej. Jesteśmy bratnim partiom serdecznie wdzięczni za międzynarodową solidarność i współpracę. Jedność naszych partii, to gwarancja pomyślnego rozwoju całej wspólnoty. Komunisty polscy będą zawsze jej strażą i zawsze ją pogłębiać!

Polityka dynamicznego rozwoju kraju sprawdziła się w praktyce. Będziemy ją więc kontynuować i rozwijać.

Wniosek zasadniczy dla partii i państwa — to umacnianie więzi z klasą robotniczą, chłopami i inteligencją, z całym narodem. Siłę tej więzi unaocznia kampania przedzjazdowa. Dyskusja przedzjazdowa dała wyraz pełnego poparcia dla zawartego w Wytycznych Komitetu Centralnego programu oraz wzbogaciła go o liczne cenne propozycje. Z wnikliwością i pieczołowitością wykorzystamy te propozycje.

Klasa robotnicza, wszyscy ludzie pracy udzielili Wytycznym Komitetu Centralnego poparcia na wszystko rzetelną pracą. Zadania ostatniego kwartału bieżącego roku są pomyślnie realizowane, a zobowiązania produkcyjne i czyny społeczne, podjęte w związku z VII Zjazdem, przyczyniają się do tworzenia dobrych warunków startu w nowym pięćdziesiątku.

Dzięki wspólnej pracy narodu mamy dziś mocne podstawy do dalszego budownictwa socjalistycznego, do realizacji programu, który uchwalili nasz VII Zjazd.

bycie węgla kamiennego i brunatnego, siarki, rud miedzi, cynku, ołowiu i innych surowców. Przewidujemy, że wydobycie węgla kamiennego wyniesie w 1980 r. około 200—210 mln ton.

Licząc się w świecie potencjał produkcyjny mamy również w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych. W latach 1976—1980 dzięki naszemu osobistemu zaangażowaniu, towarzyszu Breżniew, będziemy mogli w oparciu o radziecką pomoc techniczną, o radzieckie dostawy maszyn i urządzeń kontynuować budowę huty „Katowice”, która ok. 1980 r. osiągnie zdolność produkcyjną do 9 milionów ton stali. Będziemy nadal rozbudowywać Hutę im. Lenina oraz modernizować szereg innych zakładów hutniczych. Zakończymy budowę dwu wielkich stalowni elektrycznych w hutach „Zawiercie” i „Nowotki”. W najbliższych latach rozwijać będziemy nadal hutnictwo i przetwórstwo miedzi i aluminium.

Kontynuować będziemy również rozbudowę przemysłu okrętowego, rozwijać produkcję kompletnych obiektów przemysłowych, a zwłaszcza cukrowni, fabryk kwasu siarkowego, fabryk płyt drewnopochodnych.

(ciąg dalszy na str. 9)

REFERAT PROGRAMOWY BIURA POLITYCZNEGO

(ciąg dalszy ze str. 4)

W upływającym pięcioleciu, dzięki poważnym nakładom i modernizacji, nastąpił wydatny postęp w produkcji maszyn budowlanych i drogowych, urządzeń dla energetyki, niektórych typów obrabiarek, środków auto-matyzacji i innych urządzeń przemysłowych. Dziś stojmy przed zadaniem maksymalnego wykorzystania istniejącego w tych dziedzinach potencjału.

Dla całej naszej gospodarki, a więc również w celu rozwinięcia produkcji nowoczesnych wyrobów rynkowych — wielkie znaczenie ma dalszy rozwój przemysłu elektrycznego.

Będziemy nadal podnosić rolę chemii, jako wielkiego przemysłu narodowego, wykorzystując lepiej własną bazę surowcową.

Zakładamy również wzrost produkcji zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego: 6-krotnie zwiększyć się produkcja automatów pralniczych, a prawie — 2-krotnie lodówek. Stawiamy przed przemysłem zadanie zwiększenia produkcji oraz poprawy jakości odbiorników radiowych i telewizorów, rozwinięcia na dużą skalę produkcji telewizorów kolorowych. Zostanie podwójona produkcja samochodów osobowych, zwłaszcza małych i średnich. Nastąpi też dalszy rozwój produkcji poważnie zmodernizowanego w ostatnich latach przemysłu lekkiego.

Rozwój przemysłu i całej gospodarki narodowej wymaga rozbudowy i modernizacji transportu. Jest to tym ważniejsze, że mamy w tej dziedzinie wieloletnie opóźnienia. Zamierzamy przede wszystkim kontynuować rozbudowę i modernizację kolei.

Zwiększone zadania stawiamy przed transportem samochodowym. Kontynuować będziemy budowę szybkiego ruchu; modernizować podstawowe trasy przelotowe.

Rozwijamy również polską flotę handlową, unowocześniać porty morskie, zwiększać rolę żeglugi śródlądowej, kontynuować rozbudowę i modernizację transportu lotniczego, unowocześniać telekomunikację.

Nakłady inwestycyjne wzrosną w latach 1976—1980 o 700—740 mld zł. w porównaniu z okresem 1971—1975 stanowi to wzrost o 37—40 procent.

Kontynuując budowę nowych, ważnych dla gospodarki obiektów, pragniemy głównie naciskać na modernizację istniejących już zakładów. Zadaniem wielkiej wagi pozostaje nadal skracanie cykli inwestycyjnych.

Dla dalszego usprawnienia wykonawstwa inwestycyjnego będziemy nadal rozwijać i umacniać potencjał budowlano-montażowy, zwłaszcza w nowych województwach.

W polityce zatrudnienia dążyć będziemy do racjonalnego zagospodarowania zasobów pracy i ich prawidłowego rozmieszczenia, do lepszego wykorzystania kwalifikacji i uzdolnień pracowników.

Szczegółowej troski wymaga wykorzystanie istniejących rezerw zatrudnienia w budownictwie oraz w modernizowanych i rekonstruowanych gałęziach przemysłu, gdzie wzrost produkcji powinien opierać się wyłącznie na wzroście wydajności pracy. Wypracować to będzie stała poprawa dyscypliny, dalsze zmniejszanie strat czasu powstających w wyniku nieprawidłowej organizacji, nieuzasadnionej nieobecności oraz fluktuacji.

Musimy zwiększać odpowiedzialność za należyte wykorzystanie czasu pracy ludzi, maszyn i urządzeń, za oszczędność gospodarki energią i paliwami, surowcami i materiałami, zwalczać niegospodarność oraz wszelkie niedbalstwo. Tym założeniom podporządkować należy kryteria oceny poszczególnych pracowników i zespołów ludzkich; konsekwentnie premiować wyższą jakość pracy.

Wielką, stale rosnącą rolę w rozwoju naszego społeczeństwa spełnia nauka. W latach 1976—1980 dynamika nakładów na rozwój nauki należeć będzie do najwyższych w gospodarce narodowej. Idzie o to, aby ludzie nauki środki te efektywnie wykorzystali. Wymaga to coraz ściślejszego współdziałania nauki i gospodarki. Szczególną uwagę skierować należy na te dziedziny nauki, w których polscy naukowcy mają poważny dorobek.

Sprawą kluczową jest dalszy rozwój współpracy gospodarczej, naukowej i technicznej ze Związkiem Radzieckim — naszym najważniejszym partnerem. Będziemy aktywnie uczestniczyć w realizacji programu socjalistycznej integracji gospodarczej w ramach RWPG i będziemy wykorzystywać również możliwości rozszerzania wymiany handlowej, kooperacji przemysłowej i współpracy naukowo-technicznej z krajami kapitalistycznymi. Pragniemy również rozszerzać handel i inne formy współdziałania z krajami rozwijającymi się.

Jedną z najważniejszych dźwigni podnoszenia efektywności gospodarowania należy uznać dalsze doskonalenie systemu funkcjonowania gospodarki. Mamy w tej dziedzinie pozytywne doświadczenia. Nowe rozwiązania finansowo-ekonomiczne sprawdziły się w praktyce jednostek inicjujących. Zamierzamy je upowszechniać. Będziemy umacniać strategiczną rolę planowania cen, dostosowywać narzędzia ekonomiczno-finansowe do jakościowych zadań roz-

woju oraz do potrzeb wynikających z coraz szerszego udziału Polski w międzynarodowym podziale pracy.

Pozytywnie oceniamy dotychczasową pracę partyjno-rządowej komisji ds. unowocześnienia systemu funkcjonowania gospodarki państwa; oczekujemy, że również w przyszłości będzie ona owocnie spełniała swoją rolę.

Podstawowym założeniem naszej polityki w dziedzinie warunków życia ludzi pracy i rodzin w latach 1976—1980 będzie nadal wzrost płac i innych dochodów. W Wytycznych na VII Zjazd założyliśmy wzrost płac realnych o 16—18 proc. Jest to tempo wzrostu podobne do przewidzianego w Uchwale VI Zjazdu. W liczbach bezwzględnych będzie to oczywiście przyrost znacznie większy od zakładanego na bieżące pięciolecie.

W polityce płacowej będziemy konsekwentnie dążyć do coraz pełniejszej realizacji w praktyce socjalistycznej zasady: lepsza praca — lepsza płaca. Wyższa jakość pracy winna stać się synonimem sprawnej organizacji, racjonalnego wykorzystania czasu pracy ludzi i maszyn, efektywnego gospodarstwa zasobami surowców i materiałów.

W następnym pięcioleciu — wzrost płac w sferze produkcji materialnej nastąpi głównie w drodze opłacania wzrostu wydajności pracy. Zróżnicowanie kryteriów opłacania wzrostu wydajności sprzyjać powinno racjonalizacji zatrudnienia, pogłębiać szacunek dla kwalifikacji i dobrej pracy, sprzyjać podnoszeniu jej jakości. W sferze pozaprodukcyjnej konieczne będzie także kształtowanie systemów wynagrodzeń, aby odpowiadały one społecznej wadze wykonywanej pracy.

Przewidywany na lata 1976—80 przyrost realnych dochodów ludności wymaga dalszego zwiększenia dostaw towarów rynkowych i usług oraz postępu w kształtowaniu właściwej struktury konsumpcji.

W latach 1976—1980 dostawy artykułów spożywczych na rynek powinny wzrosnąć o 35—37 proc. Przewiduje się zwłaszcza zwiększenie ilości asortymentu produktów mlecznych oraz warzyw i owoców, lepsze zaopatrzenie rynku w pieczywo i wyroby cukiernicze oraz inne produkty zbożowe. Spożycie mięsa w 1980 roku powinno osiągnąć 79—81 kg na 1 mieszkańca, w porównaniu z 53 kg w roku 1970 i 70 kg w roku 1975. Spożycie ryb wzrośnie do 10 kg na 1 mieszkańca. Wzrośnie także konsumpcja białka roślinnego. Zachodzi jednocześnie konieczność lepszego kształtowania i upowszechniania wzorców racjonalnego odżywiania.

W latach 1976—1980 produkcja rolna wzrośnie o 15—16 proc. Naczelnym zadaniem rolnictwa pozostanie rozwój produkcji zwierzęcej, zwiększenie jej o 16—18 proc. Poglądzie była w 1980 roku osiągnąć powinno 15 mln sztuk, a trzody chlewnej 23,5 mln sztuk. Rozwój hodowli wymaga zwiększania produkcji pasz oraz szybszego wdrażania nowoczesnych technologii chowu i żywienia zwierząt, pozwalających na bardziej racjonalne wykorzystanie pasz. Konieczne jest też przyspieszenie rozwoju produkcji warzyw i owoców, roślin białkowych oraz innych upraw polowych i szklarniowych.

Wzrostowi produkcji żywności i urozmaiceniu jej asortymentu podporządkowane zostały zadania przemysłu spożywczego, który nadal będziemy rozwijać jako jeden z naszych czołowych przemysłów.

Wielkie znaczenie dla rozwoju produkcji żywności w latach 1976—1980 mieć będzie rosnąca produkcja maszyn dla rolnictwa, przemysłu spożywczego, handlu i gastronomii. W przemyśle maszyn rolniczych inwestujemy w obecnym dziesięcioleciu dwa razy więcej niż w całym poprzednim ćwierćwieczu.

Popierać będziemy rozwój budownictwa oraz modernizację istniejących pomieszczeń inwentarskich i gospodarczych.

Polityka rolna naszej partii wypracowana we współdziałaniu ZSL cieszy się poparciem rolników i całego społeczeństwa, zapewnia wzrost produkcji rolniczej oraz sprzyja przeobrażeniom społecznym na wsi polskiej. Będziemy tę politykę kontynuować.

W upływającym pięcioleciu wyraźnie zarysowała się tendencja umocnienia i pogłębienia socjalistycznych przemian w polskim rolnictwie. Udział PGR, spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych w posiadaniu użytków rolnych zwiększył się z 16 do ponad 20 proc. Poziom upowszechnienia majątku produkcyjnego w rolnictwie zbliża się do 40 proc., a w sferze mechanizacji przekracza 55 proc.

Pojawiły się i stale umacniają procesy integracyjne wewnątrz gospodarki chłopskiej oraz jej powiązania kooperacyjne z państwowymi gospodarstwami rolnymi i spółdzielniami produkcyjnymi. Należy oczekiwać, że rosnące oddziaływanie ogólnonarodowej gospodarki socjalistycznej, postęp w mechanizacji i ogólny wzrost kultury rolniej, a także zmiany demograficznej sytuacji wsi powodować będą w nadchodzącym pięcioleciu dalsze umacnianie przesłanek dla socjalistycznych przemian. Będziemy wychodzić tym tendencjom naprzeciw.

Tworzyć będziemy sprzyjające warunki dla dalszego rozwoju pegeerów; dla rozwoju spółdzielczości produkcyjnej. W latach 1976—1980 należy umacniać spółdzielnie kółek rolniczych, oraz zwiększać ich oddziaływanie na wzrost produkcji rolnej.

Nasza polityka rolna stwarzać będzie sprzyjające warunki dla rozwoju gospodarstw indywidualnych zapewniających stały wzrost produkcji rolnej, powiązanych — przez system wieloletnich umów kontraktacyjnych oraz kooperację — z planami rozwoju gospodarki żywnościowej.

Przed naczelnikami gmin, przed wszystkimi mi instytucjami i organizacjami obsługi rolnictwa stawiamy zadania wdrażania postępu technicznego i technologicznego w produkcji rolnej, sprawnego przebiegu kontraktacji i skupu piodów rolnych; planowego, zgodnego z potrzebami społecznymi rozdziału środków produkcji.

Kluczowym zadaniem lat 1976—1980 będzie dynamiczne zwiększenie produkcji przemysłowych towarów rynkowych, poprawa ich jakości i nowoczesności. W przemyśle produkującym te artykuły zainwestowaliśmy ogromne środki, wynoszące około 250 mld złotych.

Plan na lata 1976—1980 zakłada wzrost podaży towarów przemysłowych dla ludności o około 40 proc. oraz usług o około 60 proc. Dostawy mebli wzrosną o około 84 proc. Wyrobów przemysłu elektromaszynowego o prawie 80 proc. artykułów chemicznych o około 60 proc. wyrobów ze szkła i ceramiki szlachetnej o 58 proc. odzieży i obuwia oraz innych wyrobów przemysłu lekkiego — o około 42 proc.

W planie na lata 1976—1980 przewidujemy odanie do użytku 1525 tys. mieszkań, a więc o 400 tys. więcej niż w latach 1971—1975. Przeszło jedna czwarta ogólnej liczby rodzin w Polsce odczuje więc w najbliższym pięcioleciu poprawę sytuacji mieszkaniowej.

Dalszej poprawie ulegnie standard mieszkań, zwiększy się przeciętna ich powierzchnia, polepszy wyposażenie.

W przyszłym pięcioleciu nie zaspokoimy jednak wszystkich potrzeb mieszkaniowych. Zwracam się do załóg budowlanych, do załóg przemysłu materiałów budowlanych, do inżynierów i architektów, do instytucji naukowych i wyższych uczelni technicznych: połączmy wysiłki, rozwijmy inicjatywy, by nie tylko w pełni wykonać, ale i rozszerzyć program budowy mieszkań. Zwracam się do załóg i kierownictw wszystkich zakładów przemysłowych zwłaszcza całego przemysłu mieszkaniowego: zmobilizujmy w tym celu siły i środki. Niechaj wszędzie sprawa ta stanie się pierwszoplanowym zadaniem.

Doniosłą i wysoko cenioną w społeczeństwie cechą polityki naszego państwa w upływającym pięcioleciu stanowi stabilizacja cen podstawowych artykułów żywnościowych. Trzeba jednak zdawać sobie sprawę z ogromnych trudności, związanych z tą polityką. W warunkach dynamicznego wzrostu dochodów pieniężnych ludności, popyt na niektóre towary — zwłaszcza mięso — znacznie przewyższa możliwości zaspokojenia tego popytu.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, będziemy w 5-leciu 1976—1980 prowadzić taką politykę cen, która zapewni maksymalnie korzystne warunki wzrostu realnych płac. Oznacza to stabilność cen większości artykułów. Głównym czynnikiem tej stabilności powinno być obniżanie kosztów produkcji w rezultacie wzrostu społecznej wydajności pracy.

W ramach elastycznej polityki nieuniknione są również zmiany cen tam, gdzie tego wymagają warunki społeczno-ekonomiczne. Konieczność określonych podwyżek cen powodują najczęściej czynniki od nas niezależne, głównie wpływ inflacyjny wzrostu cen na rynkach kapitalistycznych. W latach 1974—1975 odczuliśmy po ważne skutki tego wzrostu. Dla ograniczenia tych trudności doniosłe znaczenie miała nasza współpraca gospodarcza i szeroki rozwój wymiany w ramach RWPG.

Konieczność pewnych podwyżek cen może również wynikać z obiektywnie uzasadnionego długookresowego wzrostu kosztów produkcji. Zjawisko to występuje zarówno w niektórych dziedzinach produkcji, prze-mysłu jak też i w rolnictwie i to nie tylko w naszym kraju.

Jeśli chodzi o konkretne zamierzenia, to w rok przyszły wejdziemy z obecnym układem cen. Problem struktury cen podstawowych artykułów żywnościowych wymaga jednak dalszej analizy, a w szczególności uwzględnienia ogólnej sytuacji gospodarczej i naszych rezerw. Analizy takiej dokonać powinien w przyszłym roku rząd i po konsultacjach z ludźmi pracy przedstawić odpowiednie wnioski. Powinny one rzecz jasna odpowiadać podstawowym założeniom polityki społecznej partii, a w szczególności zapewniać planowany na przyszłe pięciolecie wzrost płac realnych.

Szczególną uwagę poświęcimy dalszej poprawie warunków życia rodzin o najniższych dochodach: rodzin wielodzietnych, emerytów, i rencistów. Zakładamy przede wszystkim dalszy wzrost płac najniższych. Będziemy konsekwentnie realizować uchwały XII Plenum Komitetu Centralnego na-

szej partii w sprawie podwyższenia emerytur i rent. Rozszerzać będziemy także inne formy opieki nad emerytami oraz zwiększać liczbę miejsc w domach opieki społecznej. Nie będziemy szczędzić wysiłków, aby zmniejszać rozpiętość między warunkami życia i możliwościami aktywności społecznej ludzi pracujących zawodowo i pozostających na emeryturze.

Ważnym zadaniem jest również stworzenie sprzyjających warunków do wypoczynku ludzi pracy i ich rodzin w dodatkowych wolnych dniach. Chodzi jednocześnie o to, by zwiększaniu czasu wolnego pracowników towarzyszyło maksymalne wykorzystywanie środków produkcji. Z tego też względu konieczne będą w przyszłości zróżnicowane formy dalszego skracania czasu pracy. Przed podjęciem dalszych decyzji musimy gruntownie przedyskutować ten problem i przedłożyć odpowiednie propozycje na drugiej Krajowej Konferencji Partyjnej.

Ważne miejsce w polityce społecznej naszego państwa, zajmować będzie dalsze doskonalenie opieki zdrowotnej i służby zdrowia. Zapewniamy na te cele znacznie większe nakłady materialne.

Wielką wagę przywiązujemy do umacniania rodziny, do polepszenia opieki nad matką i dzieckiem, do tworzenia jak najlepszych warunków rozwoju dla dzieci i młodzieży.

Urzeczywistnienie programu, który przedstawiamy Zjazdowi sprawi, że w całej obecnej dekadzie dźwigniemy nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju.

W 1980 r. dochód narodowy będzie 2,3 raza wyższy niż w 1970, produkcja przemysłowa wzrośnie 2,5-krotnie, a rolna półtora raza. Majątek trwały w gospodarce narodowej zostanie podwojony i gruntownie zmodernizowany.

W dziesięcioleciu tym nastąpi wyższy niż kiedykolwiek wzrost stopy życiowej. Blisko 3-krotnie wzrosną dochody ludności, podwoi się fundusz spożycia. Wzrost przeciętnych płac realnych w tym okresie wyniesie około 60 proc. Zbudujemy co najmniej 2.650 tys. nowych mieszkań. Rozwiążemy wiele ważnych problemów społecznych, poprawimy wydatnie warunki pracy i odpoczynku oraz opieki zdrowotnej.

Istotną treść wszystkich naszych zadań najbardziej kompleksowo i syntetycznie wyraża hasło: o dalszy dynamiczny rozwój budownictwa socjalistycznego, o wyższą jakość pracy i warunków życia narodu. Dotyczy ono całokształtu życia politycznego, społecznego i gospodarczego, odnosi się do produkcji i konsumpcji, do sfery świadomości i sposobu życia, do pracy państwowej i partyjnej. Postuluje rozwinięcie i pogłębienie socjalistycznych stosunków społecznych, gdyż wyższą jakość warunków życia zapewnić może jedynie ustrój socjalistyczny w oparciu o wyższą jakość pracy.

Polska Ludowa wkracza w nowy wyższy etap socjalistycznego rozwoju, w etap budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Otwiera to rozległą perspektywę, rozszerza horyzonty.

Mamy prawo stwierdzić, iż w zasadzie zbudowaliśmy w naszym kraju podstawy socjalizmu i utrwaliliśmy jego społeczno-ekonomiczną i polityczną strukturę. Nie oznacza to jednak zakończenia procesu kształtowania i rozwoju nowego ustroju. Budowa rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego to program na miarę pokolenia, zarówno pod względem skali wysiłku, jak i głębi przeobrażeń.

W sferze ekonomicznej oznacza on zapewnienie niepodzielnego panowania socjalistycznych stosunków produkcji w mieście i na wsi, stworzenie odpowiedniej bazy materialno-technicznej i zespolenie osiągnięć rewolucji naukowo-technicznej z walorami socjalistycznym socjalizmem, rosnącą stale wydajnością pracy, upowszechnienie socjalistycznego stosunku do pracy oraz coraz pełniejsze zaspokajanie potrzeb społecznych.

W sferze społecznej — przynieść powinien głębszą realizację sprawiedliwości społecznej, dalsze zbliżenie do siebie klas i warstw ludzi pracy, stworzenie możliwości wszechstronnego rozwoju każdej jednostki, stopniowe kształtowanie jednorodnego pod względem socjalnym społeczeństwa socjalistycznego.

W sferze politycznej — zakłada stopniowe prerastanie państwa dyktatury proletariatu w państwo ogólnonarodowe, które pod kierownictwem klasy robotniczej ucieleśnia wolę i interesy całego narodu. Coraz ważniejszym czynnikiem politycznej aktywizacji i zwiększania inicjatywy mas ludowych staje się rozwój i doskonalenie demokracji socjalistycznej.

W sferze świadomości i ideologii — wymaga kształtowania socjalistycznego sposobu życia, pogłębienia i umocnienia socjalistycznego patriotyzmu, poczucia obowiązku i dyscypliny obywatelskiej, upowszechnienia zasad socjalizmu w stosunkach między ludźmi, w ich myśleniu i postawach, wymaga rozkwitu socjalistycznej kultury.

(ciąg dalszy na str. 6)

REFERAT PROGRAMOWY BIURA POLITYCZNEGO

(dokończenie ze str. 1)

PZPR będzie czynić wszystko, by wszechstronnie pogłębiać braterską współpracę z krajami socjalistycznymi. Nadal będziemy także udzielać naszego poparcia krajom, które weszły na niekapitałystyczną drogę rozwoju.

Uplwające pięćdziesiąt lat przyniosło większy niż kiedykolwiek postęp w budowie trwałego pokoju w Europie i świecie.

Podstawą rozwijającego się procesu odprężenia jest zmieniający się na korzyść socjalizmu i pokoju układ sił. Jest to rezultat wzrostu potęgi Związku Radzieckiego i całej socjalistycznej wspólnoty, jej pokojowej polityki, w której Polska aktywnie uczestniczyła.

Ważnym czynnikiem pozytywnego zwrotu w rozwoju stosunków międzynarodowych są realistycznie myślące kółka polityczne krajów kapitalistycznych.

Najdobitniejszym i najważniejszym wyrazem zwrotu ku odprężeniu było zwołanie i pełny sukces Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie. Podpisując akt końcowy konferencji w Helsinkach w imieniu PRL zadeklarowałem wolę pełnego poparcia i realizacji zawartych w nim zasad i postanowień. Sejm PRL na wniosek rządu w specjalnej uchwale wolę tę potwierdził. Ku wcieleniu w życie tych uchwał zmierzamy będziemy w ścisłym współdziałaniu z innymi krajami socjalistycznej wspólnoty.

Radzi jesteśmy z rozwoju naszych stosunków z Francją. Jesteśmy również zadowoleni z postępu, jaki ostatnie lata przyniosły w naszych stosunkach ze Stanami Zjednoczonymi. Konsekwentnie uczestniczymy w pogłębianiu przyjaznych stosunków z naszymi północnymi sąsiadami z Bałtyku. Notujemy postęp w kształtowaniu wzajemnie korzystnej współpracy z Austrią, Belgią, Włochami, Wielką Brytanią i innymi krajami Europy zachodniej.

Zwycięstwo antyfaszystowskiej rewolucji w Portugalii umożliwiło nawiązanie stosunków z tym krajem, którego narodowi życzy my gorąco utrwalenia demokratycznych, postępowych przemian i umocnienia republiki.

Uzgodnione w Helsinkach, w duchu uchwały konferencji i podpisane w październiku w Warszawie porozumienie z RFN stwarzają podstawy do dalszej normalizacji naszych wzajemnych stosunków. Sądźmy, że zrozumienie wagi tych porozumień dla obu państw i dla ogólnego odprężenia będzie w RFN coraz większe.

W naszej polityce międzynarodowej wychodzimy z założenia, że pokój jest we współczesnym świecie niepodzielny. Dlatego też gorąco popieraliśmy sprawiedliwą walkę narodu wietnamskiego i wysiłki, które położyły kres tej wojnie. Temu celowi służyła m. in. nasza ponad 20-letnia działalność w pokojowych międzynarodowych komisjach w Indochinach. Aby przyczynić się do przewyższenia skutków agresji na

Bliskim Wschodzie żołnierze Wojska Polskiego biorą udział w Doraźnych Siłach Zbrojnych ONZ. Wszędzie, gdzie będzie to potrzebne i możliwe, wspierać będziemy dążenia do wygaszania ognisk napięcia i utrwalenia pokoju między narodami.

Widzimy wszystkie wielkie problemy współczesności i konieczność coraz szerszej współpracy wszystkich narodów w pomyślnym ich rozwiązywaniu. Droga ku temu wiedzie poprzez proces odprężenia, poprzez umacnianie bezpieczeństwa i pokoju, poprzez zdecydowany opór wobec imperializmu i reakcji. Nie służy sprawie pokoju i postępu rozłamowa, szowinistyczna polityka maoistowskiego kierownictwa chińskiego. Stanowczo przeciwstawiamy się tej polityce, sprzecznej z interesami socjalizmu, z interesami naszego narodu.

Opowiadamy się za tym, aby w ślad za odprężeniem politycznym postępowało odprężenie militarne. Stąd znaczenie wiedeńskich rokowań w sprawie ograniczenia sił zbrojnych i zbrojeń w Europie środkowej stało się doniosłą i szczególną wagą radziecko-amerykańskich rokowań w sprawie dalszego ograniczenia zbrojeń strategicznych. Stąd również wielkie znaczenie, jakie dla wszystkich narodów miałyby realizacja radzieckiej inicjatywy w sprawie Światowej Konferencji Rozbrojeniowej.

Partia nasza przywiązuje zasadnicze znaczenie do jednolitości i współdziałania komunistów całego świata. Od początku uczestniczyliśmy w przygotowaniach do Konferen-

cji Partii Komunistycznych i Robotniczych w Europie. Jesteśmy przekonani, że kształtują się dobre przesłanki do zapewnienia sukcesu tej konferencji.

PZPR opowiada się również za ideą nowej światowej narady naszego ruchu.

Podzielamy stanowisko innych bratnich partii w sprawie współpracy z socjalistami, socjaldemokratami i innymi demokratycznymi siłami. Wielką wagę przywiązujemy do współdziałania między partiami komunistycznymi a postępowymi ruchami i ugrupowaniami narodowowyzwoleńczymi.

Program, który Komitet Centralny przedstawia Zjazdowi jest programem kontynuacji i twórczego rozwijania polityki obranej przed pięć laty. Sprawdzila się ona w praktyce. Jesteśmy na słusnej drodze i powinniśmy iść nią dalej — wytrwale i konsekwentnie. Prowadzi ona do zbudowania rozwiniecia społeczeństwa socjalistycznego. Podnosząc jakość pracy i warunków życia coraz pełniej, realizować będziemy aspiracje Polek i Polaków, całego naszego narodu. Czerpiąc z dziedzictwa historii, kultury i tradycji, budować będziemy społeczeństwo, otwarte na wartości, które tworzy socjalistyczną współczesność i które niesie przyszłość. Naród nasz zajmować będzie godne miejsce wśród przeobrażających świat sił postępu i pokoju, w bratniej rodzinie krajów socjalistycznych.

(PAP)

Stolica serdecznie i gorąco powitała naszych delegatów

(Korespondencja własna)

PO SERDECZNYCH pożegnaniach na dworcach Koszalina i Słupska obie delegacje słupek i koszalińską spotkało również gorące powitanie w stolicy. Kilkanaście minut po ósmej rano na Dworcu Wschodnim wjechał pociąg wiozący delegatów. Czekali tu już na nich przedstawiciele warszawskich zakładów pracy i aktywu partyjnego dzielnic Praga - Północ. Wśród witających byli robotnicy z Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu, robotnicy z Warszawskich Zakładów Telewizyjnych, z tarchomńskiej „Polfy”, z fabryki „Pollena - Uroda”. W gronie witających delegację na VII Zjazd znajdowali się także: STANISŁAW

WRÓŃSKI — prezes Zarządu Głównego ZBoWiD, delegat koszalińskiej organizacji partyjnej na VII Zjazd, prezydent miasta Warszawy — JERZY MAJEWSKI, I sekretarz Komitetu Dzielnicowego Praga - Północ — STANISŁAW GALECKI, członek Egzekutywy KW, przewod-

nicy warszawskiej WRZZ — ZDZIŚŁAW LEWANDOWSKI. Na Dworcu Wschodnim z wiankami kwiatów zjawia się także grupa koszalinian i słupeczan, słuchaczy WSNS.

Prosto z dworca obie delegacje — 24-osobowa z Koszalina i 19-osobowa ze

Słupska — udały się do Domu Chłopa, gdzie zamieszkały na czas trwania Zjazdu. Do rozpoczęcia obrad pozostało wtedy jeszcze parę godzin. Wszyscy delegaci skorzystali z zaproszenia do zwiedzenia Warszawy.

Autokarowa wycieczka z przewodnikiem wypadła

bardzo interesująco. Z zainteresowaniem oglądano i oceniano wielką inwestycję, jaką jest Dworzec Centralny. Podziwiano efektywnie zaprojektowane wnętrza, rozwiązania podziemnych przejść. Delegaci zwiedzili wszystkie najważniejsze obiekty ostatniego pięćdziesiąt lat.

wzbudziła Wistostrada. Po dniu budziła białąską estakadą. Aż trudno uwierzyć — komentowano — że tak olbrzymia inwestycja powstała zaledwie w ciągu 11 miesięcy.

Kilkugodzinne zwiedzenie stolicy wypełniło delegatom czas do rozpoczęcia obrad, które rozpoczęły się o szesnastej. Nasi delegaci w Salu Kongresowej zjawili się, jak i inni o godzinie wcześniej. Zwiedzieli w kuliach okolicznościowe wystawy, obejrzeli najświeższy serwis zdjęć CAF z powitania delegacji w stolicy. W kuliach czekały też na nich znakomite przygotowane stoiska Domu Książki i „Ruchu”, stoiska filatelistyczne itp.

EWA ŚWIETLIK

Rozpoczęły wczoraj VII Zjazd PZPR a także Polska. I jej sprawy skupiają uwagę komentatorów, reporterów i publicystów w środkach masowego przekazu wielu krajów. Ukazują oni osiągnięcia naszego kraju w okresie międzyzjazdami, a także dalsze perspektywy nakreślone w Wytycznych na VII Zjazd.

MOSKWA. VII Zjazd PZPR jest jednym z głównych tematów dnia radzieckich środków masowego przekazu. Wszystkie niedzielne wydania dzienników i czasopism przyniosły obszerną, utrzymaną w niezwykle serdecznym tonie, materiały poświęcone temu doniosłemu wydarzeniu w życiu bratniej PZPR i całego narodu polskiego. Podkreślają one wielkie znaczenie obrad kolejnego Zjazdu naszej partii dla wytyczenia dalszego etapu budownictwa socjalistycznego, omawiają ogromny dorobek uzyskany dotychczas w tej dziedzinie, zwłaszcza w ostatnim 5-leciu, wskazują na ścisłą jedność PZPR i KPZR, na pogłębiającą się stale przyjaźń i współpracę między Polską a ZSRR. Sprawy Polski, jej wszechstronnego rozwoju i ambitnych zamierzeń na przyszłość stanowią też czołową pozycję informacyjno-publicystycznych programów radia i telewizji.

PRAGA. Nawiązując do opublikowanego w Warszawie sprawozdania KC PZPR z działalności między VI a VII Zjazdem organ KC KPCh, dziennik „Rude Pravo” zamieścił artykuł swego warszawskiego korespondenta, który pisze o sukcesach

osiągniętych w tym okresie przez ludzi pracy w Polsce.

Organ KC KP Słowacji „Pravda” zamieścił reportaż swego specjalnego wysłannika, zatytułowany „Śladami współpracy”. Reporter, który odwiedził zakłady „Urusus”, relacjonuje swe rozmowy z delegatami na VII

Zjazd. Piszę też o dynamicznym rozwoju zakładów, podkreślając obopólne korzyści współpracy zakładów „Urusus” i „Zbrojovka” z Brna przy produkcji traktorów. Również dziennik „Lidova demokracie” opublikował obszerny artykuł omawiający perspektywę socjalistycznego rozwoju naszego kraju.

BERLIN. W dziennikach „Neues Deutschland” i „Berliner Zeitung” ukazały się artykuły poświęcone Polsce przed VII Zjazdem PZPR. Organ KC SED zamieszcza korespondencję z warszawskiej FSO. Pisząc o wzmożonym tempie produkcji, autor podkreśla, że 60 proc. polskich robotników zatrudnionych jest w przemyśle. Tygodnik „Wochenpost”, nawiązując do obrad Zjazdu, zamieszcza obszerną korespondencję z budowy nowego zagłębia energetycznego w Bełchatowie.

BUDAPEST. We wszystkich stołecznych dziennikach

węgierskich ukazały się obszernie materiały nawiązujące do VII Zjazdu PZPR. Podkreśla się w nich twórczy entuzjazm narodu w realizacji wskazań i Wytycznych KC partii oraz wskazuje na pełną aprobatę i aktywne poparcie polityki PZPR — czego dowodem jest podjęcie i realizacja zo-

W CENTRUM ZAINTERESOWANIA

ŚWIAT O POLSCE

bowiazań produkcyjnych na czesie Zjazdu. Dzięki polityce zgodności słów z czynami — pisze organ KC WSPR — dziennik „Nepszabadsag” — PZPR cieszy się całkowitą zaufaniem społeczeństwa, umacnia swój autorytet i jest rzeczywistą, kierowniczą siłą narodu.

Prasa węgierska z podziwem pisze o osiągnięciach Polski we wszystkich dziedzinach życia, o wzroście stopy życiowej i o rozwoju świadczeń społecznych. Podkreśla się też nowoczesność naszej gospodarki, wskazuje na stałe rosnącą rolę PRL na świecie oraz na to, że jest ona uznanym i cenionym partnerem współpracy gospodarczej.

O wszechstronnym dorobku Polski w minionym pięćdziesięciu informują też węgierskie radio i telewizja.

HAWANA. Kubańskie środki masowego przekazu omawiały szeroko przygotowania do VII Zjazdu PZPR. M. in. tygodnik „Bohemia”

zamieścił na czołowym miejscu obszerną omówienie Wytycznych przedzjazdowych KC PZPR. Bohemia przedstawia czytelnikom najważniejsze osiągnięcia Polski Ludowej w okresie od VI Zjazdu PZPR oraz główne cele społeczne i gospodarcze zawarte w projekcie planu 5-letniego na lata 1976—80.

BUKARESZT. Obszerny artykuł poświęcony rozwojowi Polski w świetle obradującego VII Zjazdu zamieścił dwutygodnik „Era Socialista” — organ teoretyczny i społeczno-polityczny KC RPK. Autor w słowach pełnych uznania omawia postępy naszego kraju we wszystkich dziedzinach życia, a głównie w modernizacji gospodarki. Pismo „Apararea patriei” przedrukowało artykuł „Żołnierza Wolności” o wkładzie wojska w realizację czynu przedzjazdowego. Radio rumuńskie nadało specjalny reportaż zjazdu z Warszawy i Gdańska.

PARYŻ. Organ FPK, „l'Humanite” zamieścił obszerną korespondencję swego wysłannika w Warszawie o przygotowaniach do VII Zjazdu PZPR, przebiegu dyskusji przedzjazdowej, a także osiągnięciach Polski w ostatnim pięćdziesięciu. Autor zwraca uwagę, że połowa potencjału przemysłowego

naszego kraju powstała w tym właśnie okresie. W przeliczeniu na jednego mieszkańca Polska wytwarza więcej energii elektrycznej niż Włochy, dościga Francję w produkcji cementu, wyprzedza Francję i RFN w produkcji kwasu siarkowego oraz zajmuje czołowe miejsce w skali światowej w wydobyciu węgla.

W ciągu pięciu lat stworzono blisko 2 mln nowych stanowisk pracy, a realne płace wzrosły dwukrotnie więcej niż zakładano, czego nie osiągnęło żadne inne państwo europejskie — przypomina „l'Humanite”.

Ukazujący się w Lille dziennik „Liberte” zamieścił kolejny odcinek z cyklu „Polska w godzinie VII Zjazdu”. Autor Jacques Estager, omawia osiągnięcia w przemyśle i w rolnictwie. Zaznacza, że Polska zajmuje czwarte miejsce na świecie w produkcji węgla i pierwsze w Europie w produkcji siarki. Francuski dziennikarz zwraca uwagę, że na mapie Polski w ostatnich latach pojawiły się nowe ośrodki przemysłowe, jak np. zagłębie węglowe w Koninie i miedziowe w Legnicy, a polski robotnik pracuje na ogół w dużym, nowoczesnym zakładzie i jest bardzo dobrze przygotowany do swej pracy zawodowej.

Inny dziennik z Lille „La Voix du Nord” zamieszcza obszerną relację o rozwoju gospodarczym Mazur w ostatnim pięćdziesięciu.

KAIR. Egipski miesięcznik „Al-Talija” zamieścił artykuł redakcyjny pt. „Polska — Zjazd zaawansowanego budownictwa socjalistycznego”. Pismo wskazuje, że VII Zjazd PZPR odbywa się pod hasłami dynamicznego rozwoju budownictwa socjalistycznego, wzrostu wydajności pracy i podniesienia stopy życiowej. Artykuł zawiera też wiele danych statystycznych i konkretne przykłady obrazujące wszechstronny rozwój PRL.

Miesięcznik „al-Dirasat al Ishtirakiya” również zamieścił artykuł, w którym omawia przygotowania do Zjazdu oraz podkreśla rolę Polski w umacnianiu bezpieczeństwa i pokoju na kontynencie europejskim. W publikacji zawarte są także podstawowe dane ukazujące rozwój gospodarczy naszego kraju w ostatnim pięćdziesięciu. Artykuł podkreśla rolę PZPR w upowszechnianiu zdobyczy socjalistycznych, realizacji zasad demokracji socjalistycznej i w zwalczaniu negatywnych zjawisk w życiu kraju. Cały naród Polski — pisze miesięcznik — z pełnym zaufaniem przykłada muje Wytyczne KC PZPR na VII Zjazd i nie ma w tym nic dziwnego, ponieważ Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, udowodniła, że potrafi zmobilizować siły klasy robotniczej i całego narodu w imię realizacji ambitnych planów budownictwa socjalistycznego.

REFERAT PROGRAMOWY BIURA POLITYCZNEGO

(ciąg dalszy ze str. 5)

W sferze międzynarodowej — oznacza dalsze umacnianie internacjonalistycznej jedności naszego kraju z Krajem Rad, ze wspólnotą państw socjalistycznych, pogłębianie socjalistycznej integracji gospodarczej, umacnianie solidarności z międzynarodowym ruchem komunistycznym oraz współdziałanie z narodami wstępującymi na drogę postępu, demokracji i socjalizmu, oznacza również rozwijanie naszej aktywnej polityki pokojowego współistnienia z państwami o odmiennych ustrojach społecznych.

Podejmując dzieło budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego pamiętać musimy, że w wielu dziedzinach już realizujemy zadania typowe dla nowego etapu, zadania, do których kraj nasz dojrzał jako całość. W innych — zwłaszcza w rolnictwie — jesteśmy w toku rozwiązywania problemów poprzedniego okresu.

III. Problemy państwa, życia społecznego, ideologii i partii

ZALOŻENIA programowe naszej partii przekształcają się w rzeczywistość przede wszystkim za pośrednictwem państwa ludowego. VI Zjazd PZPR określił program umacniania naszego państwa, dostosowania jego funkcji i struktur organizacyjnych do obecnego etapu rozwoju. Program ten był skutecznie realizowany.

Reforma administracji przynosi pomyślne wyniki. Wiele jednak trzeba jeszcze zrobić, aby zmiany organizacyjne utrwalić i wydobyc w pełni stworzone przez nie możliwości.

Główne zadania polegają ciągle na dalszym umacnianiu gminy. Niezbędna jest również stała troska o umacnianie województw i doskonalenie pracy władz wojewódzkich.

Reforma i nowy podział administracyjny postawiły instancje i organizacje partyjne wobec złożonych i odpowiedzialnych zadań politycznych, kadrowych i organizacyjnych. Trudne zadania zostały wykonane z dużą sprawnością i dojrzałością.

Partia nasza wychowała dobrą kadrę terenowych działaczy, oddanych sprawie, ideowych, kompetentnych i gospodarnych. Obecnie kadra ta uzyskała szersze pole działania. Mamy powody do zadowolenia z jej pracy i wysoko ją cenimy. Jesteśmy przekonani, że wywiąże się ona dobrze z rosnących zadań i obowiązków.

W okresie między VI i VII Zjazdem prawnym i z politycznym wcieleniem w życie zasadę: „Partia kieruje a rząd rządzi”. Zarówno Sejm i Rada Państwa, jak też rząd, urzędując w pełni swoje funkcje i uprawnienia. Na podkreślenie zasługuje zwłaszcza samodzielność i operatywność, z jaką rząd i poszczególne resorty kierują realizacją zadań społeczno-gospodarczych. Zbliżająca się kampania wyborcza do Sejmu i rad narodowych przyniesie dalsze zacieśnienie więzi władzy ludowej ze społeczeństwem.

Zgodnie z kierunkową dyrektywą VI Zjazdu prowadzone były prace nad przygotowaniem niezbędnych zmian w Konstytucji. W wyniku tych prac można sformułować wniosek, iż na obecnym etapie należy ograniczyć się do najbardziej niezbędnych modyfikacji obowiązującej ustawy zasadniczej, a przede wszystkim do odzwierciedlenia w niej socjalistycznego charakteru naszego państwa oraz przemian społeczno-ekonomicznych i politycznych, które nastąpiły w procesie budowy socjalizmu. Proponujemy co do zakresu zmian Konstytucji zostały przedstawione w Wytycznych na VII Zjazd. W dyskusji przedjazdowej zyskały one aprobatę. Jeśli Zjazd potwierdzi tę opinię, można będzie w najbliższym czasie nadać im odpowiednią formę prawną oraz przedłożyć pod obrady Sejmu.

Im bardziej złożone są zadania, które podejmujemy, im więcej wymagają samodzielności oraz inicjatywy mas, tym konsekwentniej powinniśmy umacniać i realizować w praktyce socjalistyczną demokrację.

Dla nas, budowniczych socjalizmu, demokracja jest nierozdzielna z dyscypliną. W demokracji widzimy niezawodną drogę czerpania z wiedzy i doświadczeń ludzi pracy. W dyscyplinie widzimy podstawę skuteczności działania. Powinniśmy stale umacniać jedność demokracji i dyscypliny, praw i obowiązków, przywilejów i powinności — jako niepodważalną zasadę życia politycznego i społecznego.

W ostatnich latach wzbogaciliśmy formy socjalistycznej demokracji o metodę konsultowania z ludźmi pracy podstawowych rozstrzygnięć społeczno-ekonomicznych. Widzimy w tym jedną z ważnych przesłanek wnikliwości i dalekowzroczności ocen oraz trafności podejmowanych decyzji.

Partia nasza nadal będzie wspierać rozwój organizacji i samorządów społecznych. Szczególna rola w budownictwie socjalizmu w naszym kraju przypada ruchowi zawo-

Wytwarzając program budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego opieramy się na nauce marksizmu-leninizmu, czerpiemy z przebogatej doświadczeń teorii i praktyki KPZR. Przed naszymi naukami społecznymi stoi zadanie wnikliwej analizy konkretnych warunków budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w Polsce Ludowej, a także zadanie wspólne z nauką radziecką i nauką innych bratnich krajów — pogłębiania teorii tego procesu.

Zespalanie ogólnych prawidłowości socjalistycznego rozwoju z warunkami i potrzebami naszego kraju stanowi podstawową zasadę polityki partii i kierunkową wytyczną jej strategii. W tym upatrujemy naszą historyczną powinność wobec narodu i socjalistycznej Ojczyzny.

Mamy wszelkie podstawy, aby pozytywnie ocenić dorobek tego ruchu. Nasza partia zawsze będzie się troszczyć o wysoki poziom pracy związków zawodowych, o ich autorytet, o ścisłą więź z masami.

Myślenie kategoriami socjalistycznego budownictwa, kategoriami socjalistycznego państwa powinno stanowić nieodłączną cechę świadomości społecznej i kultury politycznej naszego narodu.

Socjalistyczne państwo polskie stworzyło narodowi wszechstronnie korzystne warunki dynamicznego rozwoju. Poprzez system niezawodnych, socjalistycznych sojuszy trwale zagwarantowało niepodległość i bezpieczeństwo Polski. Wszyscy strzec musimy żywotnych interesów naszego państwa, umacniać je, nie dopuszczać niczego, co mogłoby wyrządzić mu szkodę, pomniejszyć jego siłę i autorytet.

Będziemy stale, odpowiednio do potrzeb obronnych, umacniać naszą armię. Ludowe Wojsko Polskie ma godny wysokiego uznania i przez cały naród ceniony dorobek. Będzie ono doskonalić się nadal jako niezawodna straż ojczystych granic i niezłomne ogniwo socjalistycznego sojuszu obronnego — Układu Warszawskiego, wypróbowany towarzysz broni Armii Radzieckiej.

Słowa uznania za umacnianie porządku publicznego, ochronę interesów państwa i obywatela, realizację zasad praworządności socjalistycznej kierujemy do funkcjonariuszy milicji i służby bezpieczeństwa oraz organów prokuratury i wymiaru sprawiedliwości. Ich praca stanowi ważny czynnik socjalistycznego ładu państwowego i poszanowania prawa.

Więź z narodem i jego zaufanie są dla naszej partii wartością najcenniejszą, głównym źródłem jej siły.

Wcielając w życie program VI Zjazdu, zacieśniamy nasze związki z klasą robotniczą, umacniamy pozycję robotników w partii i w państwie, w życiu politycznym i społecznym. Nadal powinniśmy pogłębiać socjalistyczną świadomość klasy robotniczej, podnosić jej poziom ideologiczny i kulturowy polityczny.

Niezmiennym dążeniem polityki partii jest umacnianie sojuszu robotniczo-chłopskiego. Realizując zadania nowego etapu budowy socjalizmu kształtujemy socjalistyczną treść tego sojuszu dwu podstawowych klas pracujących naszego społeczeństwa. Równocześnie zacieśniamy więź, która łączy klasę robotniczą z inteligencją.

Realizując program rozwoju Polski — współdziałamy z ZSL i SD, które uznają kierowniczą rolę naszej partii. Współdziałanie to stanowi trwałą cechę życia politycznego w naszym kraju.

Nasza partia stała się partią całego narodu, jego przewodniczką. To swoje ogólnonarodowe posłannictwo pełnić będziemy niezłomnie, zespalać w pracy dla Ojczyzny wszystkich Polaków — partyjnych i bezpartyjnych, niezależnie od zawodu, wykształcenia, sytuacji społecznej czy też stosunku do religii.

Doniosłą rolę pełni Front Jedności Narodu, który tworzy płaszczyznę politycznej i społecznej aktywności najszerzych rzesz obywateli Polski Ludowej, organizacji społecznych i zawodowych, związków twórczych społecznie postępowego ruchu katolików wszystkich zwolenników socjalizmu, wszystkich patriotów.

Socjalizm jako idea i jako praktyka społeczna zawiera w sobie bogatą, wielostronną treść. W socjalizmie zawiera się gorące umiłowanie Ojczyzny. Patriotyzm stanowi znaną cechę naszego narodu. Dziś jest to patriotyzm Socjalistycznej Ojczyzny, która odmieniła los narodu, zapewniła mu nowe godne życie, otworzyła szerokie perspektywy.

Socjalizm — to równocześnie internacjonalizm. Internacjonalizm proletariacki wyraża się w głębokiej klasowej i ideowej więzi z wielkim narodem radzieckim, z na-

radami całej socjalistycznej wspólnoty, ze wszystkimi siłami postępu.

W ramach socjalistycznego sposobu życia zaspokoić można głęboko ludzką potrzebę łączności z innymi. Dlatego coraz mocniej podkreślać powinniśmy znaczenie konstruktywnych więzi społecznych: rodzinnych, narodowych, internacjonalistycznych, otwartych ku dobru człowieka, wydobywających treść socjalistycznego humanizmu.

Najcenniejszą cechą człowieka socjalizmu jest głęboki szacunek dla pracy. Rzetelna praca własna, szacunek dla pracy innych i dla jej owoców, stanowią nieodłączną, integralną część socjalistycznej świadomości.

W pracy ideowo-wychowawczej niezbędne jest więc wytrwałe budowanie wzorów ideowych i kulturowych, kształtowanie celów życiowych, wartości moralnych, stanowiących kryterium społecznego prestiżu. Niezbędne jest budzenie potępienia wobec negatywnych zjawisk i postaw.

Wciąż musimy dbać o zwiększanie ofensywności i bojowości, a przede wszystkim skuteczności działania naszego frontu ideologicznego. W dziedzinie ideologii mamy aktywne przeciwników klasowych zarówno wewnątrz kraju, jak i zwłaszcza usiłujących oddziaływać z zagranicy. Siły antykomunistyczne nie schodzą z pola bez oporu. W ideologicznej walce z socjalizmem tradycyjne tendencje reakcyjne i konserwatywne łączą się dziś z rewizjonizmem i maoizmem, z oportunistycznym prawicowym i lewicowym. Niezbędna jest więc stała czujność i coraz lepsze ideologiczne uzbrojenie partii.

Socjalistyczny rozwój Polski otworzył wielkie perspektywy społecznego awansu milionom młodych Polaków. Młodzież coraz szerzej korzysta z dorobku socjalistycznego budownictwa, coraz więcej młodych sprawuje kierownicze funkcje w gospodarce, nauce, technice i administracji.

Wymaga to od partii coraz lepszej pracy z młodzieżą, coraz lepszego przygotowania jej do trudnych obowiązków gospodarki ojczystego kraju. Wymaga to od młodzieży pracy nad sobą, świadomości celów, ku którym dążymy, pełnego zaangażowania w dzieło socjalistycznego budownictwa.

Na VII Plenum Komitetu Centralnego opracowaliśmy szeroki program wychowania młodego pokolenia. Jego realizacja przynosi dobre wyniki i będzie kontynuowana. Wysoko cenimy udział młodego pokolenia w realizacji ogólnonarodowych zadań. Dąży my do tego, aby stawał się on coraz większy.

W ostatnich latach aktyw organizacji młodzieżowych — zwłaszcza ZMS — coraz liczniej zasilą szeregi naszej partii. Cieszy my się z tego. Podjęliśmy dzieło obliczone na pokolenia, młodym przekazemy jego kontynuację.

Naszym celem jest zapewnienie powszechnego i coraz szerszego dostępu do wiedzy i kultury. Dlatego intensywnie doskonalimy i nadal doskonaląc będziemy nasz system oświaty i kształcenia. Tworzymy korzystne warunki dla realizacji reformy systemu edukacji narodowej. Chcemy, aby dziesięcioletnia powszechna średnia szkoła ogólnokształcąca, którą zaczniemy wprowadzać od 1978 roku, była otwarta na wszystko, co nowe i twórcze, co służy budowie rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

Przedmiotem szczególnej troski partii na dal będą warunki życia i pracy nauczycieli,

IV. Rozwój sił socjalizmu, umacnianie pokoju w Europie i w świecie

PIECIOLECIE, które dobiega końca, było niezmiernie ważnym i owocnym okresem w rozwoju wspólnoty państw socjalistycznych, w zacieśnianiu jej ideowej i politycznej jedności, w realizacji jej konsekwentnej pokojowej linii na arenie międzynarodowej, w umacnianiu sił socjalizmu oraz utrwalaniu pokoju w Europie i na świecie.

Główną siłą sprawczą tego postępu jest partia Lenina — KPZR, czołowa siła międzynarodowego ruchu komunistycznego — oraz Kraj Rad, główna ostoja sił socjalizmu i pokoju.

Z głębokim zadowoleniem stwierdzamy, dziś, że upływające pięciolecie przyniosło szczególnie dynamiczny rozwój stosunków polsko-radzieckich, zacieśnienie naszej braterskiej współpracy we wszystkich dziedzinach życia. Braterskie stosunki z Krajem Rad mają fundamentalne znaczenie dla naszego narodu i naszej Socjalistycznej Ojczyzny.

Nasza partia gorąco i serdecznie gratuluje komunistom radzieckim wielkich osiągnięć w budowie komunizmu i pokoju, z którymi idą na XXV Zjazd swej partii. Towarzyszu Leonidzie Breżniew! Przekazać nasze braterskie pozdrowienia komunistom radzieckim, przekazać narodowi radzieckiemu najlepsze życzenia od narodu polskiego. Przyjaźń, sojusz i współpraca które połączyły nas w przełomowym mo-

od których postawy i kwalifikacji zależy pomyślna realizacja reformy.

Dokonaliśmy istotnego kroku naprzód w rozwoju szkolnictwa wyższego. W ciągu ostatnich pięciu lat szkoły wyższe wykształciły 276 tys. specjalistów; podwoiła się niemal ilość nauczycieli akademickich o najwyższych kwalifikacjach. Uznając, że obecna sieć szkół wyższych zapewnia zaspokojenie podstawowych potrzeb kraju, cały wysiłek należy skierować na umocnienie i jakościowy rozwój uczelni. Ważnym zadaniem jest podniesienie poziomu pracy ideowo-wychowawczej w szkołach wyższych.

Potężną dźwignię rozwoju kraju i społeczeństwa stanowi twórczość kulturalna. Jest ona jednym z zasadniczych nośników ideowych i moralnych motywacji, waży na podstawach i poglądach całego społeczeństwa. Dlatego popierać będziemy twórczość o wysokich wartościach artystycznych, służącą wzbogacaniu kultury polskiej w socjalistycznej i patriotycznej treści. Cenimy wysoko do bry klimat, jaki ukształtował się w środowiskach twórczych w ostatnich latach. Jesteśmy pewni, że polityka partii nadal spotykać się będzie z pełnym zrozumieniem i współdziałaniem polskich twórców w pełnię ich społecznych powinności.

Naukową podstawę polityki i ideologii naszej partii stanowi marksizm-leninizm. Na tej podstawie opieramy programowanie rozwoju naszego społeczeństwa, wszystkie nasze decyzje i praktyczne działania. Dlatego ze wszelkich miar zainteresowani jesteśmy w rozwoju nauk społecznych i humanistycznych, opartych na założeniach materializmu dialektycznego i historycznego.

Do ważnych zadań należy stale umacnianie wszystkich ogniw frontu ideologicznego. Największe znaczenie ma dalsze doskonalenie pracy prasy, radia i telewizji, podnoszenie poziomu ideologicznego i kwalifikacji fachowych dziennikarzy. Dorobek środków masowego przekazu jest niemały i zasługuje na pozytywną ocenę. Nie możemy jednak poprzestać na osiągniętych. Trzeba nadal umacniać ideowe kierownictwo partyjne środkami masowego przekazu, podnosić ich bojowość i odpowiedzialność polityczną.

W okresie międzyjazdowym dokonaliśmy wielkiej pracy w budowaniu siły partii. Doświadczenia okresu między VI a VII Zjazdem dowodzą, że Statut PZPR odpowiada potrzebom działalności oraz rozwoju partii i wymaga jedynie niewielkich zmian.

Proponujemy w szczególności przedłużyć okres pomiędzy zjazdami partii do 5 lat. Pozwoli to zharmonizować terminy zwyczajnych zjazdów z rytmem życia społeczno-gospodarczego i ułatwi rozpatrywanie na zjazdach założeń kolejnych pięcioletek. Trzeba także wprowadzić do Statutu zmiany, związane z dokonaną w wyniku decyzji VI i XVII Plenum KC reorganizacją struktury partii oraz podkreślić rolę i pozycję terenowych ogniw, ich odpowiedzialność za kierowanie pracą partyjną. Uogólnić też należy doświadczenia ostatnich 4 lat, zaakcentować obowiązek przodowania komunistów w każdej sytuacji i w każdym środowisku.

Sila i bojowość naszej partii, jej jednolitość ideowo-polityczna i sprawność działania, niezłomna wierność zasadom marksizmu-leninizmu kładą nam z optymizmem patrzeć w przyszłość. PZPR — tak jak dotychczas — nie zawiedzie oczekiwań narodu.

mencie dziejów, są niezłomne i nienaruszalne.

Obiektywną prawidłowością obecnego etapu budownictwa socjalistycznego i komunistycznego jest pogłębianie integracji gospodarczej krajów RWPG. Polska opowiada się za rozszerzaniem tego procesu, w przechodzeniu coraz szerszym frontem do wyższych form współpracy. Postawiliśmy sobie zadanie osiągnięcia w obecnym dziesięcioleciu co najmniej 3,5-krotnego wzrostu obrotów z krajami RWPG. Zadanie to pomyślnie realizujemy.

Cieszymy się ze stałych postępów we współpracy z CSRS. Radzi jesteśmy z owocnego i wszechstronnego rozwoju naszego współdziałania z NRD. Jesteśmy zadowoleni z pomyślnego rozwoju przyjaźniskiej współpracy z Ludową Republiką Bułgarii i Węgierską Republiką Ludową, z Socjalistyczną Republiką Rumunii, z Ludową Republiką Mongolii, z Federacyjną Socjalistyczną Republiką Jugosławii.

Nasz Zjazd gorąco pozdrawia naród i komunistów kubańskich, którzy za kilka dni zbiorą się na I Zjeździe swojej partii. Bohaterskim towarzyszom wietnamskim ślimy braterskie życzenia pomyślności w zjednoczeniu i odbudowie ich wolnej socjalistycznej ojczyzny.

Najlepsze życzenia kierujemy również do towarzyszy koreańskich.

(dokończenie na str. 9)

POWITANIE DELEGATÓW NA VII ZJAZD W WARSZAWIE

Z serdeczną gościnnością witała Warszawa delegatów przybywających na VII Zjazd PZPR ze wszystkich województw w kraju. Witali ich członkowie najwyższych władz partyjnych wchodzących w skład poszczególnych delegacji wojewódzkich.

Na dworcach w kraju i w miejscach zakwaterowań gospodarze oczekiwali gości z kwiatami, zapraszali do odwiedzenia macierzystych zakładów, uczelni, szkół, umawiali się na wspólne zwiedzanie Warszawy w krótkich przerwach między obiadami.

Większość delegatów przyjechała na Dworzec Centralny PKP, który jest dzisiaj wizytówką warszawskich przeobrażeń w latach 1971-1975. Najwcześniej — w niedzielę wieczorem — zameldowali się delegaci województwa szczecińskiego i oni pierwsi gospodarskim okiem obejrzelili cały obiekt i jego przekształcone oto-

czenie. — To pierwsze zetknięcie z Warszawą, z jej nowym obliczem pozostawia głębokie wrażenie — podkreśla Stanisław Miśkiewicz ze Stoczni im. Warszawskiego.

Delegaci przywieźli do Warszawy meldunki o wykonaniu zobowiązań przedzjazdowych, o podejmowaniu nowych czynów produkcyjnych i społecznych.

„Umajony” zieloną wjechał na peron Dworca Centralnego, gdzie czekały tłumy warszawiaków, pociąg z delegatami woj. katowickiego, bielsko-bialskiego, częstochowskiego, piotrkowskiego Ślązacy i zagłębiacy — w odświętnych górniczych mundurach, z barwnymi pioruszkami na czapkach. Mają szczególne powody do dumy: VII Zjazdowi zameldują o wykonaniu zobowiązań wartości 5,5 mld zł-

tych. Witają ich w Warszawie załogi Fabryki im. Świerczewskiego i Fabryki im. Waryńskiego; grają zakładowe orkiestry. Górnik z kop. „Chwałowice”, Stanisław Grzenik mówi: „Jesteśmy naprawdę wzruszeni tak serdecznym przyjęciem. Z hutnikami „Baildonu” rozmawiają pracownicy Fabryki im. Świerczewskiego, która swoją produkcję opiera na dostawach stali z tego przedsięwzięcia.

„za chwilę — kolejne powitanie, również gościnne. Przyjechali stoczniowcy, rybacy, portowcy, marynarze, rolnicy — delegaci na VII Zjazd z woj. gdańskiego. Przywieźli „Księgę czynów zjazdowych”, w której zapisane są zobowiązania wartości 600 mln złotych. Z kwiatami spotyka ich młodzież zetemesowska ze środ-

mieścia, pracownicy śródmiejskich centrów handlowych.

„specjalnym pociągiem elektrycznym, z wagonami pomalowanymi na kolor wiśniowy i kremowy, sławną już „Odrą 2” przyjechali do stolicy delegaci z Wrocławia, Jeleniej Góry, Wałbrzycha, Sieradza, Kalisza. Pociąg oraz szybka lokomotywa elektryczna są dziełem wykonanym na cześć Zjazdu przez załogę wrocławskiego „Pafawagu”. I to powitanie jest bardzo bezpośrednie, serdeczne. Robotnicy z Zakładów im. Nowotki podejmują produkcję nowoczesnych silników spalinowych, które pracować będą we wrocławskich pociągach.

„robotnicy i inżynierowie z kombinatów budowlanych witają na dworcu łódzkie włókienniki, które wiozą na

Zjazd piękne „wiano”: mel-dunek o dostarczeniu na rynek dodatkowej produkcji wartości półtora miliarda złotych.

Lublinianie zjechali do stolicy specjalnymi autokarami. — Już po drodze, jadąc ulicami miasta, podziwialiśmy urodę naszej stolicy — mówi Bogumiła Kucharczyk, rolniczka ze wsi Miłoszówka. Witającym uczennicom Liceum Medycznego lublinianie wręczyli bukiet stylizowanych ludowych kwiatów.

„zmieniają się perony, przepływają tłumy przez gmach Dworca Centralnego. Wszystkich delegatów wita Warszawa z jednakową serdecznością i gościnnością. Cała Polska i cała Warszawa będzie z nimi w dniach Zjazdu myślą i czynem.

(PAP)

ARTYKUŁ P. JAROSZEWICZA NA ŁAMACH „IZWIESTII”

MOSKWA. W dzienniku „Izwestia” ukazał się wczoraj artykuł członka Biura Politycznego KC PZPR, prezesa Rady Ministrów PRL, Piotra Jaroszewicza. Podsumowuje on dorobek Polski w okresie między VI a VII Zjazdem PZPR, podkreślając, że dzięki twórczej pracy narodu osiągnięto ogromne sukcesy we wszystkich dziedzinach. Pomyślnemu rozwojowi Polski — pisze P. Jaroszewicz sprzyja proces odprężenia na świecie, a jednym z ważnych jego elementów jest czynny udział naszego kraju w procesie integracji gospodarczej krajów RWPG. (PAP)

Hiszpania

PREWENCYJNE ARESZTOWANIA

Oddziały hiszpańskiej policji pieszej, konnej i zmotoryzowanej otoczyły w niedzielę śródmieście Madrytu oraz dzielnicę Carabanchel, w której znajduje się słynne więzienie o tej samej nazwie, aby nie dopuścić do demonstracji zwołanej przez obie koalicje antyfrankistowskie. Aresztowano przewencyjnie co najmniej 50 osób podejrzanych o przynależność do partii i organizacji wchodzących w skład Demokratycznej Rady Hiszpanii i Platformy Zbliżenia. Demokratycznego. Wśród aresztowanych znajduje się przywódca Komisji Robotniczych, Marcelino Camacho, który przed 7 zaledwie dniami został zwolniony z Carabanchel na podstawie amnestii. (PAP)

Portugalia zerwała stosunki dyplomatyczne z Indonezją

LIZBONA. W niedzielę od było się w Lizbonie nadzwyczajne posiedzenie rządu portugalskiego poświęcone aktualnej sytuacji na Timorze Wschodnim.

Po zakończeniu posiedzenia w późnych godzinach nocnych opublikowano oświadczenie, które stwierdza, że rząd Portugalii zerwał stosunki dyplomatyczne z Indonezją na znak protestu przeciwko zbrojnej ingerencji tego kraju na Timorze Wschodnim. Oświadczenie podkreśla, że Portugalia zwróci się do ONZ, a zwłaszcza do Rady Bezpieczeństwa z prośbą o podjęcie kroków w celu położenia kresu zbrojnej interwencji Indonezji w tym rejonie i przyczynienie się do pokojowego uregulowania konfliktu w drodze rozmów, które określa przyszłość tego terytorium. (PAP)

W Bejrucie trwają walki

LONDYN. Wprowadzona przez rząd libański na okres całej doby godzina policyjna nie jest respektowana przez zwalczające się grupy prawicowej chrześcijańskiej prawicy i lewicy muzułmańskiej. W poniedziałek w centrum miasta oraz jego południowych dzielnicach al-Rummaneh i Szijah wybuchły zaciekle walki. Centralna rozgłośnia radiowa wezwwała ludność aby nie opuszczała swych domów. (PAP)

Proces w Atenach

SOFIA. Wczoraj przed sądem wojskowym w Atenach rozpoczął się proces 5 byłych wyższych oficerów greckiej marynarki wojennej oskarżonych o torturowanie w lutym 1968 r. na niszczycielu „Elli” oficerów i cywilów będących w opozycji do reżimu pułkowników, którzy dokonali zamachu stanu w Grecji w 1967 roku. (PAP)

W TELEGRAFICZNYM SKRÓCIE

▲ W poniedziałek udał się do Afganistanu z oficjalną przyjacielską wizytą przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Nikołaj Podgorny.

▲ Komitet Polityczny Zgromadzenia Ogólnego NZ w przyjętej rezolucji zalecił Zgromadzeniu kontynuowanie działalności zmierzającej do zwołania Światowej Konferencji Rozbrojenia, w której inicjatywę wystąpił Związek Radziecki, Komitet SKR zaproponował włączenie do wstępnego porządku obrad XXI sesji punktu „Światowa Konferencja Rozbrojenia”.

▲ Z trzydniową wizytą oficjalną przybył wczoraj do Belgradu premier Czechosłowacji Lubomir Štrougal. W czasie rozmów z przewodniczącym Związku Rady Wykonawczej SFRJ Džemalem Bijedićem omówi on stosunki dwustronne z uwzględnieniem spraw gospodarczych, a także sytuację międzynarodową.

▲ Na zaproszenie rządu radzieckiego z oficjalną wizytą przyjaźni przybył wczoraj do Moskwy wiceprzewodniczący Związku Rady Wykonawczej i związkowy sekretarz do spraw zagranicznych Jugosławii Milosz Minic. Na lotnisku Wnukowo gościa powitał radziecki minister spraw zagranicznych, Andriej Gromyko.

▲ Na zaproszenie ministra spraw zagranicznych WRL przybył do Budapesztu z oficjalną przyjacielską wizytą minister spraw zagranicznych Socjalistycznej Republiki Rumunii George Macovecu.

▲ Przebywający z wizytą oficjalną w Syrii minister spraw zagranicznych NRD Oskar Fischer spotkał się z premierem Mahmudem Ajjubim i wicepremierem ds. gospodarki — Moham medem Hajdarem. W czasie rozmów poruszono kwestię sytuacji na Bliskim Wschodzie i rozwoju stosunków dwustronnych.

▲ Prezydent USA, Gerald Ford przybył wczoraj rano do Waszyngtonu. W ten sposób zakończył on 10-dniową podróż azjatycką, w czasie której odwiedził Pekin, Jakartę i Manilę. W drodze powrotnej G. Ford zatrzymał się krótko na Hawajach.

▲ Wczoraj zebrali się w Brukseli ministrowie obrony krajów wchodzących w skład eurogrupy NATO. Organ ten złożony jest z zachodnioeuropejskich członków NATO z wyjątkiem Francji, Portugalii i Islandii. Dziś i w środę w Brukseli obradować będzie komitet planowania obrony. Natomiast 11 i 12 grudnia br. odbędzie się sesja Rady NATO z udziałem ministrów spraw zagranicznych państw bloku atlantyckiego.

▲ W ciągu ostatnich 5 lat w Związku Radzieckim wydobyto ponad 3 mld 230 mln ton węgla i łupków. Węgiel w dalszym ciągu zajmuje czołową pozycję w bilansie energetycznym ZSRR. Górnictwo radzieckie wykonało plan 5-letni przed terminem.

Rozwój gospodarczy Białorusi

- ▲ Wzrost produkcji przemysłowej o 64 proc.
- ▲ Ponadplanowe towary wartości 3 mld rubli
- ▲ 22,4 procentowy wzrost produkcji rolnej

MOSKWA. W obecnej pięcioletniej (1971-1975) nastąpił dalszy rozwój gospodarczy Białorusi. Plan 5-letni republika wykonała przedterminowo w ciągu 4 lat i siedmiu miesięcy. Według wstępnych danych globalna produkcja przemysłowa wzrosła w 5-leciu o 64 proc. zamiast 53-56 przewidzianych wyciecznymi XXIV Zjazdem KPZR i 58 proc. przewidzianych planem. Ponadplanowo wyprodukowane zostaną towary wartości 3 mld rubli, w tym za ponad miliard artykułów powszechnego użytku. Oddano do eksploatacji 80

wielkich obiektów przemysłowych.

Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych produkcja rolna w porównaniu z poprzednią 5-latką wzrosła o 22,4 proc., w tym zboż o 57 proc. Zadania planu w dziedzinie sprzedaży państwu podstawowych artykułów produkcji rolnej znacznie przekroczono, m. in. w sprzedaży zboża — o 158 proc.

Informacje te zawiera opublikowany wczoraj na łamach „Prawdy” artykuł i sekretarza KC KP Białorusi Piotra Maszerowa na temat rozwoju gospodarczego tej republiki. (PAP)

Po proklamowaniu

LDR Laosu

DEPESZA Z POLSKI

Z okazji proklamowania Ludowo - Demokratycznej Republiki Laosu, I sekretarz KC PZPR — Edward Gierek, przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński i prezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz przesłali — w imieniu KC PZPR, Rady Państwa i Rządu PRL oraz narodu polskiego — do prezydenta LDRL Souphanouvonga i premiera rządu Kaysona Phommavhane, a za ich pośrednictwem narodowi laotańskiemu, najlepsze gratulacje i serdeczne pozdrowienia. (PAP)

FRANCJA

Wzrost szeregów FPK

PARYŻ. W listopadzie br. w szeregi Francuskiej Partii Komunistycznej wstąpiło 6.263 nowych członków. Ogółem w czasie tegorocznej kampanii mającej na celu zwiększenie wpływów partii wśród mas pracujących, wstąpiły w jej szeregi 84.384 osoby.

Informując o tym dziennik „l'Humanite” podkreśla, że komuniści francuscy postanowili uczcić 55 rocznicę powstania partii, która przy pada w grudniu br. przyjęciem w tym roku 100 tys. nowych członków. FPK postawiła sobie za cel utworzyć do tej chwili 8 tys. podstawowych organizacji partyjnych w przedsiębiorstwach i 300 nowych komórek partyjnych wśród chłopstwa. (PAP)

Etiopia

REALIZACJA REFORM

KAIR. Rząd Etiopii realizuje program gruntownych przeobrażeń społeczno-gospodarczych. M. in. ogłoszono dekret o warunkach pracy, który po raz pierwszy w historii Etiopii wprowadza 8-godzinny dzień pracy, ustanawia minimalne płace i przewiduje coroczny płatny urlop. Dekret gwarantuje kobietom i mężczyznom takie same prawa w uzyskaniu pracy. (PAP)

Wypadek w bazie amerykańskiej

TOKIO. 3 żołnierzy amerykańskiej piechoty morskiej zostało zabitych, a 9 odniosło rany w wyniku przypadkowego odpalenia rakiet. Wypadek ten wydarzył się w niedzielę w obozie piechoty morskiej „Hansen”, położonym na Okinawie. (PAP)

2-krotny wzrost obrotów w latach 1976-80

Podpisanie umowy handlowej między Polską a ZSRR

W Warszawie podpisana została między rządami Polski i ZSRR wieloletnia umowa na lata 1976-80 o obrotach handlowych i płatnościach a także protokół handlowy na rok 1976.

Zgodnie z tą umową łączna wartość polsko-radzieckich obrotów towarowych w przyszłym 5-leciu wyniesie 28 mld rubli co oznacza ponad 2-krotny wzrost w porównaniu z wysoko przekroczonymi ustaleniami umowy handlowej na lata 1971-1975. Przyjęcie takich rozmiarów obrotów stało się możliwe właśnie dzięki pomyślnej realizacji wymiany towarowej

między naszymi krajami w bieżącym 5-leciu.

W obecności członków Biura Politycznego KC PZPR: sekretarza KC — Jana Szydłaka i wicepremiera Mięczyńskiego Jagielskiego oraz przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wicepremiera Tadeusza Wrzaszczyka i wicepremiera Franciszka Kalina umowę podpisali: minister handlu zagranicznego i gospodarki morskiej PRL — Jerzy Olszewski i minister handlu zagranicznego ZSRR — Nikołaj Patoliczew.

Obecny był ambasador ZSRR w Polsce Stanisław Piotrowicz. (PAP)

Kampania cukrownicza w pełni

Przerobiono już 3/4 buraków z tegorocznych zbiorów

Wszystkie zakłady przemysłu cukrowniczego pracują na pełnych obrotach. Ocenia się, że do przerobu pozostało już niewiele ponad 25 proc. buraków z tegorocznych zbiorów, a w województwach: gdańskim, szczecińskim i bydgoskim ok. 20 proc.

Wszystko wskazuje na to, że przy tym tempie przerobu buraków, większość cukrowni zakończy słodkarnię jeszcze w tym miesiącu lub w pierwszych dniach stycznia przyszłego roku. Tak sprawnie przebieg przerobu buraków jest m. in. rezultatem wprowadzonych ostatnio usprawnień tech-

nicznych, dobrej pracy załóg oraz ścisłego przestrzegania przez pracowników założeń technologicznych. Wszystko to pozwala efektywnie wykorzystywać cukier zawarty w burakach, a w wielu zakładach przerobić w ciągu doby więcej surowca niż w poprzednio zakładano.

Cukrownie czynią obecnie przedsięwzięcia by jak najszybciej przewieźć wszystkie buraki na place składowe do cukrowni z terenowych punktów na których jest jeszcze ok. 15 proc. surowca. Szybkie upranie się z transportem pozwoli uniknąć kłopotów jakie mogą spowodować mrozy. (PAP)

Znaczki pocztowe z okazji VII Zjazdu PZPR

Wczoraj ukazały się dwa nowe znaczki pocztowe, wydane dla upamiętnienia VII Zjazdu partii.

Na znaczku za 1 zł przedstawiono perforowaną taśmę, ułożoną w cyfrę „7”, na której umieszczony jest napis „Zjazd PZPR”. Drugi znaczek wartości 1,50 zł,

przedstawia kontury Polski, wypełnione literami „PZPR”. Delegaci na VII Zjazd partii mogą nabywać te znaczki, ostatecznie specjalnym, okolicznościowym datownikiem, na pocztę w Pałacu Kultury i Nauki. (PAP)

Nowe lodówki „Polar-230”

Załoga zakładów „Predom-Polar” we Wrocławiu przystąpiła do montażu kilkunastu sztuk nowych polskich lodówek — „Polar-230”. Te największe z wytwarzanych dotąd w naszym kraju, lodówki o pojemności 230 litrów, przeznaczone są głównie dla wieloosobowych rodzin.

Nowością w nich jest zastosowanie w komorze spec-

jalnego tworzywa z polystykiem (typu „ABS”) oraz cichej zużywającej mało prądu oraz wydajnej sprężarki, która nawet w największe upały zapewni w zamrażalniku temperaturę minus 12 st. C. Nowe lodówki są ponadto wygodne w eksploatacji, gdyż posiadają półautomatyczne odszranianie (nie trzeba ich często rozmrażać). (PAP)

WOJEWÓDZKA KOMENDA OHP FSZMP w Słupsku

ogłasza dodatkowe zapisy

do 2-letniego

STACJONARNEGO HUFCA PRACY

przy

KOMUNALNYM PRZEDSIĘBIORSTWIE REMONTOWO-BUDOWLANYM w Człuchowie

SZKOLENIE teoretyczne i praktyczne trwa 2 lata z jednoczesnym zaliczeniem zasadniczej służby wojskowej

W okresie pobytu w Hufcu junacy uzyskują zawód:

- MURARZ TYNKARZ
- BETONIARZ-ZBROJARZ
- MONTAŻYSTA KONSTRUKCJI PREFABRYKOWANYCH

DO HUFCA należy zgłosić się natychmiast z uwagi na to, że rozpoczęła się nauka w szkole

WARUNKI PRZYJĘCIA:

- ▲ wiek 17-24 lat
- ▲ świadectwo szkolne z ostatniej klasy
- ▲ dowód osobisty lub świadectwo urodzenia,
- ▲ dla kandydatów którzy nie ukończyli 18 lat, zgoda rodziców
- ▲ dobry stan zdrowia

PRZEDSIĘBIORSTWO ZAPEWNIĄ dobre warunki socjalno-bytowe dla junaków

KANDYDACI POWINNI ZGŁASZAĆ się osobiście lub pisemnie pod adresem: Komunalne Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane - ul. Jerzego z Dąbrowy 77-300 Człuchów. K-3199-0

GS „SAMOPOMOC CHŁOPIŃSKA” w SILNOWIE tel. 26

ogłasza

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na sprzedaż samochodu marki żuk typ A05 nr silnika 272479, nr podwozia 6883, rok produkcji 1969 - cena wywoławcza 42.500 zł. Przetarg odbędzie się 17 XII 1975 r. o godz. 10 w biurze GS. Pojazd można oglądać w godzinach od 9 do 14 w siedzibie GS. Wadium 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić najpóźniej w przeddzień przetargu. K-3247-0

SAMOCHÓD wolę M-21 - sprze-
dam. Darioło, Leśna 16. G-7843-0DOMEK jednorodzinny w Kosza-
linie - sprzedam. Oferty: Biuro
Ogłoszeń. G-7868WARSZAWĘ 223, rok prod. 1972
- sprzedam. Koszalin, Władysła-
wa IV 131. G-7912DOM drewniany z zabudowaniami
i 25 arów sadu w Sanoku -
sprzedam. Marian Wojtusik, Sa-
nok, Sienkiewicza 7 m. 24. G-7872TRABANTA nowego - sprze-
dam. Cena 120.000 oraz warszawę
223. Czarne, tel. 131. Gp-7902NADWOZIE syreny 104 lub 105
- kupię. Wiadomość: Haronek,
Bardzino 76-023 Niedalino. G-7908TAKSOMETR poltax 1 bagażowy
i osobowy - sprzedam. Bytów,
ul. Sucharskiego 25. Gp-7898FISHARMONIE - sprzedam.
Słupsk, Pawła Findera 18/5. Teo-
dorek. G-7913PIEC cukierniczy elektryczny 12-
blachowy oraz inny sprzęt cukier-
niczy - sprzedam. Wiadomość: Ko-
łobrzeg, Jedności Narodowej 50a,
cukiernia. Gp-7904-0FIKUSA dużego - sprzedam. Ko-
szalin, Reymonta 22/6. G-7910DOMEK jednorodzinny z wygo-
dami, okolica Poznania (ogród
ogrodzony 4.600 metrów kw.) -
sprzedam. Cena 400 tys. zł. Poz-
nań, tel. 544-96, godz. 10-18.
Gp-7905PUDLE duże, szczeniaki, białe
z rodowodem - sprzedam. Słupsk
Mikołajska 5c/4, tel. 79-75, Reń-
ska. G-7849-0BONY PeKaO - kupię. Draw-
sko Pomorskie, tel. 302. Gp-7900-0

Rejonowe Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w BIAŁOGARDZIE

uprzejmie

ZAWIADAMIA

WSZYSTKICH ODBIORCÓW WODY

na terenie

m. Białogardu

że w dniach

9 i 10 grudnia 1975 r.

będzie chlorowana

sieć wodociągowa

W związku z tym

WODA NIE BĘDZIE ZDATNA DO PICIA.

K-3245-0

ZAMIEŃNIE mieszkanie M-3, I pię-
tro w Rzeszowie, na podobne
lub inne w Szczecinku. Szczeci-
nek, 1 Maja 18 m 3. Gp-7903-0POKÓJ z kuchnią w nowym bu-
downictwie, centrum Gorzowa
Wlkp. zamienie na podobne w
Kołobrzegu. Wiadomość: Kolo-
brzeg, ul. Jerzego 3 m 9, Ali-
cja Miller. Gp-7899-0ZAMIEŃNIE mieszkanie pokój z
kuchnią (spizarka, dwie komór-
ki oraz ogród przydomowy z chle-
wikiem) w Szprotawie w zielo-
nogórskim, na pokój z kuchnią
w Słupsku. Wiadomość: Słupsk,
Deotymy 9/1. G-7875KOSZALIN, zamienie dwa od-
dzielne mieszkania, po dwa po-
koje, stare i nowe budownictwo,
na dwupokojowe z wygodami, ga-
razem. Wiadomość: Koszalin, Biu-
ro Ogłoszeń. G-7874PRZYJME dwie panienki na po-
kój. Koszalin, Lipowa 28 „0” -
Kwiatkowski. G-7909KOSZALIN, do wynajęcia miesza-
kanie M-4, na kilka lat. Płatne
za rok z góry. Oferty: Koszalin
Biuro Ogłoszeń. G-6342USZCZELNIANIE okien i drzwi
taśmą metalową systemem szwedz-
kim. Koszalin, tel. 228-54. G-7493-0WYNAJME pokój małżeństw.
Słupsk, Marchlewskiego 3/4. G-7915WSInż. Koszalin zgłasza zgubie-
nie legitymacji studenckich nr
2048 Krzysztofa Ratyńskiego i nr
1173 Danuty Okrutnej. G-7911WSP w Słupsku zgłasza zgubie-
nie legitymacji studenckiej nr
1577/P/73, na nazwisko Barbara
Perzanowska. G-7916UNIEWAŻNIA się pieczęć: za-
kład instalatorstwa elektrycznego
Wincenty Horyd 78-400 Szczeci-
nek, ul. Chełmińska 10/1. Gp-7907

KOMUNIKAT

Państwowe Przedsiębiorstwo „TOTALIZATOR SPORTOWY”
proponuje grającym nowość:

ZAWIERANIE ZAKŁADÓW NA DWA TYGODNIE

WYJĄTKOWO MOŻNA ZAWRZEĆ zakłady na abonament dwutygodniowy:

● DLA DUŻEGO LOTKA w okresie 15 do 20 grudnia 1975 roku
na zakłady 21 i 28 grudnia 1975 r.● DLA MAŁEGO LOTKA w okresie od 18 do 23 grudnia 1975 roku
na zakłady 24 i 31 grudnia 1975 r.Równocześnie PP Totalizator Sportowy przygotował miłą niespodziankę dla
wytrwałych grających - zawierających zakłady na abonamenty.WSZYSTKIE ABONAMENTY ważne w dniu 31 grudnia 1975 r. biorą udział
w losowaniu 8 atrakcyjnych wycieczek zagranicznych

LOSOWANIE WYCIECZEK w pierwszej dekadzie stycznia 1976 roku

Życzymy szczęścia w losowaniach
Centrala PP Totalizator Sportowy
K-3242-0

SŁUPSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO INSTALACJI BUDOWNICTWA w Słupsku, ul. P. Findera 1

zawiadamia

że z dniem 1 grudnia 1975 roku

NASTĄPI ZMIANA NUMERU TELEFONÓW pionu zaplecza technicznego

ULEGAJĄ LIKWIDACJI NUMERY:

tel. 31-69 - Sekcja Transportu
tel. 75-31 - Baza Materialowa

UKŁAD NOWYCH NUMERÓW:

tel. 75-66 - Zakład Produkcji Pomocniczej
Kierownik, ul. Zielona 5tel. 60-75 - centrala
łączy: KGR I sanitarny ul. Zielona 5
KGR II elektryczny kier. Warsztatów Prod.
Pomocniczejtel. 75-50 - Z-ca Dyrektora ds. Zaplecza
Technicznegotel. 49-86 - Kierownik i z-ca Kierownika Działu
Zaopatrzenia i Gospod. Materialowej

tel. 52-66 do 68 - centrala, ul. Przemysłowa 73

ŁĄCZY:

- ▲ Kier. Działu Zaopatrzenia i Gospodarki Materialowej
- ▲ Dział Zaopatrzenia i Gospodarki Materialowej
- ▲ Kier. Działu Mechaniki Energetyki i Sprzętu
- ▲ Kier. Bazy Transportowo-Sprzętowej
- ▲ Kier. Bazy Materialowej
- ▲ Kier. Magazynów Bazy Materialowej
- ▲ Dział Mechaniki, Energetyki i Sprzętu
- ▲ Biuro Centralnej Kartoteki i Realizacji

K-3152-0

PODZIĘKOWANIE

Wyrazy wdzięczności za
okazane współczucie
w czasie długotrwałej
choroby i pomoc w
zorganizowaniu pogrzebu
oraz wszystkim, którzy
uczestniczyli w ostatniej
drodze Ukochanego Męża

Antoniego
Bojczuka

serdeczne podziękowanie
składa

ZONA z RODZINĄ

Wyrazy współczucia

Andrzejowi
Barańskiemu

z powodu zgonu OJCA

składają

KOMITET MIASTA
i GMINY PZPR
oraz URZĄD MIASTA
i GMINY w CZARNEM

Wyrazy współczucia

Janowi Kubickiemu

Prezesowi Spółdzielni
z powodu śmierci MATKI

składają

RADA, ZARZĄD
i PRACOWNICY
LEKARSKIEJ
SPÓŁDZIELNI PRACY
w KOSZALINIE



JEŚLI POSIADASZ
ZAGRANICZNE WALUTY WYMIENNE
OTWÓRZ

OPROCENTOWANY RACHUNEK WALUTOWY W BANKU PKO SA

RACHUNKI prowadzone są w walucie wpłaty lub na życzenie klienta,
w innej walucie wymiennej.

O d s e t k i : 3 - 5 proc. rocznie

SZEROKIE MOŻLIWOŚCI dysponowania wkładem w kraju i na zagranicę!

PEŁNA DYSKRECJA ZAPEWNIONA.

ZWROT WKŁADU - NA KAŻDE ŻYCZENIE KLIENTA

OPROCENTOWANE rachunki walutowe otwiera i prowadzi

Ekspozytura BANKU PKO SA
Armii Czerwonej 32
75-511 KOSZALIN

TAM MOŻNA ZASIĘGNAĆ SZCZEGÓŁOWYCH INFORMACJI

K-326/B-0

W dniu 5 grudnia 1975 roku zginął śmiercią
tragiczną w czasie pełnienia obowiązków służbowych
w wieku 32 lat

WIKTOR MATULKA

nasz nieodżałowany pracownik i kolega

Wyrazy serdecznego współczucia ZONIE i RODZINIE
składają

DYREKCJA, RADA ZAKŁADOWA, KOLEŻANKI
i KOLEŻY MIEJSKIEGO ZARZĄDU DRÓG
i MOSTÓW w SŁUPSKU

W dniu 4 grudnia 1975 roku zmarł nagle

TADEUSZ SKURA

długoletni i ceniony pracownik Wojewódzkiej
Spółdzielni Ogrodniczo-Pszczelarskiej w Słupsku
Wyrazy serdecznego współczucia ZONIE i RODZINIE
składają

ZARZĄD, RADA ZAKŁADOWA
oraz WSPÓŁPRACOWNICY

9 GRUDNIA
WTOREK
WIESŁAWA

TELEFONY

KOSZALIN I ŚLĄSK

97 — MO
98 — Straż Pożarna
99 — Pogotowie Ratunkowe
(tylko nagłe wypadki)
227-11 — Telefon Zaufania (w Koszalinie) czynny w godz. 14-19 (z wyjątkiem sobót i niedziel)

DYŻURY

KOSZALIN
Apteka nr 11, ul. Armii Czerwonej 1, tel. 244-15

ŚLĄSK
Apteka nr 19, ul. F. Findera 38, tel. 47-16

ŁĘBÓRK
Apteka nr 30, ul. Pokoju 4, tel. 11-52

BIAŁOGARD
Apteka nr 1, pl. Wolności 19, tel. 23-36

KOŁOBRZEG
Apteka nr 41, ul. Zwycięzców 1, tel. 21-66

SZCZECINEK
Apteka nr 15, pl. Wolności 8, tel. 40-014

WYSTAWY

KOSZALIN

MUZEUM ARCHEOLOGICZNO-HISTORYCZNE: Muzeum przy ul. Armii Czerwonej 53 — Wystawa etnograficzna pn. „Jamno i okolice” oraz „Zabytki świadkami naszej historii”.

* Ul. Bogusława II 15 — Wystawa pn. „Ikony” — ze zbiorów Muzeum Zamkowego w Łańcu — czynna codziennie z wyjątkiem poniedziałków.

SALON WYSTAWOWY RWA (ul. Plastowska 21) — Ogólnopolska wystawa pn. „Warszawskie konfrontacje”. Projekty architektoniczne. Wystawa czynna codziennie z wyjątkiem poniedziałków w godz. od 12 do 20

SALON WYSTAWOWY WDK — Wystawa indywidualna fotografii Józefa Galika z Białogardu — czynna w godz. 16-20

ŚLĄSK

MUZEUM POMORZA ŚRODKOWEGO — Zamek Książat Pomorskich — 1. Dzieje i kultura Pomorza Środkowego; 2. Wystawa grafiki i malarstwa Leona Wyczółkowskiego. Otwarte w godz. 13-20.

MIŁYN ZAMKOWY — czynny w godz. 10-16. Kultura ludowa Pomorza Środkowego.

KLUKI: Zagroda Słowińska — czynna w godz. 10-16. Kultura materialna i sztuka Słowianów BWA: BASZTA OBRONNA — otwarta w godz. 10-16. Wystawa plastyki Mariana Kokoszkińskiego

KŁUB MPK — Wystawa „VII Zjazd PZPR”.

BRAMA NOWA: Galeria PSP — czynna w godz. 12-16.

SMOŁDZINO: Muzeum Przyrodnicze SPN — otwarte w godzinach 10-18.

ŚWIDWIN

DOM KULTURY — Wystawa grafiki Tadeusza Nuckowskiego ze Świdwina.

KOŁOBRZEG

MUZEUM OREZA Polskiego — 1) Wieża — kolegiaty — „Dzieje oreza polskiego na Pomorzu Zachodnim”; 2) Kamieniczka przy ul. Emilii Gierczak — „Dzieje Kołobrzegu”.

Wystawy czynne we wtorek i niedziele od godz. 14-19; w środy, czwartki, piątki i soboty w godz. 8-13.30. Ponadto ekspozycja czołgów, samolotów i samochodów wojskowych (obok kamieniczki przy ulicy E. Gierczak).

MAŁA GALERIA Domu Kultury — Kobieta w fotografii — zestaw prac Grażyny Łochy — czynna codziennie w godz. 16-20

BYTÓW

MUZEUM ZACHODNIOKASZUBSKIE (Zamek) — Wystawa pn. „Wystawa nabytków Muzeum” — czynna codziennie w godz. 10-16 prócz poniedziałków. W soboty wolne od pracy czynna w godz. 11-19.

ŚLĄSKO

SALON WYSTAWOWY Domu Kultury — Wystawa fotograficzna na pod nazwą „Kobieta w fotografii” — czynna w godz. od 17 do 20.

TEATR

ŚLĄSK

BALTYCKI TEATR DRAMATYCZNY — K. 19: Solo na zegar z kurantem

ŚWIDWIN

Godz. 18 — Sie kochamy — w wykonaniu zespołu Baltyckiego Teatru Dramatycznego

KINO

KOSZALIN

ADRIA — Samotny detektyw McQ (USA, I. 15) — g. 15.30, 19.15

KRYTERIUM (kino studyjne) — g. 18 — DKF; g. 20.30 — O-pady liście z drzew (polski, I. 15)

ZACISZE — Ostatni wiosenny śnieg (włoski, I. 15) — g. 17.30, 19.15

MUZA — Miłość straceńców (japoński, I. 15) pan. — g. 17.30, 19.15

MŁODOŚĆ (MDK) — dziś kino nieczynne

ŚLĄSK MILENIUM — Noce i dnie, cz. II (polski, I. 15) pan. — g. 14.15, 17.15

POŁONIA — Zaklęte rewiry (polsko-czechosłowacki, I. 15) — g. 16.15, 18.15 i 20.30

* * *

BARWICE — Kasztany miłości (włoski)

BIAŁOGARD

BALTYK — Albatros (franc., I. 15) oraz: Anna Karenina (radziecki, I. 15) pan. w ramach dni filmu studyjnego

CAPITOL — Sędzia z Teksasu (USA, I. 15)

* * *

BIAŁY BÓR — No i co doktor? (USA)

BOROLICE — Dzieje grzechu (polski, I. 15)

BYTÓW

ALBATROS — Csterdziesiąt karatów (USA, I. 15)

KINOTEATR — Ważźżż (USA, I. 15)

* * *

CZAPLINEK — Taka była Oklahoma (USA, I. 15) pan.

CZARNE — Pięć latwych utworów (USA, I. 15)

CZŁUCHÓW — Joe Kidd (USA, I. 15) pan.

DAMNICA — Taka ładna dziewczyna (franc., I. 15) — godzina 19

DEBNICA KASZUBSKA — Porozmawiajmy o kobietach (USA, I. 15) pan. — g. 18

DARŁOWO — Noce i dnie, cz. I (polski, I. 15) pan.

DEBRZNO

KŁUBOWE — „Britannic” w niebezpieczeństwie (ang., I. 15)

PIONIER — Nieuchwytny morderca (włoski, I. 15) pan.

* * *

DRAWSKO POM. — Mr. Majestek (USA, I. 15)

GŁÓWCZYCE — Wdowa Courderc (franc., I. 15) — g. 19

GOSCIŃC — Pierwsza spokojna noc (włoski, I. 15)

KALISZ POM. — Aresztuję cię przyjacielu (ang., I. 15)

KARLINO — Jeremiah Johnson (USA, I. 15) pan.

KEPICE — Och, jaki pan szalony (ang., I. 15)

KOŁOBRZEG

WYBRZEŻE — Noce i dnie, cz. I (polski, I. 15) pan.

KALMAR — Syn (franc., I. 15)

PIAST — Klan Sycylijskich (franc., I. 15) pan.

ŁĘBÓRK

FREGATA — Unkas — ostatni Mohikanin (rumuński)

* * *

LEBA — Droga Luba (franc., I. 15) oraz: Był sobie diabeł (radziecki, I. 15)

MIASTKO — Kiedy legendy umierały (USA)

MIELNO — dziś kino nieczynne

NOVA WIEŚ IŁBORSKA — dziś kino nieczynne

POLANÓW — Strach na wróble (USA, I. 15) pan.

POŁCZYŃ ZDRÓJ

PODHAŁE — Rodzinny gang (włoski, I. 15)

GOPIANA — Flip i Flap w Legi Cudzoziemskiej (RFN)

* * *

ŚLĄSKO — Lady Caroline Lamb (ang., I. 15) pan.

SIANÓW — Człowiek w dziczy (USA, I. 15) pan.

PRZECHELEW — Dziewczyna szuka szczęścia (ang., I. 15)

SZCZECINEK

DOM KULTURY — g. 17.30 i 20 — Dzień szakala (ang., I. 15)

ŚWIDWIN

WARSZAWA — Noce i dnie, cz. I (polski, I. 15) pan.

MEWA — Dziewczyna z łaską (ang., I. 15) pan.

* * *

USTKA — Plaf (franc., I. 15) — g. 18 i 20

USTRONIE MORSKIE — Mści ciel (USA, I. 15) pan.

ZŁOCIENIEC — Nie oglądał się teraz (ang., I. 15)

RADIO

PROGRAM I

Wład.: 0.01, 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 8.00, 9.00, 10.00, 16.00, 17.00, 18.00, 23.00.

5.06 Poranne rozmaitości rol. 5.30 Melodie na dzień dobry 5.30 Gimnastyka 5.40 Muzyczne wyścinki — region tarnowski 5.45 Informacje o programach PR i TV 5.50 Gospodarskie rozmowy 6.00 Sygnały dnia 7.05 Wczoraj na Zieździe 7.25 Sygnały dnia (d.c.) 8.05 Komentarz 8.10 Melodie naszych przyjaciół 8.35 Parada polskiej piosenki 9.05 Melodie małego ekranu 9.30 Radio Praga prezentuje 9.45 Polskie kapela ludowe 10.08 Tańce kompozytorów polskich 10.30 „Czas” — opowiadanie J. Kawałca 10.40 Melodie znad Wisły 11.15 Transmisja z obrad VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej 12.05 Z kraju i ze świata 12.35 „Skaldowie” kontra „Wawele” 12.45 Rolnicy kwadrans 13.00 Instrumenty ludowe polskich górali 13.15 Produkujemy, sprzedajemy kupujemy 13.30 Katalog wydawniczy 13.35 Polska muzyka operowa 14.00 Sport to zdrowie! 14.05 Ze świata nauki 14.10 Piesni i tańce ludowe różnych narodów 14.30 Orkiestra PRiTV w Katowicach pod dyr. J. Miliana i jej soliści 15.05 Dźwiękowy montaż sprawozdawczy z obrad VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej 15.45 Wojsko lubi śpiewać 16.10 Z polskiej fonoteki muzycznej 16.35 Melodie z Kraju Rad 17.05 Od poloneza do krakowiaka 17.25 Transmisja z obrad VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej 19.15 Koncert przyjaźni 21.05 Dźwiękowy montaż sprawozdawczy z obrad VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej 21.45 Gra Poznańska Pienastka Radiowa 22.00 Z kraju i ze świata 22.30 Przeboje trzydziestolecia 23.05 Korespondencja z zagranicy 23.10 Wiadomości sportowe i sprawozdanie z MS w pilce ręcznej kobiet (Kilów) 23.20-23.59 Gwiazdy polskich estrad.

PROGRAM III

Wiad.: 5.00, 6.00

Ekspressem przez świat: 7.00, 8.00, 10.30, 17.00, 19.30

4.57 Początek programu 5.06 Hej, dzień się budzi! 5.30 Muzyczna zegarynka 6.05 Muzyczna zegarynka 6.30 Zjazdowe zapiski 6.45 Muzyczna zegarynka 7.05 Muzyczna zegarynka 8.05 Mój kiermasz 8.30 Co kto lubi 9.00 „Nic się nie stało” — odc. pow. 9.10 Piosenki z różnych stron świata 9.30 Nasz rok 75 9.45 Bach; koncert d-moll na fortepian i ork. BWV 1052 10.15 „Poezja” i inne nagrania S. Borysa 10.35 Ambasadorzy polskiego jazzu — Z. Namysłowski 10.50 „Deszcz w obcym mieście” — odc. pow. D. Granina 11.00 Rock and roll po francusku 11.20 Życie rodzinne 11.50 Ambasadorzy polskiego jazzu — M. Urbanak 12.05 Z kraju i ze świata 12.35 Za kierownicą 13.00 Góralskie muzykowanie — S. Gasienica-Brzeża 13.10 Zyciorys mikrofonem pisane: „Tak było” — reportaż 13.30 Góralskie muzykowanie — Kapela K. Bachledy 13.45 Czytamy pamiętniki M. Fogga 14.00 Musica Nova Polonica — K. Serocki 14.35 Ze starych listów i pamiętników — gawęda 14.45 Mikrorecepta zespołu „2 plus 1” 15.00 Program dnia 15.05 Zjazdowe zapiski 15.15 Solo na gitarze klasycznej 15.30 „Tu jest mój dom” — reportaż 15.45 Muzyka Antiqua Europae Orientalis — Madrygałki, bułgarscy 16.05 Standardy po polsku 16.30 Laureaci VIII Międzynarodowego Festiwalu Folkloru Ziemi Górskiej w Zakopanem 16.45 Nasz rok 75 17.05 „Nic się nie stało” — odc. pow. 17.15 Kiermasz płyt 17.40 „Śledem falek Kapitana” — reportaż 18.00 Muzykobranie 18.30 Polityka dla wszystkich 18.45 Blues wczoraj i dziś 19.15 Książka tygodnia. J. Machewski: „Listy do żony i córki” 19.35 Muzyczna poczta UKF 20.00 Teatr mojej młodości — gawęda 20.10 To stare, dobre tango 20.40 J. niemiecki, I. 20 20.55 Muzyczna kolekcja zamków i katedr: Wersal (IV) 21.40 Na poboczu wielkiej polityki 21.50 Opera tygodnia. K. Kurpiński: „Krakowiacy i górale” 22.00 Zjazdowe zapiski 22.15 „Cichy Don” — odc. pow. 22.45 Na różnych klawiaturach 23.00 Wyzytówki poetów Śląska 23.05 Collegium Musicum. Piesni Schuberta śpiewa M. Price (sopr.) 23.46 Program na środe 23.50-24.00 Na dobranoc śpiewa U. Sipińska.

PROGRAM NOCNY

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

PROGRAM II

Wład.: 4.30, 5.30, 6.30, 7.30, 13.30, 19.00, 23.30.

4.27 Początek programu 4.35 Dzień dobry, pierwsza zmiana 5.00 Poranne muzyczne 5.35 Obserwacje i propozycje 5.45 Melodie na dziś 6.10 Kalendarz radiowy 6.15 J. rosyjski, I. 20 6.40 W ludowych rytmach — Łowickie 7.00 W kilku taktach, w kilku słowach 7.10 Soliści w repertuarze popularnym 7.35 Kilka pytań, panie wojewodo 7.45 Utwory Chopina 8.00 Sprawozdanie z pierwszego dnia obrad VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej 11.00 Tańce kompozytorów polskich 11.35 Polskie melodie ludowe 11.57 Sygnał czasu i hejnał 12.05 Polskie tańce ludowe 12.20 Ze wsi i o wsi 12.35 Poematy symfoniczne Dvoraka (II) 13.00 Dla klasy. III i IV (wychowanie muzyczne): „Pod gąsienicą sołniny” — aud. 13.20 Duet gitar klasycznych Alber — Strobel 13.40 „W cieniu kasztana” — opow. W. Dunarowskiego 14.00 Więcej, lepiej, taniej 14.15 Tu Radio Moskwa 14.35 Wariacje fortepianowe kompozytorów polskich ga L. Kozubek 15.00 Zawsze o 15 — program dla dziewcząt i chłopców — Poszukiwacze i s-ka — Miniaturowa flota — Pod polskimi żaglami — Sposób na cie kawę popołudnie — „Taki sobie pajak” — I odc. opow. J. Domagała 15.40 Z. Kodaly: II kwartet smyczkowy op. 10 16.00 Miasto wolności — wiersze o Warszawie 16.15 Folklor ojczyzny w twórczości współczesnych kompozytorów polskich 16.58-17.15 Dziennik Warszawskiego Ośrodka R-TV 17.15 M. Spisaki

fragm. divertimenta „Muzyka lekka” 17.25 Transmisja z obrad VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej 19.15 Stefani-Kurpiński-Damse: fragm. baletu „Wesele w Ojcowie” 19.30 Skarby wawelskie — mag. literacki 20.30 Miniatury instrumentalne współczesnych kompozytorów polskich 21.15 Zwierzenia wieczorne — J. Janicki 21.30 Kronika VII Zjazdu PZPR 21.55 Wiad. sportowe 22.00 Muzyka staropolska w nagraniach „Capelli Bydgostiensis pro Musica Antiqua 22.20 Radiowy Tygodnik Kulturalny 23.00 Muzyka polska XIX wieku 23.35 Co słychać w świecie? 23.40-24.00 Koncerty chórów M. Kalaczniakowa i D. Bortnianskiego.

PROGRAM III

Wiad.: 5.00, 6.00

Ekspressem przez świat: 7.00, 8.00, 10.30, 17.00, 19.30

4.57 Początek programu 5.06 Hej, dzień się budzi! 5.30 Muzyczna zegarynka 6.05 Muzyczna zegarynka 6.30 Zjazdowe zapiski 6.45 Muzyczna zegarynka 7.05 Muzyczna zegarynka 8.05 Mój kiermasz 8.30 Co kto lubi 9.00 „Nic się nie stało” — odc. pow. 9.10 Piosenki z różnych stron świata 9.30 Nasz rok 75 9.45 Bach; koncert d-moll na fortepian i ork. BWV 1052 10.15 „Poezja” i inne nagrania S. Borysa 10.35 Ambasadorzy polskiego jazzu — Z. Namysłowski 10.50 „Deszcz w obcym mieście” — odc. pow. D. Granina 11.00 Rock and roll po francusku 11.20 Życie rodzinne 11.50 Ambasadorzy polskiego jazzu — M. Urbanak 12.05 Z kraju i ze świata 12.35 Za kierownicą 13.00 Góralskie muzykowanie — S. Gasienica-Brzeża 13.10 Zyciorys mikrofonem pisane: „Tak było” — reportaż 13.30 Góralskie muzykowanie — Kapela K. Bachledy 13.45 Czytamy pamiętniki M. Fogga 14.00 Musica Nova Polonica — K. Serocki 14.35 Ze starych listów i pamiętników — gawęda 14.45 Mikrorecepta zespołu „2 plus 1” 15.00 Program dnia 15.05 Zjazdowe zapiski 15.15 Solo na gitarze klasycznej 15.30 „Tu jest mój dom” — reportaż 15.45 Muzyka Antiqua Europae Orientalis — Madrygałki, bułgarscy 16.05 Standardy po polsku 16.30 Laureaci VIII Międzynarodowego Festiwalu Folkloru Ziemi Górskiej w Zakopanem 16.45 Nasz rok 75 17.05 „Nic się nie stało” — odc. pow. 17.15 Kiermasz płyt 17.40 „Śledem falek Kapitana” — reportaż 18.00 Muzykobranie 18.30 Polityka dla wszystkich 18.45 Blues wczoraj i dziś 19.15 Książka tygodnia. J. Machewski: „Listy do żony i córki” 19.35 Muzyczna poczta UKF 20.00 Teatr mojej młodości — gawęda 20.10 To stare, dobre tango 20.40 J. niemiecki, I. 20 20.55 Muzyczna kolekcja zamków i katedr: Wersal (IV) 21.40 Na poboczu wielkiej polityki 21.50 Opera tygodnia. K. Kurpiński: „Krakowiacy i górale” 22.00 Zjazdowe zapiski 22.15 „Cichy Don” — odc. pow. 22.45 Na różnych klawiaturach 23.00 Wyzytówki poetów Śląska 23.05 Collegium Musicum. Piesni Schuberta śpiewa M. Price (sopr.) 23.46 Program na środe 23.50-24.00 Na dobranoc śpiewa U. Sipińska.

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

PROGRAM II

Wład.: 4.30, 5.30, 6.30, 7.30, 13.30, 19.00, 23.30.

4.27 Początek programu 4.35 Dzień dobry, pierwsza zmiana 5.00 Poranne muzyczne 5.35 Obserwacje i propozycje 5.45 Melodie na dziś 6.10 Kalendarz radiowy 6.15 J. rosyjski, I. 20 6.40 W ludowych rytmach — Łowickie 7.00 W kilku taktach, w kilku słowach 7.10 Soliści w repertuarze popularnym 7.35 Kilka pytań, panie wojewodo 7.45 Utwory Chopina 8.00 Sprawozdanie z pierwszego dnia obrad VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej 11.00 Tańce kompozytorów polskich 11.35 Polskie melodie ludowe 11.57 Sygnał czasu i hejnał 12.05 Polskie tańce ludowe 12.20 Ze wsi i o wsi 12.35 Poematy symfoniczne Dvoraka (II) 13.00 Dla klasy. III i IV (wychowanie muzyczne): „Pod gąsienicą sołniny” — aud. 13.20 Duet gitar klasycznych Alber — Strobel 13.40 „W cieniu kasztana” — opow. W. Dunarowskiego 14.00 Więcej, lepiej, taniej 14.15 Tu Radio Moskwa 14.35 Wariacje fortepianowe kompozytorów polskich ga L. Kozubek 15.00 Zawsze o 15 — program dla dziewcząt i chłopców — Poszukiwacze i s-ka — Miniaturowa flota — Pod polskimi żaglami — Sposób na cie kawę popołudnie — „Taki sobie pajak” — I odc. opow. J. Domagała 15.40 Z. Kodaly: II kwartet smyczkowy op. 10 16.00 Miasto wolności — wiersze o Warszawie 16.15 Folklor ojczyzny w twórczości współczesnych kompozytorów polskich 16.58-17.15 Dziennik Warszawskiego Ośrodka R-TV 17.15 M. Spisaki

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

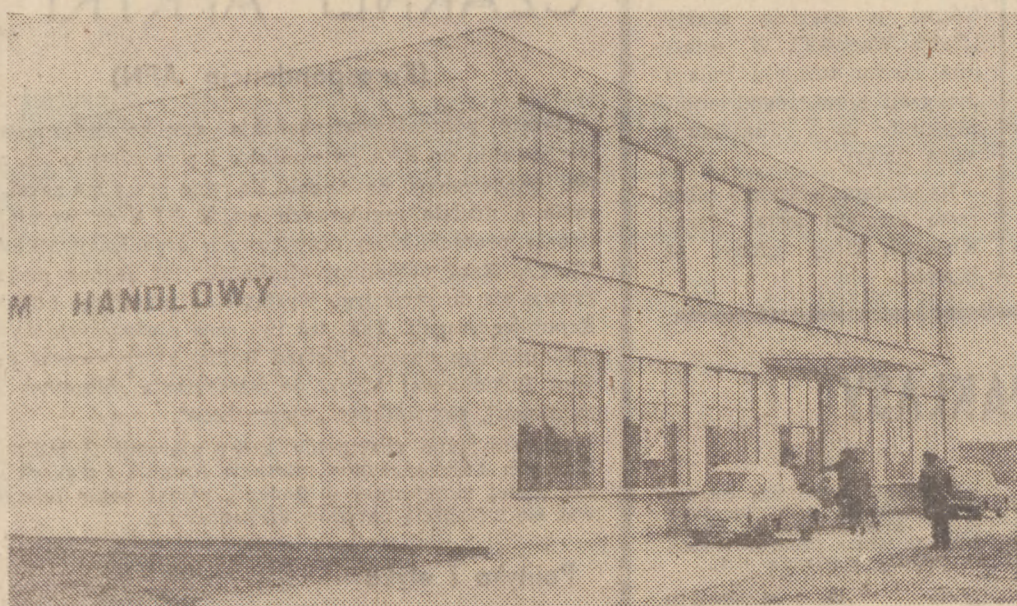
0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic

0.00 Początek programu 0.31-5.00 Program nocny z Katowic</

Na wzór miejski



KOSZALIN. Bonin systematycznie zmienia swoje oblicze, dzięki wielu inwestycjom wzniesionym dla Instytutu Ziemiańska, Zakładu Doświadczalnego Ziemiańska i Ze spółu Szkół Rolniczych. Ostatnio temu ośrodkowi naukowemu przybyła jeszcze jedna placówka — nowy dom handlowy, rozmiarami i wyposażeniem odpowiadający w pełni miejskim pawilonom handlowym.

Historia budowy tego obiektu jest nietypowa. Wychodząc naprzeciw postulatowi mieszkańców Bonina dyrekcja Zakładu Doświadczalnego Ziemiańska zobowiązała się pokryć koszty budowy domu handlowego. Natomiast Gminna Spółdzielnia w Koszalinie zapewniła materiały budowlane i wykonawstwo. Brygady ZURB pracowały bardzo sprawnie — obiekt oddano do

użytku prawie na miesiąc przed terminem. Otwarcie domu, który kosztował łącznie około 4 mln zł, nastąpiło w przededniu inauguracji obrad VII Zjazdu partii.

Nowa placówka handlowa posiada ponad 700 m kw. powierzchni tzw. sprzedażnej. Cały parter zajmują stoiska z artykułami spożywczymi, zaś na piętrze ulokowano dziesięć stoisk z obuwiem oraz artykułami gospodarstwa domowego. Jak ten obiekt był potrzebny w Boninie najlepiej świadczy fakt, iż w pierwszym dniu jego działalności sprzedano artykułów za około 150 tys. zł. (ś)

Na zdjęciu: dom handlowy w Boninie w całej okazałości.

Fot. J. Piątkowski

TROCHĘ CIEPLEJ

NA ZATORZU I WESTERPLATTE

ŚLĄSK. Na skutek interwencji mieszkańców Zatorza i osiedla Westerplatte przy Urzędzie Miejskim w Ślasku powołano komisję, której zadaniem było przeanalizowanie możliwości po prawy ogrzewania. Przewodniczącym komisji został wiceprezydent Tadeusz Pieśniak.

Szczegółowo przeprowadzone rozeznanie na obu osiedlach ujawniło, że można poprawić sytuację. Na Zatorzu jest już ciepły. Kociołownia rejonowa będzie zasilana dodatkowymi ilościami wody z PZPS „Alka”. Pozwoli to na utrzymanie ciśnienia w godzinach szczytu grzewczego. Przepompownia zostanie wzmocniona

dodatkową pompą wspomagającą od 10 grudnia.

Dzisiaj ekipy usuną przeciek w instalacji w pobliżu kotłowni (ul. Koszalińska). Można więc mieć nadzieję, że kłopoty grzewcze zakończą się wkrótce.

Natomiast na osiedlu Westerplatte ekipy ZEC i SPB przeprowadzą regulację instalacji już od dzisiaj. Regulacji będzie się dokonywać od godz. 12 do 20. We wtorek (9. bm.) instalatorzy odwiedzają blok nr 1, w środę (10.) blok nr 2, w czwartek (11.) blok nr 8, w piątek (11.) blok nr 9 oraz w sobotę — blok nr 10. Instalatorzy zwracają się z prośbą do mieszkańców, żeby w tych dniach byli obecni w domach. (mef)

Kożuchy i kurtki z „Mody”

ŚLĄSK. Zapowiadaliśmy przed kilkoma miesiącami, że Spółdzielnia „Moda” w Ślasku będzie produkowała kożuchy i kurtki ze sztucznego baranka i misia. Dopiero przed 3 tygodniami dostarczono surowiec. Spółdzielcy szybko przystąpili do sycia. W tym roku „Moda” przekaże na rynek krajowy 600 kożuszków głównie damskich. Kożuszki są w bardzo przystępnej cenie około 3,3 tys. zł. Niestety, większość tegorocznej produkcji otrzymają handlowcy warszawscy, katowicki, krakowscy. Kilkadziesiąt kożuszków przeznacza się dla Koszalina.

Kierownik techniczny „Mody” — Antoni Sasin informuje ponadto, że na taśmach znalazły się już płaszcze wiosenno-jesienne z nubu i zamku. W sprzedaży ukaza się po 15 lutego. Niestety i w tym przypadku ilość będzie ograniczona, ledwie 500 sztuk. (mef)

Na wokandzie

JAZDA POD WPLYWEM ALKOHOLU

ŚLĄSK. Na trasie Ślask — Głogów doszło do wypadku. Kierowca Jan R. zatrudniony w Przedsiębiorstwie Sprzetu i Transportu Wodno-Melioracyjnego w Ślasku prowadził samochód ciężarowy z nadmierną szybkością. „Kawalerska jazda” zakończyła się na przydrożnym drzewie. Samochód star został kompletnie rozbity. Straty materialne oceniono na 180 tys. zł. Okazało się, że Jan R. na godzinę przed wypadkiem uśpił się w łazience przy pomocy alkoholu. Pił także poprzedniego

dnia. Badania wykazały, iż pro milie alkoholu we krwi.

Dla sprawy wypadku nie było żadnych okoliczności łagodzących. Sad skazał Jana R. na 3 lata pozbawienia wolności i zakaz prowadzenia pojazdów na okres 5 lat. (mef)

PS. Statystyka wykazuje, że w tym roku około 25 proc. ogółu wypadków na drogach województwa śląskiego spowodowali kierowcy w stanie nietrzeźwym. Straty materialne sięgają kilkunastu milionów zł.

Spotkanie w WDK

KOSZALIN. Zarząd Klubu Ławnika i Kuratora Społecznego przy Sądzie Wojewódzkim i Rejonowym w Koszalinie organizuje 9 bm. o godz. 18 w kawiarni WDK spotkanie z prof. WSiNz. Andrzejem Rzymkowskim. (kon)

„Zagroda” — proponuje

ŚLĄSK. 10 bm. o godz. 18 w klubie „Zagroda” mieszczącym się przy Wyższej Szkole Pedagogicznej w Ślasku, przy ul. Arceńskich grupa poetycka „Klepsydra” zaprasza na wieczór autorski Artura Kociołka. (kg)

SYLWESTROWE KREACJE W MAGAZYNACH?

- ▲ Gotowych sukienek jak na lekarstwo
- ▲ Na półkach — nieciekawe brokarty
- ▲ Sukienka — w ciągu 7 dni

KOSZALIN. Od sylwestrowego wieczoru dzieli nas tylko 21 dni. W lokalach — jak nam donosili rożgoryczeni Czytelnicy — już nie ma wolnych biletów wstępu. Czas przygotować wieczorowe kreacje. Kobiety nie miały się nabiedzać, co na siebie włożyć na tę jedną noc w roku.

Najwygodniej jest kupić gotową sukienkę. Najbardziej są poszukiwane sukienki, które były szyte w krótkich seriach. Takie oferuje przede wszystkim „Moda Polska” i „Telimena”. W pierwszym ze sklepów są już wieczorowe kreacje. Ceny jednak są bardziej oszalałymi niż same modele, a wybór bardzo mały. Również „Telimena” oferuje tylko kilka sukienek. Towar dopiero ma nadejść.

W pozostałych sklepach nie ma jeszcze mowy o sylwestrze. W „Saturnie” podob

Jesienne przejażdżki po mieście

ZAPRASZAMY NA NIEDZIELE

KOSZALIN. Jesienne przejażdżki po mieście cieszą się niesłabnącym powodzeniem wśród koszalinian. W ostatnią niedzielę w dwóch autokarach zjechało miasto 88 osób: jednym jechali pracownicy Sądu Wojewódzkiego, drugim — indywidualni wycieczkownicy. Tym razem przewodniczkami były panie: ZDZI SŁAWA SOBIESIAK i GIZELA RYBAK. Koszaliński oddział PTTK sprzedaje już bilety na następne przejażdżki. Na 14 bm. bilety wykupiły 53 osoby, głównie uczniowie: z Liceum Medycznego, Liceum Ogólnokształcącego im. Dubois i ze szkół podstawowych. Są jeszcze wolne miejsca w trzecim autokarze, a bilety można kupić codziennie w godz. 7.30—17.45, w sobotę do godziny 12. (kon)

KIEROWCY — PIESI POMAGAJCIE SOBIE

Na świąteczne stoły

ŚLĄSK. Rozkosz dla oka i podniebienia — tak krócej można określić sobotni kiermasz zorganizowany przez Przedsiębiorstwo Przemysłu Gastronomicznego w kawiarni „Czar” w Ślasku. Wyroby pomyślane jako zastawa świątecznego stołu prezentowały restaurację „Pod Kluką”, „Piracka”, „Metro” i bar „Adamek”. Ryby pod wieloma postaciami, drób, paszety, rolady, jak również bogaty wybór ciast przygotowanych przez pracowników cukierniczą — można było kupić, skosztować w domu, aby 24 grudnia wybrane potrawy zakupić na kiermasz przedświąteczny, organizowanym przez PPG w kawiarni „Franciszków”. Niezależnie od tego w wymienionych zakładach gastronomicznych będzie można złożyć zamówienia na

Dla usprawnienia ruchu na śluskich ulicach

ŚLĄSK. Oznakowanie ulic wciąż jeszcze budzi wątpliwości wśród pieszych i zmotoryzowanych. W tej sprawie dość często zwracają się do nas Czytelnicy, proponując modyfikację, zwłaszcza w miejscach nerwalgicznych.

Powołana we wrześniu br. przez wojewodę komisja do spraw weryfikacji oznakowania dróg dokonała oceny prawidłowości rozmieszczenia znaków drogowych w Ślasku oraz przeanalizowała problem płynności jazdy na głównych ciągach komunikacyjnych miasta. Wnioski i propozycje komisji uzyskały niedawno moc zarządzenia. Do końca br. będą więc następowały istotne zmiany w oznakowaniu ulic, na co kierowcom i pieszym radzimy zwrócić baczną uwagę.

Zostanie wprowadzona zasada pierwszeństwa przejazdu dla pojazdów jadących głównymi trasami: Gdańsk — Szczecin, Poznań — Ustka oraz na trasach: Ślask — Darłowo (od ul. Wolności), Ślask — Puck. Z ważniejszych zmian w oznakowaniu należy wymienić to, że ulica Bucza będzie podporządkowana ul. Wąlowej oraz, że jedna z jezdni 9 Marca także będzie

podporządkowana ul. Tuwima. Przejście dla pieszych, między Starym Towarowym a Starym Teatrem, zostanie zlikwidowane.

Poza tym, w celu usprawnienia ruchu w mieście, m.in. wprowadzi się ruch okrężny na skrzyżowaniu ulic: Sienkiewicza, Grodzkiej, Kilińskiego i Kopernika. Ograniczony zostanie ruch samochodów ciężarowych na ul. Filmowej. Ponadto będzie zainstalowana sygnalizacja świetlna na skrzyżowaniu ulic: 9 Marca, Sienkiewicza, Wojska Polskiego, a także na drugim skrzyżowaniu o ruchu okrężnym, u zbiegu ulic: Kilińskiego, Grodzkiej i Kopernika.

Pozostałe ustalenia komisji mają na celu zapobieganie trudnościom komunikacyjnym, które czekają miasto w przyszłym roku, a spowodowane będą przebudową i poszerzeniem ul. Poznańskiej i Bucza oraz odcinka ul. Szczecińskiej. Są pilne prace do wykonania w 1976 roku, polegające na przedłużeniu ul. Przemysłowej do Kobylnicy oraz na przygotowaniu trasy objazdowej (omijającej miasto) dla pojazdów jadących z kierunku Koszalina do Poznania. (wir)

ZBUDOWANO SKLEP

I... NIC SIĘ

NIE ZMieniŁO

KOSZALIN. Już od kilku miesięcy mieszkańcy osiedla 4 Marca z uwagą obserwowali, jak będą za gospodarowane pomieszczenia na parterze nowego biurowca stojącego przy ulicy Wycieczkowej, vis a vis osiedla. Kilka tygodni temu w jednym z pomieszczeń zlokalizowano sklep warzywny, z uznaniem powitany przez mieszkańców. Nad dwoma pozostałymi pomieszczeniami pojawiły się szyldy: sklep mięsny i spożywczy SAM. Wszystkie te placówki są ogromnie potrzebne na tym osiedlu. Sklepu mięsnego nie było w najbliższej okolicy d. niewielki, przeciętny pawilon spożywczy nie wystarczył.

Toteż z uznaniem powitaliśmy nowe inwestycje na tym osiedlu. Wprawdzie sklep mięsny i SAM jeszcze nie są czynne, ale jak poinformowano nas w dyrekcji WSS Spółem, na pewno otworzą swe podwoje jeszcze w tym roku.

Jednak w tej dyrekcji poinformowano nas również o innych sprawach związanych z tymi sklepami.

PO PIERWSZE. Nowe placówki nie są w pełni nowoczesnymi sklepami z odpowiednim zapleczem, dużą powierzchnią sprzedażną, funkcjonalnymi wnętrzami. Pomieszczenia te budowano bez porozumienia z handlowcami i obecnie oddając je WSS postanowiono handlowców niejako przed faktem dokonanym. Zamiast jednego, dużego, wielofunkcyjnego sklepu utworzono trzy nie wielkie placówki.

PO DRUGIE. Czynny obecnie pawilon samoobsługowy w centrum osiedla ma być jeszcze w tym miesiącu zlikwidowany. Co prawda WSS chciała w pawilonie utworzyć sklep branży przemysłowej, ale teren należy do Koszalińskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, a ta ma podobno całkiem inne plany. (tebej)

Zguby

KOSZALIN. W ub. tygodniu w autobusie linii 6 „bis” o godzinie 6.30 na trasie osiedle Północ — ul. Szczecińska pozostawiono wiekzłą sumę pieniędzy. W sprawie zguby pro

simy dowiadywać się pod nr. telefonu 318-39, po godz. 14. W Sądzie Rejonowym (pokój 23) jest do odebrania zgarek damski, znaleziony na ulicy Bałtyckiej.

WYSOKA LOKATA AKROBATÓW DARZBORU

W Poznaniu zakończyły się mistrzostwa Polski seniorów w akrobatyce sportowej, w których uczestniczyło 14 zespołów, w tym również dwie dwójki mieszane ze szczecińskiego Darzboru.

Start dwójek Darzboru wypadł bardzo dobrze. Para szczecińska **Debczyński — Stypa** uplasowała się na 4 miejscu, a druga dwójka: **Wojciechowski — Bogdano** wzięła 6 miejsce. Tytuł mistrzowski wywalczyła dwójka Kowalczyk — Kotkiewicz (Targówek W-wa).

Jak nas poinformował trener zespołu szczecińskiego, **Rafieński** różnice punktowe między zwycięzcą a zdobywcą 6 miejsca były minimalne.

Dzięki wysokiej lokacie obie dwójki szczecińskie weszły do kadry Polskiego Związku Akrobatyki Sportowej.

W punktacji dwójek mieszanych prowadzonej przez PZAS, Darzbor zajmuje 2 miejsce — 197 pkt., za Targówką Warszawa — 241 pkt. Trzecie miejsce zajmują Budowlani Toruń — 76 pkt. (sf)

MŚ w piłce ręcznej

W niedzielę rozpoczęły się finałowe gry mistrzostw świata w piłce ręcznej kobiet. Piąty dzień turnieju w Kijowie i Wilnie był dniem najciekawszym. Došlo do 5 wyrównanych pojedynków i do dwóch niespodzianek. Obrońcy nie tytułu mistrzowskiego Jugosławii z wielkim trudem zremisowały z ambitną siódmką CSRS 13:13 (7:4). Wicemistrzynią świata —

Rumunki, po wspaniałej walce musiały uznać wyższość brazylijskich medalistek z Belgradu — piłkarek ZSRR i przegrały 16:17 (8:13).

W Wilnie zaczęły się pojedynki o 7 miejsce w MŚ. Polki wygrały swe pierwsze spotkanie z Norweżkami 14:11 (9:5), a w grupie drużyn walczących o 10 miejsce Japonia zwyciężyła USA 17:10.

Trzecie miejsce polskich szczypiornistów w Tbilisi

Polscy piłkarze ręczni zajęli trzecie miejsce w międzynarodowym turnieju w Tbilisi o nagrodę gazety „Zarja Wostoka”. W ostatnim meczu turnieju Polacy przegrali z mistrzami olimpijskimi — Jugosławią 24:26 (15:11).

Najsukcesowniejszym piłkarzem turnieju został Jerzy Klempel, który zdobył 42 bramki.

POD KOSZAMI EKSTRAKLASY

W tabeli I ligi koszykówek mężczyzn nie zostały żadne istotne zmiany. Dystans do pozostałych drużyn zaczyna tracić warszawski akademicki, który doznał u siebie dwóch porażek.

Oto tabela:

Wisła Kr.	16	2	34	1510—1228
Resovia	15	3	33	1383—1196
Wybrzeże	13	5	31	1449—1251
Polonia W-wa	13	5	31	1365—1142
Skłask W-wa	12	6	30	1223—1130
Lech	9	9	27	1246—1287
ŁKS	7	11	25	1221—1246

Spójnia Gdańsk 8 12 24 1201—1247
Lublinianka 5 13 23 1009—1169
Start Lubl. 5 13 23 1098—1256
Pogoń Szcz. 4 14 22 1146—1304
AZS W-wa 3 15 21 1142—1389

Koszykarki Wisły Kraków: po większych różnicach dzieląc ją od ŁKS Łódź do 5 punktów. W tabeli o dwa miejsca awansował AZS Poznań. Największą niespodzianką tej kolejki spotkań była porażka Polonii Warszawa z przedostatnią w tabeli Olimpią Poznań. Niedzielne wyniki i tabela: Wisła — AZS Lublin 98:50; Sto-

ma Olsztyn — Spójnia Gdańsk 66:74; ŁKS — AZS Warszawa 61:62; AZS Poznań — Czarni Szczecin 68:61; Olimpia Poznań — Polonia Warszawa 71:97.

Wisła	13	0	36	1320—1034
ŁKS	13	5	31	1358—1197
Polonia W-wa	13	5	31	1311—1172
AZS Poznań	10	8	26	1217—1233
Spójnia Gdańsk	9	9	27	1296—1248
Stomil	9	9	27	1232—1220
AZS W-wa	8	10	28	1052—1138
AZS Lubl.	4	14	22	1124—1350
Olimpia	4	14	22	1145—1374
Czarni Szcz.	2	16	20	1136—1425

NA ARENACH II LIGI

KOSZYKÓWKA

Zespoły koszykarek zakończyły w niedzielę pierwszą rundę rozgrywek mistrzowskich. Tytuł mistrza półmetka wywalczyły koszykarki poznajskie Lecha. (Zespół ten dotychczas nie przegrał ani jednego meczu).

Dobrze spisali się koszykarki koszalinie. SZZS AZS Koszalin, wygrywając ze Ślązem Wrocław. Dzięki tym wygrany koszalinianki uzmocniły trzecią pozycję w tabeli.

Oto komplet wyników i tabela:

SZZS AZS Koszalin — Śląsk Wrocław 69:61 i 61:41.

Zagłębie Konin — Pomorzanie Toruń 71:45 i 63:55.

Włóknarz Pabianice — Lech Poznań 60:65 i 49:61.

Widzew Łódź — Unia Włocławek 58:56 i 46:59.

AZS Gdańsk — Sprotavia — 56:49 i 55:50.

Lech 18 36 1146—987

Włóknarz 18 34 1228—875

SZZS AZS 18 29 1056—1086

Śląsk 18 28 1015—1035

Sprotavia 18 27 1026—995

Zagłębie 18 26 1077—1190

AZS 18 24 1071—1092

Gdańsk 18 22 923—1108

Unia 18 21 945—1182

Widzew 8 19 826—1123

Pomorzanie 8 19 826—1123

* * *

Nadal nie wiadomo, czy koszykarki koszalinie, które doznały kolejnych porażek, tym razem ze Stalą Ostrów Wlkp. Pozycję przedostatnią uzmocnił zespół wrocławskiej Gwardii, zwyciężając łódzki Start.

Koszalinianki, mając na swym koncie jedno zwycięstwo, zajmują ostatnie miejsce. Oto komplet wyników:

Stal Ostrów — Bałtyk 90:67 i 74:65

Start Gdańsk — AZS Poznań 72:68 i 93:80

Gwardia Wrocław — Start Łódź 82:71 i 92:70

Zastal Zielona Góra — Polonia Leszno 93:90 i 96:70

Mecz Legii W-wa — Warta Poznań został przełożony na inny termin. (sf)

(sf)

SIATKÓWKA

Siatkarki drugiego frontu rozegrały już po 10 spotkań mistrzowskich. W tabeli samotnym liderem jest warszawska Spójnia, która nie przegrała jeszcze ani jednego pojedynku. Siatkarki Czarnych Słupsk po sobotnio-niedzielnym zwycię-

stwach nad trzecią w tabeli Warmią Olsztyn uzmocniły pozycję wicelidera.

Oto komplet wyników i tabela:

Czarni Słupsk — Warmia Olsztyn 3:0 i 3:1

Budowlani Poznań — Spójnia W-wa 0:3 i 1:3

Budowlani Toruń — Gedania 1:3 i 1:3

AZS Białystok — Spójnia Gdańsk 3:0 i 1:3

Spójnia 10 10 30—6

Czarni 10 8 26—9

Gedania 10 6 21—19

Warmia 10 5 21—21

AZS Białystok 10 4 14—22

Spójnia Gdańsk 10 3 16—22

Budowlani Toruń 10 3 13—22

Budowlani Poznań 10 1 18—23

(sf)

BIALI RASIŚCI „W OBRONIE” CZARNEJ AFRYKI

(Korespondencja APN)

Gazety południowoafrykańskie szeroko informują o werbowaniu do RPA najemników i przetrzymywaniu ich w obozach powiatowych do Angoli. Na razie prasa ma zakaz pisanie o udziale regularnych wojsk RPA w wojnie po stronie zachodnich prawniczych organizacji FNLA i UNITA. Rząd południowoafrykański już jednak przygotowuje się do otwartego wystąpienia przeciwko Ludowej Republice Angoli. Taki też był sens niedawnych wystąpień ministra obrony Pietera Botha, który wezwał państwa Południowej Afryki do zatrzymania „ofensywy komunistycznej”, aby uniknąć „ujarzmienia”.

Tak oto reżim apartheidu, który ujarzmił 15 milionów czarnych Afrykańczyków, okupuje Namibie i popiera władzę białej mniejszości w Rodezji, zaczął nagle interesować się wolnością narodów afrykańskich.

Polityka i etyka

Stało się już regułą, że każda akcja przeciwko ruchom narodowowyzwoleńczym uzasadniana jest „zagrożeniem komunizmem”. Gromy i błyskawice, jakie ciska Pretoria przeciwko uznaniu i poparci przez Związek Radziecki rządu Ludowego Ruchu Wyzwolenia Angoli (MPLA) mają za zadanie przygotowanie gruntu dla takiej akcji. Rząd RPA przy współudziale państw NATO jawnie zmierza do rozszerzenia swojej interwencji w Angoli, aby ustanowić tam reżim odpowiadający interesom Zachodu, monopoli międzynarodowych i samej Republiki Południowej Afryki.

Spójrzmy prawdzie w oczy. Pan Botha liczy, że jego antykomunistyczny patos znajdzie określone echo na kontynencie afrykańskim albo w każdym razie nie spotka się z należnym odporem. Możliwe, że te rachuby nie są pozbawione uzasadnienia. Organizacja Jedności Afrykańskiej nie była w stanie zająć zdecydowanej pozycji antyimperialistycznej wobec problemu angolańskiego. Cóż bowiem oznacza neutralność OJA, zalecenie, aby jej członkowie nie uznawali żadnej z walczących w Angoli grup politycznych? Obiektywnie taka polityka sprzyja przywołaniu zagranicznej interwencji. Demonstrując na pokaz szacunek dla założeń kierownictwa OJA i deklarując „neutralność”, RPA, USA, Chiny i zachodnioeuropejskie państwa NATO aktywnie popierają przeciwników MPLA, dostarczając im broni, pieniędzy i wykwalifikowanego personelu wojskowego. Równocześnie państwa te pozostawiają sobie możliwość uznania w przyszłości tego, kto zwycięży. Polityka i etyka, jak widać, nie zawsze chodzą w parze.

Co by było gdyby...

W awangardzie jednostek FNLA i UNITA znajdują się wojskowi z RPA, oficerowie faszystowskiej podziemnej portugalskiej Armii Wyzwolenia, zawodowi najemnicy. Niektórzy z nich zaczęli swoje krwawe kariery jeszcze w latach sześćdziesiątych w Kongo. Napływają wiadomości również o udziale wojskowych Zairu, gdzie jeszcze niedawno przebywało dowództwo i bazy wojsk FNLA. Prawdziwie neokolonialistyczny alians ukształtował się teraz w ataku na Ludową Republikę Angoli, na rząd MPLA, będący wyrazicielem najlepszych ideałów narodów afrykańskich, upostaciowieniem dążenia do odnowy społecznej, nowoczesnych tendencji rozwoju afrykańskiego.

Przypuśćmy na chwilę, że przeciwnicy MPLA zwyciężą. Byłoby to zwycięstwo portugalskiego faszystów, rewanż monopoli międzynarodowych, wszystkich sił imperialistycznych, które w ostatnich latach doznały w Afryce ciężkich porażek. Byłoby to triumf południowoafrykańskiego reżimu apartheidu. Osiągnięta wewnętrzna spójność własnych polityków, zewnętrzna ingerencja i intrygi z zagranicznych korporacji, Angoli przy każdym rządzie, jaki mogłyby stworzyć FNLA i UNITA, stałaby się źródłem niestabilności na dużym obszarze kontynentu. Taki rozwój wypadków byłby ciosem nie tylko dla Angoli, ale dla całej Afryki.

Angola potrzebuje dziś pomocy w słowach i w czynach. W proteście przeciwko obcej interwencji, ukrytej pod flagami FNLA i UNITA. Poparcie Ludowej Republiki Angoli, jej „drugiej wojny o wyzwolenie”, staje się coraz bardziej odczuwalne. Rośnie ono wraz z uznaniem nowego państwa przez Związek Radziecki i jego socjalistycznych partnerów, wiele państw afrykańskich i arabskich, wraz z rozwojem międzynarodowej kampanii solidarności.

Ślepotą i oszustwem

Zrozumiałe, dlaczego minister obrony RPA widzi zagrożenie w radzieckim poparciu MPLA. Ruchy wyzwolenie afrykańskiego południa nie bez racji liczą na pomoc młodego państwa. Nie dziwi również, że razem z Pretorią oskarża Moskwę o „ingerencję”. Pekin: cała jego polityka afrykańska podporządkowana jest celom antyradzieckim.

Polityczna ślepotą i zamierzone oszustwo są na równi niebezpieczne dla przyszłości Afryki, dla jej jednolitości, dla współpracy ze światem socjalizmu, która jest jednym z ważniejszych źródeł jej siły i rosnącego autorytetu. ZSRR zawsze udzielał poparcia afrykańskim ruchom wyzwoleniczym — nie tylko w Angoli, ale i w Mozambiku, w Gwinei-Bisau, RPA, Rodezji i Namibii — tym samym ruchom, które cieszyły się zrozumieniem i pomocą OJA, całej suwerennej Afryki. Popierając MPLA, ZSRR kontynuuje swoją konsekwentną i niezmienną, podyktowaną jego socjalistyczną ideologią politykę — sprzyjania walce wolności z niewolnictwem, postępu z reakcją, afrykańskiej niezawisłości z kolonializmem i neokolonializmem.

ANDRIJ DOLGOW



Przy praskim klubie sportowym „Stadion” już prawie 10 lat istnieje jedyna chyba na świecie dziecięca rewia na lodzie. Młodzi łyżwiarze występowali nie tylko w kraju, ale także w Jugosławii, we Włoszech, w Polsce, i NRD. Niedawno odbyła się premiera nowego widowiska pt. „Srebrna bajka”, w którym wziął udział cały 100-osobowy zespół. W występach małych tancerzy biorą często udział gwiazdy czechosłowackiego łyżwiarstwa.

Na zdjęciu: małe „kaczuszki” w czasie próby kolejnego przedstawienia.

JAP — CYK